

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.4.17

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.4.17

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.4.17

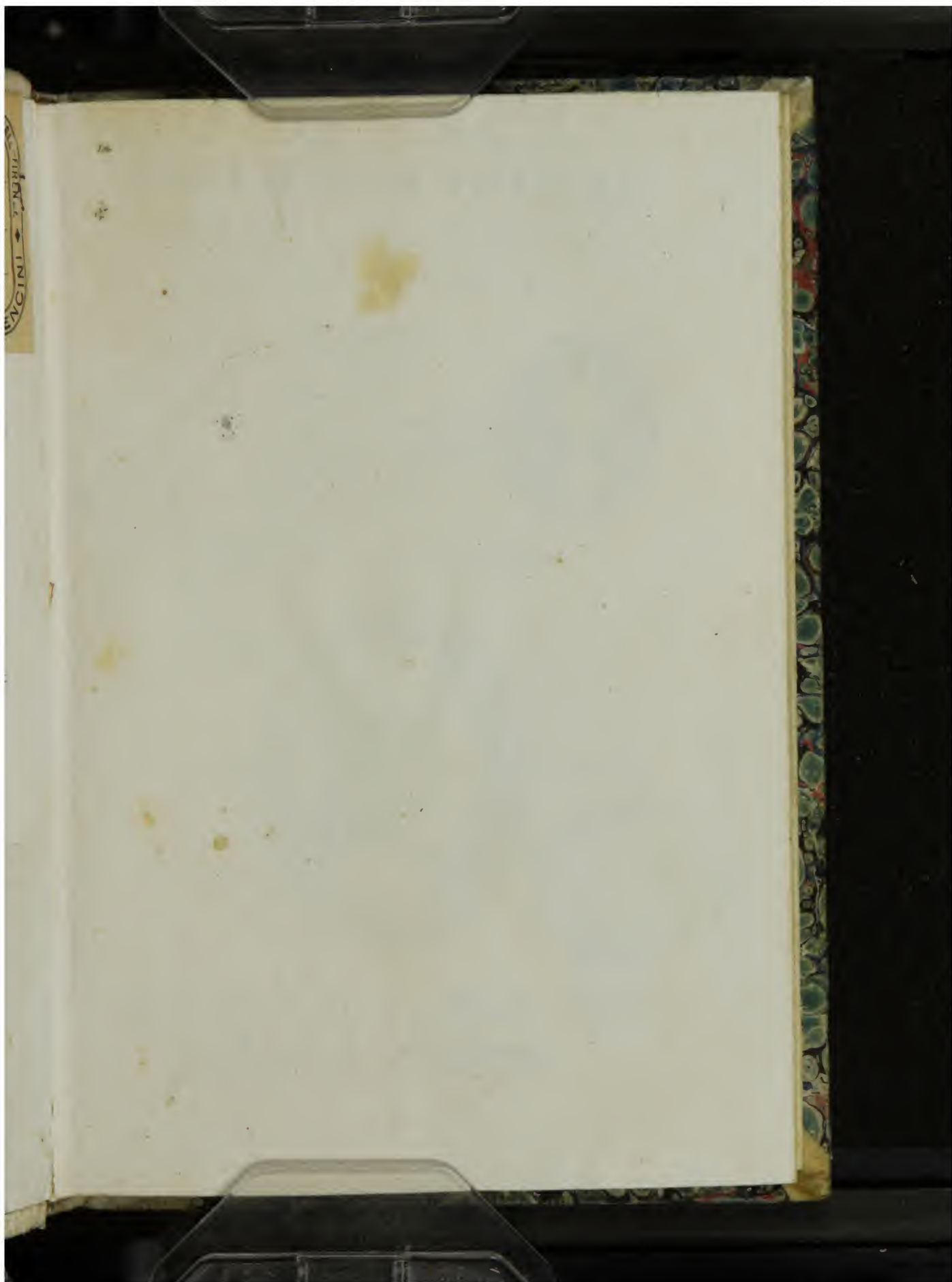

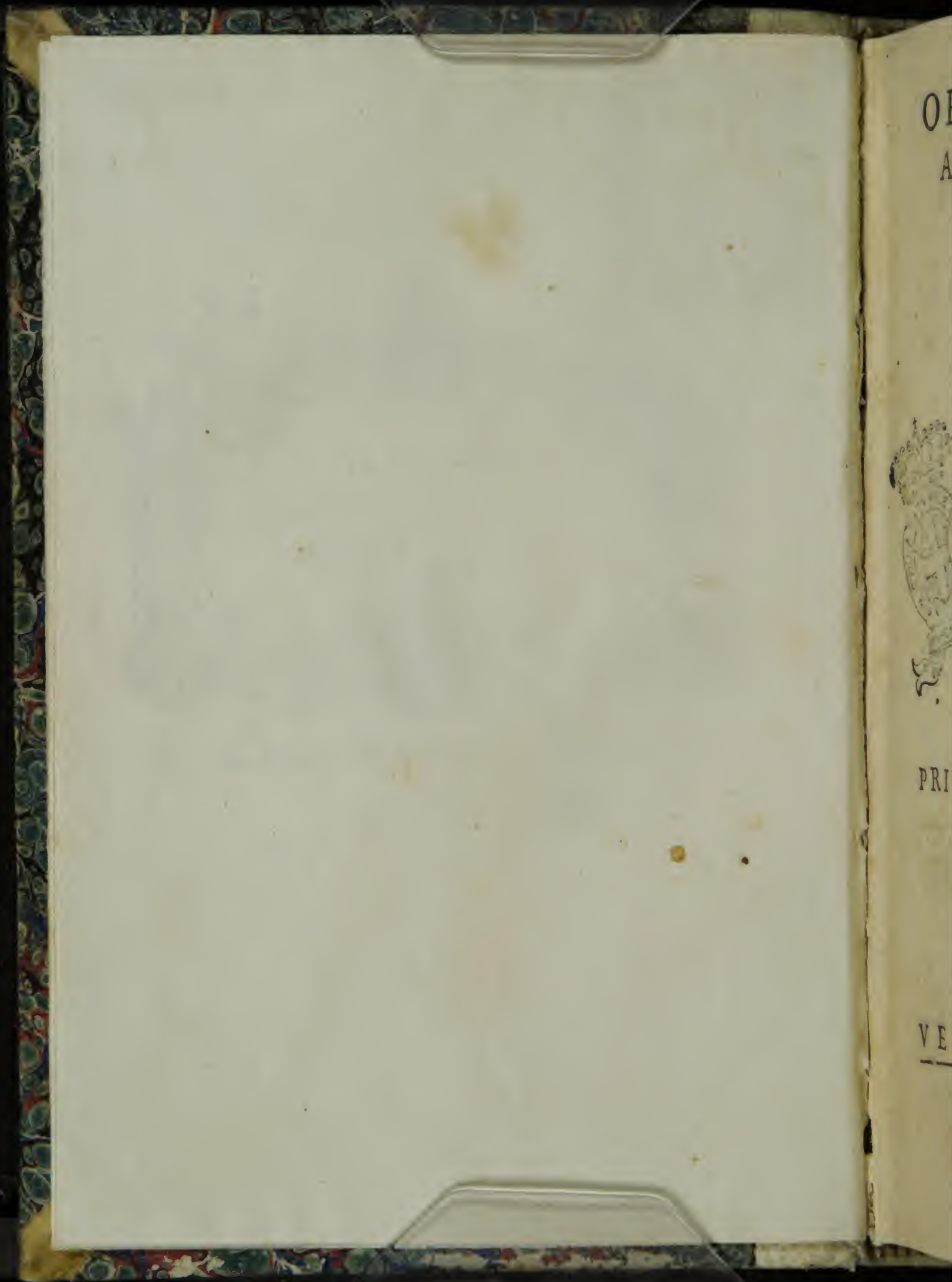
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.4.17

Ab. 2/4

Ex Libris Joannis Nencini
1874

OF
A

PR

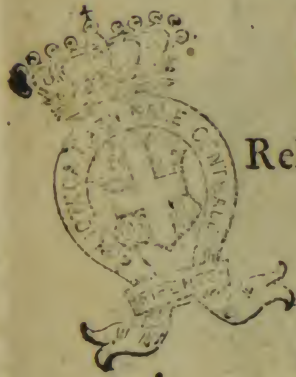
VE

EPITOME
ORTHOGRAPHIAE
ALDI. MANVTII
PAVLLI. F. ALDI. N.

Ex *Libris antiquis*
Grammaticis
Etymologia
Graeca consuetudine
Nummis ueteribus
Tabulis aereis
Lapidibus

Reliqua vi. pagella indicabit

PRIVI

LEGIO

VENETIIS. ∞ D. LXXV

Apud Aldum.

MAXIMILIANI . II

EX . PRIVILEGIO

IMP . CAES . AVG .

Editio Aldi Manutij
Paulli F. Aldi N.

PRAESTANTI . VIRO

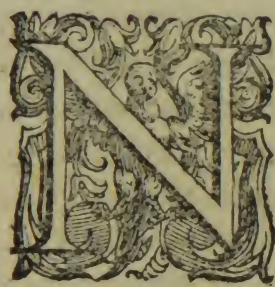
IVRIS . VTRIVSQUE
SINGVLARI COGNITIONE

ORNATO

FRANCISCO . MORANDO

Aldus Manutius Paulli F

S . P . D

VMQVAM eorum insti-
tutum probavi, qui eo
animo se ad litteras con-
ferunt, ut, praeter suam
utilitatem, nihil curent.
quo enim pluribus com-
municatur, eo nobilior
est Virtus. Accedit illud, quod fama nomi-
nis nostri & propagatur scriptis, & perpe-
tuo custoditur; qui est uberrimus, ac prae-
stantissimus litterarū fructus. quāobrem
eo semper cogitationes meae spectarunt,
ut ea praestare possem, quae studiosis om-
nibus utilitatem aliquā afferrent, meumq.
nomen posteris etiam proderent. in quo
Aui mei, Parentisq. uestigia cum sequar; si
me dignum utroq. non praebuero; imbecil-
litas ingenij mei culpam sustineat; uolūtas
quidem reprehendenda nō uidetur. Quae

†

2

uero

uero praestare mihi licet, ea omni meo studio, diligentiaq. & curauī antea & curabo donec uiuam. quod quidem aetatis meae est, ut recte, & emendate scribendi sciētiā quam uocant Orthographiā, consequerer in hoc elaborauī diligēter: quaeq. aliquot mensiū studio collegerim, nūquam edere ausus essem, nisi tua me singularis auctortas, FRANCISCE. MORANDE, uir omni laude praestans, in hanc mentem impulisset cur enim tibi non obtemperarem, cuius & subtile iudicium, & eximiā doctrinā quotidie Pater meus in ore habet? qui nos ita diligis, ut de nostris ornamentis, atq. commodis, nemo laboret magis? quem omnes boni, ac eruditi uiri, semel allocuti, ob ingenium, probitatem, comitatem, tanti faciunt, ut amicitiae tuae nihil anteponant Quae cum accurate cum animo meo considerarem, putaui faciūdum, ut haec nostra quaecunq. sint, tuo nomini inscripta emitterem; quod esset, primum, studiij in te mei perspicuum argumentū apud omnes; deinde, firmissimum aduersus eos praesidium qui, alienae laudis inimici, libentius improbant, quae excusari tamen aliqua ratione possunt, quam laudant, si quid laude dignum est. Ego, dum tibi, tuiq. similibus, non displiceam, quid reliqui sentiant, parum laboro. nam, ut omnibus eadem probentur

bent
bello
ui, ut
sum
bror
nem
negle
tem
forti
trem
se no
re no
ea, qu
quar
habi
nia
que,
ex ho
rem
rogo
Vene

bentur, fieri uix posse arbitror . In hoc li-
bello consuetudinem Antiquorum indica-
ui, ut eos, in scribendo, liceat imitari. usus
sum lapidum, nummorum, ueterumq. li-
brorum testimonio . etymologiae ratio-
nem ostendi : neque Graecam scripturam
neglexi, quae interdum obscuram uerita-
tem illustrat . Quae studiosis non inutilia
fortasse, tibi quidem, pro tua, in me, Pa-
tremq. meum, beneuolentia, cui parem ef-
se nostram uelim credas, iucundissima fo-
re non dubito. Atque hac spe excitabor ad
ea, quae praestantiora sunt : quae si conse-
quar, affirmo tibi, nihil antiquius me esse
habiturum, quam ut ad tuam laudem om-
nia mea studia, omnem curam, industriam
que, conferam. Interim, ne meum animum
ex hoc tenui munusculo, sed, ex animo
rem ipsam ut spectes, etiam atque etiam
rogo

Venetijs, MDLXI. kal. Ian.

Interpungendi Ratio

Notarum veterum explanatio

Kalendarium uetus Romanum, e marmore descriptum, cum Pauli Manutij, Patris, commentario lo, de ueterum dierum ratione, & Kalendarij explanatione

Aldi Manutij, Aui, de initiata Vocalium, ac Diphthongorum prolatione

*De conscribendis epistolis, Aldi Manutij, Paulli F.
Aldi N.*

I N D E X

A		<i>Alia, flumen</i>	10
<i>pro Ab</i>	1	<i>Alica</i>	10
<i>Abijcio</i>	1	<i>Alimentus, Cinciae gentis cog</i>	
<i>Accedo</i>	96	<i>nomen</i>	10
<i>Accensus</i>	1	<i>Alissequus</i>	145
<i>Accerso</i>	1	<i>Alitus</i>	10
<i>Accipio</i>	96	<i>Allectus</i>	11
<i>Accius, familia Romana</i>	2	<i>Allienus, cognomen familiae</i>	
<i>Accommodo</i>	96	<i>Romanae</i>	11
<i>Accumulo</i>	96	<i>Alifae, opid. in Campania</i>	11
<i>Acilia, gens Romae</i>	2	<i>Allium</i>	11
<i>Acius</i>	3	<i>Allus</i>	12
<i>Aetius</i>	3	<i>Alucinor</i>	12
<i>Aetium, promontorium</i>	3	<i>Ambibariti, populi</i>	12
<i>Adjicio</i>	1	<i>Amoenus</i>	12
<i>Admodum</i>	153	<i>Anicius</i>	13
<i>Adolescens</i>	3	<i>Annae, familia Hispaniae</i>	13
<i>Adscisco</i>	4	<i>Anneius, familia Romana</i>	14
<i>Aeburia, familia Romana</i>	4	<i>Amea quam</i>	155
<i>Aeditimus</i>	4	<i>Anlare</i>	14
<i>Aedituus</i>	4	<i>Anulus</i>	15
<i>Aedui, Galliae populi</i>	5	<i>Apenninus</i>	15
<i>Aemilius</i>	5	<i>Apicius</i>	15
<i>Aequicoli, Italiae populi</i>	6	<i>Apolo</i>	15
<i>Aerumna</i>	6	<i>Appaeus</i>	16
<i>Aesernia</i>	6	<i>Appuleius, familia Romana</i>	16
<i>Aetherius</i>	6	<i>Apulia</i>	16
<i>Afficio</i>	1.8	<i>Apulus</i>	16
<i>Affinis</i>	8	<i>Aquillius</i>	17
<i>Africa</i>	7	<i>Arena</i>	17
<i>Aggredior</i>	8	<i>Aricia</i>	18
<i>Agragantum</i>	8	<i>Arista</i>	18
<i>Ahala, Serviliorum cognomen</i>	8	<i>Arretium</i>	18
<i>Ahenobarbus, Domitiorum co</i>		<i>Arrius, familia Romana</i>	19
<i>gnomen</i>	9	<i>Arruntius</i>	20
<i>Alesia, opidum Mādubiorum</i>	9	<i>Arius</i>	21

† 4 Assti-

INDEX

Astutius	145	Bucina	28
Ateius, familia Romana	21	Bybliotheca	26
Atilia, gens Romae	21	Byzacium	28
Atius, familia Romana	21	Byzantium	28
Atratinus, cognomen Sempro-		C	
miae gentis	22	CAECILIUS	29
Attis	22	Caecina	30
Attius, poeta	22	Caelebs	30
Attius, augur	22	Caelo, as	30
Attuli	22	Caelum	30
Atuatuca	23	Caenum, pro Limo	31
Aucilius	3	Caepio, Serviliae gentis cogno-	
Auctor	23	men	31
Auctoritas	23	Caerellius	31
Aula	23	Caerimoniae	31
Aurifex	23	Caeruleus	32
Aurfex	23	Caesellius	32.45
Autius	24	Caesena, urbs florentissima	32
Auromatarius	24	Caesetius, familia Romana	37
Autronius, fam. Romana	24	Caesus	38
B		Caesonius	38
BAEBIUS	25	Caesus	38
Baetica, prouincia	25	Calidius	38
Baliares	25	Calidon	39
Baliaricus	25	Callidianus	38
Balneum	26	Calpurnius	38
Balineum	26	Camara	39
Bellua	26	Carisius	39
Bibliotheca	26	Carthaginensis	40
Blaesus, cognomen Sempronio-		Caritas	40
rum	26	Carus	40
Bracchia	27	Cascellius	41
Britannia	27	Casilinum	41
Brundisium	27	Catus	41
Brucij, Italiae populi	27	Catullus, Valeriorum cogno-	
Bruttius	28	men	42
		Ca-	

Ca-

[illegible]

I N D E X

Epicurius	7	Fetiales	82
Etruscus	72	Fetus	83
Eulogium	72	Flamen	83
Examlare	14	Flameus, color	83
Exhilario	72	Flamininus, Quinctiorum cog-	
Exhodus	72	nomen	83
Expofco	72	Flaminius, gentis Romanae no-	
Exprimo	72	men	83
Exfatio	72	Flamma	83
Exfaturō	72	Foedare	83
Exferibo	73	Foedus	83
Exfilio	73	Foffrix	176
Exfoluo	73	Frentani	84
Expecto	73	Frenum	84
Exfto	74	Fretum	84
Exfiruo	74	Fufcius	84
Exfudo	74	Fufidius	84
Exfulo	74	Fufius Kalenus	84
Exfupro	74	G	
Exfurgo	74	GENITRIX	85
Extundo	72	Genucius, familia Roma-	
		na	85
		Genicius	85
		Glaeba	85
		Gothi, populi	85
		H	
		HADRIA	86
		Hadrianus	86
		Haedi	89
		Halicarnaffus	89
		Hannibal	89
		Hariolus	89
		Harufpex	89
		Hafia	90
		Haue	90
		Hecato	90
		Hebe,	

[illegible]

I N D E X

82	Hebe, dolentis	91	In primis	101
83	Heluo	91	Interlunium	101
83	Heraclea, Sinitica	91	Internundinium	101
83	Herennius	91	Irritare	101
83	Hereditas	91	Isic	101
83	Heres	91	Itius portus	101
83	Hibernum	92	IV. pro IIII	102
83	Hiberus	92	Iucundus	102
83	Hiems	93	Iuppiter	102
83	Hilarus	93	Iurifconsultus	104
83	Hirtius	94	Iurisdiclio	104
176	Holera	94	Iunetius, familia Romana	104
84	Holus	94	K	
84	Horti	94	K AESO, praenomen Fabio	
84	Humillimus	95	rum, Quinctiorum, Aii	
84	Hypsaeus	95	liorum, et Aemiliorum	106
84			Kalendae	106
84	I		L	
85	IACETANI, populi	96	L ACRYMAE	108.173
85	Iapudes, populi	96	L Laeca, Porciae gentis cog-	
85	Iccirco	96	nomen	108
85	Idaea, epithetum Matris ma-		Laelus, familia Romana	109
85	gnae Deum	96	Laena, genus uestimenti	109
85	Idea, pro mentis conceptus	96	Laenas, Popilliorum cogno-	
85	Ideo	168	men	109
86	Iguuium	96	Laetorius, familia Roma-	
86	Illic	96	na	109
86	Illustiris	97	Laena	109
86	Imber	97	Lacinius, cognomen Valeriae	
89	Immo	97	gentis	109
89	Imperiossus	97.182	Lapicidina	109
89	Incestus	97	Larisa	110
89	Inchoo	97	Laterna	110
89	Increbesco	99	Laena	110
89	Increbuit	99	Lemannus, lacus	110
90	Indutiae	100	Letum	110
90	Insitior	101		
90				

Lij-

INDEX

<i>Licinius</i>	111	<i>Marcus, familia Romana</i>	116
<i>Ligula</i>	111	<i>Martialis</i>	118
<i>Ligurrio</i>	112	<i>Massanisa, Numidia Rex</i>	119
<i>Ligur, cognomen Aeliae gen-</i>		<i>Matho, Pomponiorum cogno-</i>	
<i>tis</i>	112	<i>men</i>	119
<i>Limetanus, cognomen Mami-</i>		<i>Mauretania</i>	119
<i>lij</i>	112	<i>Maximillianus</i>	119
<i>Lissum</i>	112	<i>Maximopere</i>	127
<i>Litterae</i>	112	<i>Memmius</i>	119
<i>Litus</i>	112	<i>Mescinius</i>	120
<i>Luceius</i>	112	<i>Messalla, cognomen Valerio-</i>	
<i>Lucilius</i>	113	<i>rum</i>	120
<i>Lurgauonenses</i>	113	<i>Metius</i>	120
<i>Luscinus, Fabriciorum cogno-</i>		<i>Mettius</i>	120
<i>men</i>	113	<i>Minatia, familia</i>	120
<i>Lutatus, familia Romana</i>	113	<i>Minatius Magius</i>	121
M			
<i>M; uel, M; uel, M; uel W</i>		<i>Minucius, familia Romana</i>	121
<i>pro Manius</i>	114	<i>Minicius</i>	121
<i>Maecenas, Cilliniorm cogno-</i>		<i>Misius, a misceo</i>	121
<i>men</i>	115	<i>Moechor</i>	122
<i>Maecius</i>	115	<i>Moenia</i>	122
<i>Maelius</i>	116	<i>Moestia, provincia</i>	122
<i>Maenius</i>	115	<i>Montuosus</i>	122
<i>Maereo, tristor</i>	115	<i>Monumentum</i>	122
<i>Maesius</i>	116	<i>Mucius</i>	123
<i>Magalia</i>	116	<i>Multa</i>	124
<i>Magnopere</i>	127	<i>Mummius</i>	124
<i>Malleolus, cognomen Publicio</i>		<i>Munatius</i>	124
<i>rum</i>	118	<i>Murena</i>	124
<i>Mamilius, familia Roma-</i>		<i>Musia</i>	122
<i>na</i>	116	<i>Mysia</i>	122
<i>Manilius, familia Roma-</i>		N	
<i>na</i>	116	<i>N AE, pro, certe</i>	125
<i>Manlius</i>	116	<i>Naeuius</i>	125
<i>Mapalia</i>	116	<i>Namque</i>	128
		<i>Nautius, familia Romana</i>	125

Ne

INDEX

116	Ne dum	126	Palaeſtra	133
118	Nec dum	126	Palilia	135
119	Nefas	126	Palpebrae	133
119	Negligo	126	Papirius	134
119	Negotium	126	Papus, cognomen Aemiliorum	
119	Nihil dum	126	134	
119	Nimio pere	126	Parcimonia	134
127	Non dum	126.127	Parilia	135
119	Non numquam	126	Parricida	135
120	Norbanus	127	Patricius	135
120	Numicius	127	Paullulum	135
120	Nummus	127	Paullum	135
120	Numquam	128	Paullus, cognomen Aemiliae	
120	Nuncius	128	gemis	136
120			Pecunia	138
127	O	1	Pediſſequus	145
127	OBIICIO		Pedius, familia Romana	138
127	Obscenus	129	Peducacus	139
127	Officio	1	Penitus	139
127	Onus	129	Pennus, cognomen Iuliae gen-	
127	Opidum	129	iis	139
127	Oportet	130	Penarius	139
127	Opperior	130	Penuarius	139
127	Opportune	130	Perbelle	153
127	Optimus	23	Perdoſte	153
127	Optumus	23	Perennis	139.169
127	Oſismi, populi	130	Perperna, cognomen familiae	
127	Oſia	131	Romanae	139
127	Oſium	131	Petillius, familia Romana	140
127	Oſacilius	131	Petius	140
127	Oſium	131	Phoebus	140
127			Pignus, pigneris, dicebant uete-	
127	P		res	141
127	PAENE, pro, fere	133	Pign ^o , Pignoris, poſteriores	141
127	Paenitet	133	Piraeus	141
127	Pacnula	133	Plactorius, familia Roma-	
127	Paenuria	133	na	
127	Pactus	133		

INDEX

na	141	Publicius	149
Plancianus	141	Publius, familia	150
Plautius, familia Romana	141	Pupius	150
Poblicius	149		
Poenā	142		
Poetelius	142		
Polla	142		
Pollio, cognomen Asinae gen- tis	142		
Pomerium	143		
Popilius	143		
Poplicola, cognomen P. Valerij	144		
Poppaeus	144		
Porcius, familia Romana	144		
Postea	168		
Postea quam	155		
Postridie	145		
Postumius, familia	145		
Postumus, cognomen	145		
Praemefero	146		
Praesefert	146		
Praetefers	146		
Praeterquam	168		
Praesertim	146		
Praesinguere	146		
Prensus	147		
Pretium	147		
Prius quam	155		
Pro	147		
Procilius	147		
Proconsul	147		
Proelium	149		
Propterea	153, 168		
Propterea quod	155		
Proscenium	149		
		Q	
		Quaecumque	152
		Quamdoctissimus	153
		Quamobrem	146, 153, 168
		Quamplures	153
		Quamplurimum	153
		Quamprimum	153
		Quamquam	128
		Quantulacumque	128
		Quare	168
		Quattuor	153
		Quemadmodum	146, 153
		Quemquam	128
		Querella	153
		Queror	153
		Quidquam	154
		Quidquid	154
		Quidque	154
		Quilibet	168
		Quinctus	154
		Quinctus	154
		Quinctilius	154
		Quinctilianus	155
		Quinctilis	155
		Quiuis	168
		Quodam modo	155
		Quodque	154
		Quo modo	155
		Quoquo modo	155
		Quotidie	156
		Quoties	156
		Quotiesquomque	128

RAETI,

DAET

K Regia

Religio

Reliquiae

Remigius

Regulation

Results

Rheumatism

Reb 59

Reside
Parish

118

130
D. f. i.

12
 13

R. 111
D. 111

Rafael

1. *Phyllanthus*
 2. *Phyllanthus*
 3. *Phyllanthus*
 4. *Phyllanthus*
 5. *Phyllanthus*
 6. *Phyllanthus*
 7. *Phyllanthus*
 8. *Phyllanthus*
 9. *Phyllanthus*
 10. *Phyllanthus*
 11. *Phyllanthus*
 12. *Phyllanthus*
 13. *Phyllanthus*
 14. *Phyllanthus*
 15. *Phyllanthus*
 16. *Phyllanthus*
 17. *Phyllanthus*
 18. *Phyllanthus*
 19. *Phyllanthus*
 20. *Phyllanthus*
 21. *Phyllanthus*
 22. *Phyllanthus*
 23. *Phyllanthus*
 24. *Phyllanthus*
 25. *Phyllanthus*
 26. *Phyllanthus*
 27. *Phyllanthus*
 28. *Phyllanthus*
 29. *Phyllanthus*
 30. *Phyllanthus*
 31. *Phyllanthus*
 32. *Phyllanthus*
 33. *Phyllanthus*
 34. *Phyllanthus*
 35. *Phyllanthus*
 36. *Phyllanthus*
 37. *Phyllanthus*
 38. *Phyllanthus*
 39. *Phyllanthus*
 40. *Phyllanthus*
 41. *Phyllanthus*
 42. *Phyllanthus*
 43. *Phyllanthus*
 44. *Phyllanthus*
 45. *Phyllanthus*
 46. *Phyllanthus*
 47. *Phyllanthus*
 48. *Phyllanthus*
 49. *Phyllanthus*
 50. *Phyllanthus*
 51. *Phyllanthus*
 52. *Phyllanthus*
 53. *Phyllanthus*
 54. *Phyllanthus*
 55. *Phyllanthus*
 56. *Phyllanthus*
 57. *Phyllanthus*
 58. *Phyllanthus*
 59. *Phyllanthus*
 60. *Phyllanthus*
 61. *Phyllanthus*
 62. *Phyllanthus*
 63. *Phyllanthus*
 64. *Phyllanthus*
 65. *Phyllanthus*
 66. *Phyllanthus*
 67. *Phyllanthus*
 68. *Phyllanthus*
 69. *Phyllanthus*
 70. *Phyllanthus*
 71. *Phyllanthus*
 72. *Phyllanthus*
 73. *Phyllanthus*
 74. *Phyllanthus*
 75. *Phyllanthus*
 76. *Phyllanthus*
 77. *Phyllanthus*
 78. *Phyllanthus*
 79. *Phyllanthus*
 80. *Phyllanthus*
 81. *Phyllanthus*
 82. *Phyllanthus*
 83. *Phyllanthus*
 84. *Phyllanthus*
 85. *Phyllanthus*
 86. *Phyllanthus*
 87. *Phyllanthus*
 88. *Phyllanthus*
 89. *Phyllanthus*
 90. *Phyllanthus*
 91. *Phyllanthus*
 92. *Phyllanthus*
 93. *Phyllanthus*
 94. *Phyllanthus*
 95. *Phyllanthus*
 96. *Phyllanthus*
 97. *Phyllanthus*
 98. *Phyllanthus*
 99. *Phyllanthus*
 100. *Phyllanthus*

Ref. 100

2571

US 2,227,000

Sallm5

Samar

Sine qua

Saints

Scene 1.

578

SECRET

Schulz

Side

Sechs:

Segue

Seven

Sept 10

Secret

Se-

Se 611

1875

INDEX

R		<i>Sextilis, mensis</i>	165
R	<i>AETI, populi</i>	<i>Sextilius, familia Romana</i>	165
	<i>Regiū, Italiae opidū</i>	<i>Sextius, plebeia familia</i>	166
	<i>Religio</i>	<i>Sica, familia Romana</i>	166
	<i>Reliquiae</i>	<i>Sicut</i>	153
	<i>Remmius</i>	<i>Sicuti</i>	153
	<i>Reprehendo</i>	<i>Sidus</i>	166
	<i>Retulit</i>	<i>Sigillatim</i>	166
	<i>Rhegium, Siciliae opidū</i>	<i>Silanus, cognomē Iuniorū</i>	167
	<i>Robigo</i>	<i>Silua</i>	167
	<i>Romilius, familia Romana</i>	<i>Siluanus</i>	167
	158	<i>Simillimus</i>	95.168
	<i>Rufinianus</i>	<i>Sincerus</i>	168
	<i>Rufinus</i>	<i>Siquidem</i>	168
	<i>Rufus</i>	<i>Si quis</i>	155
	<i>Rullianus</i>	<i>Soboles</i>	168
	<i>Rutilius, familia Romana</i>	<i>Sollemne</i>	169
	S	<i>Sollers</i>	169
	<i>Sacra uia, siue Sacraua</i>	<i>Sollicitare</i>	169
	<i>Saeculum</i>	<i>Sollistimum</i>	170
	<i>Sallustius</i>	<i>Speleum</i>	170
	<i>Samarobriua</i>	<i>Squaleo</i>	170
	<i>Sanequam</i>	<i>Squalidus</i>	170
	<i>Samones</i>	<i>Squalor</i>	170
	<i>Scaeuola, Muciaegentis cogno</i>	<i>Squama</i>	170
	<i>men</i>	<i>Subseciu.</i>	170
	<i>Scena</i>	<i>Sufenas</i>	170
	<i>Schola</i>	<i>Sugambri, populi</i>	170
	<i>Scida</i>	<i>Sulphur</i>	171
	<i>Sebethus</i>	<i>Sulpicius</i>	171
	<i>Secutum</i>	<i>Supellex</i>	172
	<i>Septemtrio</i>	<i>Supremus</i>	172
	<i>Sepulcrum</i>	<i>Sylla</i>	172
	<i>Sequuntur</i>	<i>Synhodus</i>	173
	<i>Serranus</i>		
	<i>Sestius, patricia familia</i>		
	165		

T
T A E D E T
 174
 Taeter

I N D E X

Taetev	174	Varus	180
Tensa	174	Vattius	181
Tento	174	Vellaeus	181
Tercentum	175	Vellicasses, populi	181
Tentoni, populi	175	Velut	183
Thesaurus	175	Veluti	183
Thorij	175	Venelli, populi	181
Thorius	175	Veneo, pro uendor	181
Thoranius	175	Vettius	181
Tiber	175	Verrucossus	182
Tillius Cimber, percussor Cae-		Vertex	182
saris	176	Vibius	182
Tinguo	176	Vicesimus	183
Titius	176	Vicetia	183
Tonfrix	176	Villicus	183
Toranius	175	Vindex	184
Torus	177	Vindico	183
Toties	156	Vinicianus, Coeliorum cogno-	
Transfero, & deriuata	177	men	184
Triboci, populi	177	Virdumarus, Gallor. Dux	184
Tricesimus	183	Virgilius	184
Trihoetium	101	Vnguentarius	189
Triumpho	177	Volcanalia	189
Triumphus	171. 178	Volcanus	189
Tuccius, familia	178	Volturcius	189
Turranius	178	Volturnus	189
Tus	178	Vtramque	120
Tuscia	178	Vtrorumque	128
Tusculanus	179	Vtrumque	128
Tutela	179	Vulfiniensis	190
Tutelarius	179	Vulso, Manliorū cognomē	190
Tyrannus	179		
		X	
		XANTHIPPE	190
		Z	
		ZMYRNAEI, populi	190
VACINIA	180		
Valdequam	168		
Valetudo	180		

A, pro,
suetu
jub d
suetu
uider
docti
Qua
ce jup
in, E
magi
opit

ABII
ca l
suetu
cio, A
Prae
laba
bo, Ob
que di
conuer
plicis
bus le
Coloza
cap. x

ACCEN

A

I

A, pro, AB, sine accentu scriberem ex antiqua consuetudine, & ex Quintiliani auctoritate, qui sub accentu casuum suorum pronunciari praepositiones uult. quod si quando recipiendi, tunc uidelicet, cum sententiam praefaciunt. ideoque doctis quibusdam uiris assentior, qui, Quod, & Quam, ne pronomina uiderentur, interdum, apice superscripto, notabant. At in, A pro, AB; & in, E, pro, Ex; & in, O, si accentum addas; nihilo magis, quid significet, ostende. Confirmant nostra opinionem Quintilianus, libri, lapides omnes

ABIICIO, Adjicio, & Obijcio, malim, quam unica I: cum sint a uerbo, Iacio; & A littera conuertatur in I: ut a Facio fit Afficio, Conficio, Officio, Reficio, & similia; quae conuertunt a in i. Praeterea, si, Abicio, dicas; breuis erit prima syllaba, quae producitur a Poetis, ut etiam in uerbo, Obijcio & Adjicio. itaque in praeterito quoque dicimus, Abieci, Adieci, Obieci, Reieci, conuersa in E secunda: ad exemplum uerbi simplicis, Iacio. Unica tamen in antiquis lapidibus legitur, Praeneste, & in uetere Calendario Colotiano. sed contra diserte Gellius lib. IV. cap. XVII

ACCENSVS, non, ADCENSVS. libri, & lapides
A Romae,

ACCERSO, & per R scribitur, ARCESSO, inquit
Diomedes lib. I. cap. IV. Sed interest, quia
Accersere, euocare est; Arcessere, uero, aliquem
accusare, significat, & ab Arceo nascitur. et-
enim, alium accusare, a molestijs arcere est. Idem
tradunt Sospater lib. 3. & Scaurus de Orthogra-
phia. Videndus & Priscianus

ACCIVS, familia Romana, duplici CC. Sed &
Acivs, & Activs, & Ativs, & Attivs, aliae
familiae, reperiuntur. De Accia cognoscitur
ex antiquis lapidibus

Firmi, in Piceno.

Brixiae

Nuceriae

Luceriae

ACILIA, gens Romae, in qua Glabriones, unica
C. libri, lapides Capitolini, & alij; & num-
mus argenteus clarissimi uiri, Andreae Laure-
tani, patricij Veneti; qui habet, M. ACILIUS
IIIVIR. VALETIV & alius Rinaldi Odonij,
auunculi mei, itidem inscriptus; & alius Rainu-
tij Farnesii, Cardinalis in quo est, M. ACI I
BALBUS

Romae, ad D. Io. Lateran. in hospitio publico
In

In uinea Io. Poggij, Episcopi Tropien.

In hortulis Matthaeiorum, trans Tiberim.

Tiferni

Brixiae

Taruisii

AUCILIVS, reperio in antiquo lapide

Romae, ad D. Nicolai in Agone

SIC &, Faber Automatarius,

&, Auromatarius a uice pub.

in lapidibus

&, Autius, de quo suo loco

ACIVS, unde, ACILIVS, unica C. lapides

ACTII quoque cuiusdam liberti cum CT, mentionem inuenio in lapide, Romae in pulchro uiridario collis Vaticani summi Pontificis, in quo Iuniae C. Silani F. Torquatae Vir. Ves. mentio est.

Eiusdem Iuniae alteram uidi inscriptionem, Romae ad Forum Mali aurei

ACTIVM, promontorium, cum CT. libri ueteres, & Graeca consuetudo, & Augusti denarius, in quo ab una parte, ACT. ab altera AVGVSTVS.

ADOLESCENS, non, ADVLESCENS, libenter scribo, repugnantibus quibusdam antiquis libris

A 2

Adiunat

Adiuuat nostram opinionem auctoritas Festi, in
quo haec legimus : Suboles , ab olefendo , idest,
Crescendo , ut Adolescentes quoque , & Adul-
tae, & Indoles dicitur . Quod etiam confirmant
antiqui lapides

ADSCISCO, non, ASCISCO : alioqui secunda lit-
 tera praepositionis *Ad* periret : quae in compo-
 sitione uel remanet , uel immutatur . remanet
 in, *Adaugeo, Adhibeo, Adhaereo, Adduco,*
Adbibo, Adscribo ; mutatur in, *Affluo, Affir-*
mo, Afficio, Appropero, Allicio, Attero, &
similibus . Ascensu tamen, absque D littera,
legitur in antiqua inscriptione

Tibure, ad D. Siluestri.

AEBVTIA, familia Romana, cum *Ae* diphthongo
Graeci enim, Αἰβύτιος, lapides quoque.

Romae, ad Arcum Septimij in titulo statuae
Pacis aeternae domus Imp. Vespasiani.

AEDITIMVS, an, AEDITVVS, scribendum sit,
 nondum satis liquet. *Varronis haec sunt, de re*
Rust. lib. I. cap 2. rogatus ab Aeditimo, ut di-
cere didicimus a Patribus nostris ; ut corrigimur
a recentioribus Urbanis, Aedituo . Idem
tradit A Gellius, lib. XII. cap. x. a tuendis acdi-
bus nomen deriuans . qui M. Varronem, in libro
ad Marcellum secundo, de Latino sermone, sen-
sisse

sisse dicit, magis *Aeditimum* scribi oportere, quā
Aedituum: quod alterum sit recenti nouitate fi-
ctum; alterum antiqua origine incorruptum. Vi-
de & eundem *Varronem*, de lingua Lat. lib. v i.
& v i i. In antiquis lapidibus, *Aedituus*,
non, *Aeditimus*, scriptum reperio

Romae, in aedibus *Atilij Delphinij patricij R.*

In uinea *Io. Poggij*, *Episcopi Tropien.*

In musaeo *Carpenfi.*

Et alibi.

AEDVI, non, *HEDVI*, aut, *EDVI*, Galliae populi
libri, Graeca consuetudo, & lapides

Antissiodori, in *Aeduis*, inscriptio, quam *M. An-*
tonius Muretus, uir eruditissimus, diligen-
ter a se, dum ibi esset, exscriptam,
mibi tradidit.

AEMILIUS, cum *I*, non cum *Y*. libri, lapides *Capi-*
tolini, & alij

Romae, ad *D. Petri* in Monte aureo, trans
Tiberim, in pariete domus cuiusdam.

Ad Cloacam *D. Luciae*, in aedibus *Podoca-*
tharorum, e *Cypro*.

A 3

In

AEQVICOLI, Italiae populi, cum AE diphthongo
Graeca consuetudo

AERVMNA, cum AE; a Graeco, Αἰρην. *Festus*
Nec tamen aduersatur *Carisius*, cuius haec sunt
„ lib. I. *Instit. Gramm.* Erumnam, *Ennius* ait, per
„ E solum scribi posse, quod mentem eruat; uel per
„ AE, quod maerorem minuat.

AESERNIA, opidum in Samnio; de quo *Ptole-*
maeus, & *Plinius*; cum Ae diphthongo. Grae-
ca consuetudo, & nummus argenteus doctissi-
mi, hominis, Graecarumq. litterarum peritissi-
mi. *Fuluij Ursini*, in quo legitur, M. MARCEL.
M. F. M. N. AESERNINVS. EX. S. C. item
lapides

Romae, in aedibus Euryali Rufini, ad
Busta Gallica

AETHERIVS, non AETHEREVS, sicut, *Aerius*
ex antiquissimis libris, & ex *Virgilio*, maiuscu-
lis litteris perscripto, eo tempore, quo *Turcius*
Rufius Apronianus uinebat: quod ipsius *Turcij*
manus indicat: qui liber pridem asservabatur a
Rodulfo Pio Cardinale *Carpense*: nunc, Biblio-
thecae *Vaticanae* ab eodem testamento legatus
ubi

ubi sit, plane ignoro. nec enim eum uideo in Bi-
bliotheca Vaticana custodiri: &, opinor, ab
aliquo furto surreptum. In eo libro multis in lo-
cis diserte scriptum uidi, Aetherius. Quo modo
& in antiquis lapidibus, Epicurius

Brundisii, in aedibus Diomedis Casiniani
medici.

AFRICA, non, APHRICA. libri, lapides Capito-
lini, & alij. Nummus aereus eruditissimi hominis
totiusq. antiquitatis bene periti, Laurentij Mas-
sae, ab uno latere, habet, HADRIANVS. AVG.
COS. III. P. P. ab altero uero, AFRICA

Voconiani, in Sabinis
Reate, in aedibus Laurentij Sonantij
In Aequicolis
Romae, in crypta D. Sebastiani
In Exquilij, in hortis Caesarinorum
In aedibus Capranicorum

In agro Tiburtino, duodecimo ab
Urbe lapide

Caietae, in fragmento columnae duodecim an-
gulorum, quorum quinque, muro inserti,
legi non possunt

Brixiae

A 4

Ac-

AGGREDIOR, Afficio, Affinis, & similia, ob
pronunciandi suauitatem, placent, mutata secun-
da littera praepositionis. etenim Veteres etiam
ipso multum Auribus tribuisse uideo: ideoque
dicebant, Aufugit, Aufer; non, Absugit, Ab-
fer: & Ignoti, Ignau, Ignari; non, Innoti, In-
nau, Innari: ut ait Cicero in Oratore. Vide &
Priscianum lib. 2. Contra tamen scriptum re-
peri in uetere aereo nummo Laurentij Massae,
ab uno latere, IMP. CAES. NERVAE. TRA-
IANO. AVG. GER. DAC. P. M. TR.
POT. COS. V. P. P. ab altero uero, S. P.
Q. R. OPTIMO. PRINCIPI. ARAB
ADQVIS. & in antiquis lapidibus

Romae, ad Forum Traiani.

AGRAGANTVM, non, AGRIGENTVM. libri ue-
teres, Graeca consuetudo, & nummi argentei,
hoc titulo, ΑΚΡΑΓΑΝΤΟΣ Plinius quoque
Agragantinum bitumen dixit, lib. III. cap. 8.
& Virg. Aen. lib. III.
Arduus inde Agragas ostendit maxima longe.

AHALA, non, HALA, Seruiliorum cognomen. lapi-
des Capitolini; & nummus argenteus monachi
optimi, atque doctissimi, Alexandri Toti, qui ha-
bet, AHALA; item alius eiusdem, BRVTVS
AHALA; & alius Andreae Lauretani, itidem
inscriptus. Quamquam significare uidetur Cicero
in

in Oratore, *Ala* potius, quam *Ahala*, scriben-
 „ dum esse; cum haec dicat: *Verba* saepe contra-
 „ huntur, non *V*, *jus* causa, sed *Aurium*. quo modo
 „ enim uester *Axilla Ala* factus est, nisi fuga lit-
 „ terae uastioris? quam litteram etiam e *Maxil-*
 „ lis, *Taxillis*, *Vexillo*, *Paxillo*, consuetudo ele-
 „ gans Latini Sermonis euellit

AHENOBARBVS, non, *AENOBAREVS*; *Domitio-*
 rum cognomen. lapides *Capitolini*, & alij; &
 nummus argenteus *Lauretani*, qui habet,
 CN. DOMITIVS. *AHENOBARBVS*, & alius
Matthaei Forerij, cum iisdem litteris. Con-
 firmat nostram opinionem *Gellij* auctoritas,
 „ lib. 2. cap. 3. Vnde illud: *Litore athena* lo-
 cant alij

Exstat inscriptio *Interamnae* ad *Cathedralem Ec-*
 clesiam. quam cum nondum uidissem, habui a
Iulio Iacobonio Interamnate, amicissimo meo,
Antiquitatis studiosissimo: qui omnes prae-
 terea *Patriae* suae antiquitates in unum collegit
 ac breuissimis, usq. doctis annotationibus illustra-
 uit: quas edere in animo habet. p/e postea, *Inter-*
amna transiens, eam proprijs oculis adspexi

ALESIA, non, *ALEXIA*, opidum *Mandubiorum*.
 libri ueteres. In *Strabone* quoque, corrupte legi-
 tur, *Καὶ ὁ περὶ Ἰλλησίαν, τοῦ λιν μανδύβιων*. *Plut.*
Dion. lib. 1 v. Diod. Sic. & Vell. Paternus

ALIA,

ALIA, flumen, unde, *Pugna Aliensis; unica L*
ex *Seruo*, super illud *Virgilij lib. VII. Aen.*

- „ *Quosq. secans infustum interluit Allia nomen*
Dicit enim, *Aliam*, unica *L.* scribi; sed *Poeta* metri causa, alteram *L.* addere; ut in, *Reliquiae*.
„ *Lucanūq. bene posuisse, Quas Aliae clades &c.*
Idem uidetur sensisse *Pedianus*, cum in *Diuinatione*
in *Verrem* haec dixit: *Alienum*, uolunt intelligi
proprium nomen esse, quasi ab *Alia*, ut *Virgilius*
„ *Quosq. secans infustum interluit Allia nomen*
Et mox: *Alij*, *Alienum*, non nomen proprium pu-
tant esse, sed *alienum*, & alterius iudicij, & non
ex auditorio praetoris, maiorumq. causarum
sed a *subsellij*, hoc est, non a tribunalibus

ALICA, sine adspiratione. *Carisius lib. I. Alicam*
„ sine adspiratione dictam *Verrius* tradit: & sic
„ multi dixerunt. *Lucilius xv. cum adspiratio-*
„ ne dixit

ALIMENTVS, non, **HALIMETVS**; *Cinciae gentis*
cognomen. libri ueteres

ALITVS, melius dicitur, (inquit *Diomedes*) quam
Altus, uitandae ambiguitatis gratia. Quamuis
aliter in *Sallustio* per antiquo *Fuluij Ursini*. In
eoq. loco *Altus*, non *Alitus*, legunt *Diomedes*
lib. I. cap. 4. & *Prisc. lib. x. Altus*, est in oratio-
ne pro *Plancio*, & *Alta*, in *Bruto* *Ciceronis*; pro
Alitus, & *Alta*. *Valerius Max. lib. III. cap. 4.*
„ *Sordidissimae*, inquit, *mercis capturis inquinari*
„ soli-

„ solito. Quo loco abest ab o.l.u.uerbum Inquina-
ri.proq.Solito, in quibusdam Salito; in quibus-
dam (emendatius) Alito.

ALLECTVS, scribo, non, ADLECTVS; Aurium iu-
diciū secutus; nec dissentientibus lapidibus
Romae, in hortis Alexandri Grandij
Contra tamen Praeneste

ALLIENVS, duplici LL; cognomen familiae Roma-
nae. libri, & lapides

Firmi, in Piceno

Frusinone, ad D. Paulli

Praeterea nummum argenteum habet Atilius Del-
phinius, his litteris, A. ALLIENVS. PRO. COS.
item alium Fuluius Vrsinus, iisdem litteris.

ALLIFAE, opidum in Campania; duplici LL, & u-
nica F. libri, & lapides
Allifis.

ALLIUM, (inquit Carisius, Instit. Gramm. lib. I.)
„ Pallium, Scrinium, Dolium, Solium, dici debet
„ non, ut alij disertī dicunt, Alleum per E, & Do-
„ leum, & Palleum. nam & Virgilius, Allia, ser-
„ pillumq., per I, dixit, quod utique in genitiuo de-
„ bet geminari; ut, Huius Pallij, Scriniij, Dolij, Allij
„ Solij; quod genitiuus numero syllabarum minor
„ esse nominatiuo non debet quare magis denotati
„ sunt, qui maluerunt per unum I. Imperi, & Inge-
„ ni, dicere, quam, secundum Regulam, Imperij, &
„ Ingenij, geminata I littera. Inuenimus tamē &
„ per

„ per I unum a Virgilio dictum

„ Ille urbem Pataui

„ Pro , Patauij. Plus in hac obseruatione gemi-
 „ nandi in masculinis animaduertimus : ut , Hic
 „ Aemilius , Huius Aemilij ; Hic Iulius , Huius
 „ Iulij. in uocatione tamen 1 litteram subtrahimus :
 „ nam, si, o Aemilij, & Iulij, dixeris, Graece decli-
 „ naueris ; ut Lucilius, Tierci leontado & Poma-
 „ ni & thermo Parnime

ALLIUS, duplici LL. libri, & lapides
 Nuceriae.

ALVCINOR, libenter scribo, ductus auctoritate Fe-
 sti. & unica L : sic enim sensisse uidetur Cloatius
 Verrius, apud Gellium, lib. xv l. cap. xii. Quam
 quam Nonius inter adspirata ponat, & Gellius
 lib. 2. cap. 3. adspirationem ueteres apposuisse o-
 stendat. Ego Festum, & Cloatium, sequor : cum
 quibus consentit Octauij Pantagathi, eruditissi-
 mi uiri, quem alterum nostrae aetatis Varro-
 nem, alterum Nigidium merito Pater meus a-
 pellat, etymologia. inquit enim, Alucinor, di-
 ctum esse, quasi, a luce aberro. argute id quidem,
 & docte

AMBIBARITI, populi, non, AMBIVARITI. li-
 bri ueteres.

AMOENVS, cum OE. libri ueteres, Virgilius Car-
 pensis,

„ pensis, & Vaticanus. Seruius, Aen. lib. 1. Amoe
 „ na, inquit, quasi Amunia, hoc est, sine fructu. ut
 „ Varro, & Carminius docent. & lapides

Salerni.

Asisii, in Foro.

Brixiae, ad D. Nazarij.

ANICIVS, non, ANITIVS. lapides Capitolini,
 & alij

Romae, in Auentino.

Ad Circum Flaminium.

In domo Caesia.

In Basilica Lateranen.

ANNAEVS, cum Ae diphthongo; familia in Hispa-
 nia, e qua Lucanus Poeta, & duo Senecae. Vi-
 deo etiam Annaei Placidi mentionem fieri in
 tribus antiquis lapidibus

Romae, in Thermis Constantinianis.

In aedibus Capranicorum.

Via Ostiensi, IV. ab Vrbe lapide.

DE Annaea familia uidi & alias inscriptio-
 nes

Romae in uinea Carpenfi.

Ad D. Iacobi.

In aedibus Domitij Cauallerij.

Reate.

Reate

Vrbini

ANNEIVS, familia Romana, de qua in libris
mentio: & Legatum suum in Ciliciensi provin-
cia M. Anneium Cicero nominat in Epistolis. li-
bri ueteres & lapides

Vrbini, pro foribus summi Templi

Fani, in domo Episcopali

Neapoli

ANNEAE quoque HEDISTE (médose fortasse, pro
ANNEIAE, uel, ANNAEAE) mentionem re-
perio in antiqua inscriptione

Romae, in uinea Ascanij Celsi, de Nepe, Via
Flaminia, e regione D. Andreae

ANTLARE, Festus dicit, a Graeco ΑΝΤΛΩ, de-
ductum. Ergo scribendum est, Antlare, non
ut est in quibusdam libris, Anclare; itemque
Exantlare. quod & Servius Honoratus in suis
„ in Virgilium Commentarijs confirmat, his uer-
„ bis: Ante L, numquam inuenimus T, nisi in
„ paucis: ut, Exantlauit, quod & in Plauto lectum
„ est; hoc est, Exhaustit

ANVLVS

ANVLVS, unica N; ex antiqua Consuetudine; cum
qua uidetur consentire Etymologia; cum dedu-
catur ab Ano; quasi Anulus sit paruus Anus
nam a Graeco deduci non placet. Alij ab Anno
deriuatum putant, quod in se redeat, ut Annus
ex quo, duplici NN scribendum, affirmant. Ego
& Antiquitatem sequor, & ueriores, ut ar-
bitror, Etymologiam

APENNINVS, unica P, & duplici NN. libri, &
Graeca consuetudo

APICIVS, non, APITIVS. libri, & lapides
Romae, ad D. Nicolai in Agone

APOLLO, unica P, & duplici LL. libri, & lapides
Romae, in hortis D. Petri ad Vincula

In Quirinali, in hortis Beati Siluestri: nunc, in
aedibus Maffaeiorum

In Exquilijs, in quadam uinea

In hortis Caesijs

Ad Tiberim, prope D. Stephani in Silice
Ad D. Agnetis

In aedib. Arberinorum ad D. Marci
Mediolani, ad D. Mariae

Luceriae,

In aedibus Sudorinorum, ad D. Rocchi.

Luceriae, ante aedes Alfonsi Carafii.

Dentecani, in Apulia.

*APPAEVS, duplici PP, & cum Ae diphthongo.
lapides*

Romae.

Sassinae.

*APPVLEIVS, duplici PP, familia Romana. libri
lapides Capitolini, & alij*

Romae, in aedib. Domitij Cauallerij.

In uinea Iulij Galli.

*Allifis, in angulo parietis Cathedralis
Ecclesiae.*

Praeneste.

*Vnica tamen P, legitur in quibusdam inscriptio-
nibus.*

*APVLIA, & APVLVS, unica P, ut sensit Velius Lon-
gus in libello de Orthographia. In Triumphis
quoque*

quoque Capitolinis, diserte scriptum uideo, DE
APVLEIS. In prima tamen, & secunda sylla-
ba differunt. Apulia enim primam syllabam
modo corripit, modo producit; ut ex Horatij uer-
sibus liquet: secundam uero semper producit
quod, eiusdem Poetae testimonio probatur.
Graecique, Απουλία, scribunt. In Apulis au-
tem semper producitur prima, corripitur secun-
da; ut idem Horatius, praeterea Lucanus, Mar-
tialisque ostendunt

Praeneste

Beneuenti

Sutrin, In maximo Templo

Troiae in Apulia

AQVILLIVS, duplici L.L. lapides Capitolini et, alij
& nummus argenteus Lauretani, in quo est.

AQVILLIVS. FLORVS. III. VIR

Romae, in aedibus Porcariorum

Vnica tamen L legitur

Romae ad Campum Florae, in quodam stabulo

ad Forum Mali aurei

Veronae

Torcelli

ARENA, sine Adspiratione; ut deducatur ab Ari-
ditate. Seruius in lib. 1. Virg. Aen. Arena, si ab
Ariditate, non adspiratur; si ab Haerendo, adspi-
ratur; ait Varro: melior tamen prima sententia
Aduersatur tamē Carisius lib. 1. Instit. Gramm.
cuius haec sunt: Harena, dicitur, quod Haereat

B

„ &

„ & , *Arena*. quod *Areat*. gratius tamen cum *Ad-*
 „ *spiratione* sonat. In antiquis quoque lapidibus
 „ *Harena* cum *Adspiratione* scriptum reperi
 „ *Neapoli*, in aedibus *Hadriani* *Gulielmij*

ARICIA; non, *ARITIA*; vel, *ARRITIA*. libri ue-
 „ *teres*

ARISTA, sine *Adspiratione* scribendum: cum de-
 „ *ducatur* ab *Ariditate*: etsi quidam antiquissimi
 „ libri *Adspirationem* apponant

ARRETIVM, duplici *RR*. libri ueteres, *Graeca* con-
 „ *suetudo*, & lapides
 „ *Tiferni*, in *Vmbria*

Qua in *Inscriptione*, *Domo Arretio* legitur. quod
 „ loquēdi genus apud ueteres scriptores reperitur
 „ nam *Plautus* dixit, *Domo Carthaginiensis*; *Vir-*
 „ *gilius*, *Qui Caerete domo*; *Horatius*, *Vnde domo*
 „ *In Asconio Pediano*, pro, *Domo Siculus*, qui-
 „ dam inepte reponebant, *Homo Sieulus*. Quod
 „ *Paullus Pater* in suis *Scholijs* obseruauit

Et in antiquis *inscriptionibus* idem loquendi
 „ genus obseruauit

Romae, in hortis *Carpens*.

In aedibus *Zampolinorum*

Ad Vrsi Vicum, ut uulgo dicitur, in pariete
 „ domus cuiusdam

Prope aedes Card. Carpen.

Ad

*Ad Aedem D. Mariae Cruciferorum, prope
Fontem Triuij*

*Ad D. Marci, in aedibus Ambrosii Liliij
In aedibus Atilij Delphinij*

Ad Agonem

In hortis Caesiis, ex lapide Tiburtino

*In aedibus Matthaei Porcarij, ad D. Io
de Pinea*

In aedibus Io. Mangonij

Ad Cur. Sabell.

In Aede D. Pud. entianae, in pavimento

Via Latina

Via Cassia

In aedibus Colotianis

Mutinae

In Quirinali, in aedibus Pomponij Laeti

In aedibus Io. Coriij, ad Forum Traiani

Reate, in aedibus Petri Siluerij

Ameriae

Neapoli, ad D. Paulli

*ARRIUS, duplici RR, familia Romana. libri, &
lapides*

Romae, in aedibus Alexandri Rufini

Episcopi Melfien.

In aedibus Farnesianis.

Zagaroli

Capuae, ad D. Benedicti

Anagninae, ad D. Paulli

Luceriae

Id confirmat & Festus, cuius haec sunt: *Torum*, ut
 „ significet *Torridum*, *Aridum*, per unum quidem
 „ R, antiqua consuetudine, scribitur. sed, quasi per
 „ duo RR scribatur, pronunciari oportet. nam An-
 „ tiqui nec mutas, nec seminuocales litteras gemina-
 „ bant; ut fit in, *Ennio*, *Arrio*, *Annio*. *Isidorus au-*
 „ *tem in Etymologijs*, lib. 1. cap. 26. *Veteres*, in-
 „ quit, non duplicabant litteras, sed supra sicilicet
 „ apponebant: qua nota admonebatur Lector, gemi-
 „ nandam esse litteram. Nummum quoque argen-
 „ teum habet *Atilius Delphinus*, in quo hae litte-
 „ rae leguntur, M. ARRIVS. SECVNDVS

CONTRA, unica R, legitur in antiquis duabus in-
 scriptionibus

Venetijs, in Templo D. Mariae Matris Domini
Veronae

In alia inscriptione, *Romae*, in Templo *Ludouici*
Gallorum Regis, sacrato, *Arrius* & duplici
 RR, & unica legitur

ARRVNTIVS, duplici RR. libri, *Victorinus Afer*
Grammaticus, & lapides

Romae, ad Forum *Traiani*, in aedibus *Io. Coritij*
 In aenea tabula, repert. *Romae*, in *Quirinali*
Surrenti

Unica tamen R, *Aruntius* legitur in duabus anti-
 quis inscriptionibus

Brundisii

Aquiflaniae

ARTVS,

ARTVS,
mis lib

ATEIVS,
& lapi
ROM

ATILIA
tini,
lapides
teus A
SARA

ROM

Ne

Pa

Ve

Al

Mpa

Ibide

Ibide

Ibide

ATIVS, m

Angu

, Parua

Idq. co

sic ab

alia eia

ROM

Tra

ARTVS, non, ARCTVS, scriptum uideo in antiquissimis libris, praecipueq. in *Virgilio Carpenſi*

ATEIVS, unica T, familia Romana. libri ueteres & lapides

Romae, Trans Tiberim, ad D. Caeciliae

ATILIA, gens Romae, in qua & *Reguli,* & *Calatini,* & *Bulbi,* & *Serrani* fuerunt; unica T. libri lapides *Capitolini,* & alij; & nummus argenteus *Alexandri Toti,* qui habet, M. ATIL.

SARA

Romae, in aedibus Card. Carpenſis

Neapoli, in aedibus Hadriani Gulielmij

Patauij, apud Alex. Bassianum

Veronae, ad D. Clementis

Asulae, quod opidum est Brixianorum

Mediolani, ad D. Carpophori

Ibidem, in Xenodochio pauperum D. Martini

Ibidem, apud Vestales D. Bernardini

Ibidem, in uico Biliorum

ATIVS, unica T; familia Romana, ex qua nata est *Augusti mater.* libri, lapides, & *Virgilius lib. v*

„ *Paruus Atis,* genus unde *Atij* duxere Latini Idq. confirmat *Atilius,* nomen Romanae gentis sic ab *Atio* deductum, ut, *Acilius,* ab *Acio*; & alia eiusmodi

Romae, in domo Carpenſi

Trans Tiberim, ad D. Caeciliae

ATRATINVS, non, **ATRACINVS**, cognomen *Semproniae* gētis. libri ueteres, & lapides *Capitolini*

ATTIS, non, **ATYS**. antiqui lapides
Romae in aedib. Colotianis
Ad D. Martini, e regione Montium
Ad D. Luciae in silice, in capite Suburae
In domo Caesia

ATTIVS, Poeta; &, *Attius*, Augur, de quo *Liuius*;
 duplici **TT**. *Victorinus Afer*, libri, & lapides
Romae, in aedib. Card. Carpens.
In Vaticano, ad uineam quandam
In aedibus Euryali Rufini, ad Buxta Gallica
In aedibus Maffaeiorum
In aedibus Atilij Delphini
Ad D. Aeduardi. Anglorum hospitium
trans Tiberim
Ocricoli, in Burgo, Via publica, in qua-
dam scala
Eauinij
Veronae
Montorij, in Agro Veronensi
Brixiae, ad D. Iuliae

ATTVLI, non, **ADTVLI**; & similia; *Aurium* sen-
 su comprobante, nec dissentiente *Terentio Scauro*
 antiquo *Grammatico*, ueteribusq. libris

AT-

ATVATVCA, non, **VATVCA**. libri ueteres, & Graeca
consuetudo. Quamuis corrupte legatur apud Pro-
lemaeum, ἀττακτορ

AVCTOR, &, **AVCTORITAS**, cum CT; ab, Au-
quo: quod etiam Pierius probauit: assentiente
Sofipatro Carisio, & lapidibus
Romae, in hortis Carpens.
Ante Aedes Caesias
In basi, reperta in Thermis Titi
Ad DD. Apostolos
In aedib. Francisci Lischae
In aedib. Atilij Delphinij
Brixiae, in aedib. Martincngorum, prope Pa-
latam Turtim

AVLA, unde Olla, ne quis putet gemina LL. scriben-
dum, ut Paulla, Polla. mansit enim hoc, ex uetere
consuetudine, ut, Aula, unica L. scriberetur;
Paulla uero, duplici. de quo suo loco. nam prisci
illi ueteres nullam litteram geminabant, ut ait
Festus, in. Ab oloes, Aula, & Torum; & Isi-
dorus lib. 1. cap. 26.

Romae, in musaeo Carpensi.
In aedibus Atilij Delphinij
Reate

AVRIFEX, &, **AVRVFEX**, reperio in antiquis la-
pidibus; uel diuersa hominum opinione, uel cog-
natione litterarum, I, & V; ut in, Optimus,
pro, Optimus, & similibus

B 4 In

In Tiburtino, repert. supra emissarium

Aquae Claudiae

In hortis Matthaeiorum

Capuae, ad D. Benedicti

In Episcopatu Sabinen.

AVTIVS, reperio in duobus lapidibus, quorum sequitur exemplum

Romae, in aedibus Alteriorum

ad D. Marci

Tibure

AVROMATARIUS, Romae uia Latina

AVTRONIUS, non, ANTRONIUS, familia Romana lapides Capitolini, & alij
Romae, ad D. Paulli

BAEBIVS

des Cap

Rom

Ad

In b

Sall

Sora

Cas

Mir

C

Numm

sus Ca

TAM

Roma

BAETIC

ne libr

Am

Vul

Ga

BALIAE

non per

quoque

B

BAEBIVS, cum Ae diphthongo. libri ueteres, lapides Capitolini, & alij

Romae, ad D. Mariae, trans Tiberim

Ad D. Stephani, prope Cloacam D. Luciae

In hortis Carpens.

Sassiniae, uia Flaminia, ad Apennini radices

Sorae, in Foro, ad D. Restitutae

Casini

Mirabellae, octauo a Beneuento lapide

Canusii

Nummum argenteum habet & Rainutius Farne-

sus Cardinalis, his litteris, M. BAEBI. Q. F.

TAMPIL. Stephanus, legitur in antiquo lapide.

Romae, apud Atilium Delphinium

BAETICA, prouincia, cum Ae, & sine adspiratio-
ne. libri, & lapides

Auximi

Vulsiuijs

Gambarae, in agro Brixiano, ad D. Petri

Templum

BALIARES, & BALIARICVS, scribenda per I,
non per E, uetusta lapidum auctoritate. Graeci
quoque, Βαλιαρίδες

BAL-

BALNEVM, siue, **BALINEVM**. utroque enim modo Veteres pronunciaſſe, & Sospater Carisius reſtatur Inſtit. Gramm. lib. 1. & ex antiquis lapidibus colligo

Caſenae, in Templo D. Mariae de Monte
Bergomi
Nouariae
Tiſerni

Aletri quoque, ſub porticu D. Mariae, in Tabula antiquiſſima, Lacum Balnearium, legitur

BELLVA, LL geminata; quod ab ea Bellum deducatur. Feſtus

BIBLIOTHECA, aut, **BYBLIOTHECA**; non **BIBLYOTHECA**. ex Graeca conſuetudine, & ex antiquis lapidibus

Romae, in aedibus Maſſaeiorum
Apud Fuluium Vrſinum

In aedibus Colotianis

Infra Capitolium, in quadam domo

Ferrariae, in Muſaeo Ducis

Neapoli, in aedib. Hadriani Gulielmij

Contra tamen, **BIBLYOTHECA**, legitur in antiquo lapide

Sueſſae

BLAESVS, cum **AE**; cognomen Semproniorum. lapides Capitolini, & alij

Romae, in aedib. Atilij Delphinij

BRAC-

BRACCHIA, duplici CC. libri ueteres, & Virgilius
Carpensis

BRITANNIA, unica T, & duplici NN. libri, & la-
pides

Romae, in musaeo Carpenſi
Capuae, in Ponte Vulturni

Contra tamen, **BRITTANNIA**, duplici TT, legi-
tur in quibusdam lapidibus

In aedibus Atilij Delphiniij

Prope Tiburim, ad Pontem Lucanum

Ita & Lucretius lib. VI. Vide & Eustathium

BRUNDISIUM, non, **BRUNDYSIUM**. libri, &
lapides

Brundisii, extra Urbem

In Apulia, multi lapides exstant, in quibus
Brundisium, legitur

Contra tamen, in antiquo lapides Brundisii, in aedi-
bus Liomedis Casiniani, medici, eo modo *Brav-*
tesivov, scriptum est, quo & Neapoli, in alio, *Hy-*
arentinorum; E littera pro V, usurpata

BRUTII, duplici TT; Italiae populi. Graeca
consuetudo. libri ueteres, lapides Capitolini
& alij
Praeneste

BRUTIVS

BRVTIVS, duplici TT. libri, & lapides

Taruisij

Formijs, in Appia

BVCINA, unica C. Isidorus enim, lib. xlix. cap. 4

» Bucina, inquit, dicta a Voce; quasi, Vocina. Ac-

» cedunt ueterum librorum, Virgilij Carpensis, la-

pidumq. testimonia

Romae, in aedib. Io. Coritij

In musaeo Carpensi

BYZACIVM, & BYZANTIVM, lego in antiquis
lapidibus

Romae, ad D. Stephani in Coelio monte

Ad Agrippinam

C

CAECILIUS, cum AE. libri, lapides Capitolini
& alij

Romae, in aedib. Laelij Lali, ad D. Apostolos

In Basilica D. Petri

In aedibus Alexandri Farnesii, Card. ad

DD. Laurentij, & Damasi

In aedibus Capranic.

In aedibus Caesij

In aedibus Arberinorum

In Quirinali

In hortis Carpens.

Ad DD. Cosmae, & Damiani, prope Clo-

cam D. Luciae

Ad D. Pauli

In Sabinis

Ferentini, in Cathedrali Eccl.

Neapoli

Puteolis, in aedib. Comitis Matalonae

Capuae, uia publica

Mediolani

In castro Sebrio Mediolan.

Brixiae

In Valle Trumpia, ad aedes Io. Bapt.

Trenellini

ambarae

CAE

CAECINA, cum AE; a Caecus. libri, & lapides
 Romae in aedib. Rainutij Farnesii, Card.
 In aedib. G. sp. Scapucij, Canonici Lateranen.
 Brundisii, ad D. Dionysij

CAELEBS, cum AE; quod Caelo dignam agat ui-
 tam. Festus, libri, & lapides
 Venetij, apud Grimanum Patriarcham

CAELO, Caelas, cum Scalpo significat, cum Ae-
 diphthongo. libri ueteres, & lapides
 Romae, in aedib. Bruti Gotthfredi

CAELVM, cum AE. libri, Virgilius Carpensis, &
 lapides. Quidam a Caelando deducunt
 quod uerbum item cum AE scribitur. Pli-
 „ nius, lib. 2. cap. 4. Caelum haud dubie Caelati
 „ argumento diximus, ut interpretatur M. Varro
 „ Isidorus quoque, lib. XIII. cap. 4. Caelum, inquit
 „ uocatum, eo quod, tamquam caelatum Vas, im-
 „ pressa lumina habeat, stellarum ueluti signa
 „ nam Caelatum dicitur uas, quod signis eminen-
 „ tioribus resulget

Romae, ad DD. Laurentij, & Damasi

In uiridario summi Pontificis

Tibure, ad D. Mariae

Camerini

Saepini

Praeterea, Caesium colorem, a Caelo deduci, testa-
 tur A. Gellius: Caesium autem cum Ae scribi
 „ nemo

nemo ignorat. Gellij uerba sunt, lib. 2. cap. 26
 Caesia, inquit, dicta est, quae a Graecis γλαυκῶ-
 νει, ut Nigidius ait, de colore Caeli; quasi, Caelia

CAENVM, pro Limo, cum Ae diphthongo. libri uete-
 res, & Virgilius Carpensius

CAEPIO, cum Ae; Seruiliae gentis cognomen. li-
 bri, lapides Capitolini, & alij; & nummus argen-
 teus Andreae Lauretani, sic inscriptus, Q. CAE-
 PIO. BRVTVS. PRO. COS
 Veronae

CAERELLIVS, cum Ae, & duplici LL. libri, & la-
 pides
 Romae, in aedib. Capranic.
 In aedibus Massaeiorum

CAERIMONIAE, cum Ae in prima, & I in secun-
 da, uidetur scribendum. ita in antiquo enim lapi-
 de, quem in uilla Rodulfi Pij, Cardinalis Carpen-
 sis, omni uirtute, omniq. laude praestantissimi, di-
 ligentius inspexi, scriptum est

DEDUCTVM hoc nomen, ut ait Festus, quidam a
 Caritate putarunt. quod absurdum est. quid enim
 Caerimonijs cum Caritate? aut quae omnino simi-
 litudo? Isidorus quoque, & Massurius Sabinus
 apud Gellium, lib. 1 v. cap. 9. & Macrobius lib. 2
 c. 3. & lib. 3. c. 3. a Careo deriuat. Ego, a Caerere
 opido, uel potius a Caeritibus, eius opidi incolis
 appel-

appellatas Caerimonias puto. quod confirmat T. Liuius lib. v. & Valerius Maximus. Sunt etiam, qui a Caelo deriuent; quod scilicet ad Caelestium honorem pertineant: ut Caerimoniae, quasi Caerimoniae, uocentur: sicuti & Caeruleus, pro Caeluleus, dicitur. ita patebit diphthongi causa. nam Caelum cum Ae scribi, iam ostendimus. Nec desunt huius generis exempla, in quibus *ae*, non *e*, in secunda syllaba reperitur; ut, Querimonia, Alimonia, Parcimonia, Sanctimonia, Mercimonia

CAERVLEVS, cum Ae, quasi Caeluleus, a Caelo. libri, & lapides

Romae, ad Portam Naeuiam

CAESELLIVS, cum Ae diphthongo, legitur in anteo quo lapide

In agro Capuano

CAESENSA, urbs florentissima, & copiosissima, in uia Flaminia, siue, ut alijs magis placet, Aemilia sita, cum Ae diphthongo scriberem, adductus auctoritate Graecorum. nam, cum in quibusdam codicibus Strabonis lib. v. ita Caesena mentio esset, ut uix agnosci posset, nempe sic, *καί σίνα*, interpretesque, Et Sina, uertisset: admonuit me Antonius Casarius, iuuenis omnis antiquitatis peritissimus, *καὶ σίνα*, unica dictione, legendum: & de Caesena intelligendum: quod Strabonis ipsius ordo

Ordo confirmat. nominat enim eo loco Cliternam Forum Cornelij, Fauentiam; Caesenamq. ait Isapi fluuio propinquam & Rubiconi: quae omnes ciuitates parum inter se distant. Quod si Graeci simpliciter cum E scriberent: nihilominus in Latina ciuitate Latinum nomen non immutarem uidererq. mihi Caesena ipsi iniuriam facere, si conarer detrabere ei litteram, quam tribuunt antiqui lapides, ex quibus unus Patrum nostrorum aetate Caesena uisebatur, & nunc, eorum uel negligentia, uel temporum iniuria, nobis uidere non licet: quem diserte scriptum habui ab amicissimo meo, antiquarum inscriptionum ad litteram obseruantissimo

Miror autem, ut aliquid dicam ἐν τῷ παρ' ἑγώ, Petrum Victorium, in legendis ueterum scriptis peruolutatum, locum Q. Ciceronis interpretantem, in lib. xv i. Epistolarum extremo, qui sic habet: Nam isti duo, inquit, uix sunt digni, (Hirtius scilicet, & Pansa) quibus alteri Caesenam alteri Cossutianarum tabernarum fundamenta credas; ita pertinacem in uulgata lectione retinenda fuisse, ut, nulla mendi suspitione, ita se in optimis, & antiquissimis libris inuenisse affirmet: deq. Caesena, in uia Aemilia sita, intelligendum existimet. parum apte omnino. quippe qui aut Q. Ciceronis sententiam apertam non assequatur, aut Caesenam ipsam ignorare uideatur. cum Q. Cicero, tamquam de abiecto loco, mentionem

C

tionem

tionem faciat, Caesena uero non adeo tum ignobilis, aut obscura fuerit, ut, tamquam abiecta res nominari debuerit, praesertim ab homine Romano. Nec uero me mouet, quod Hadrianus Turnebus, Victorij sententiam secutus, Sidonij minime affecutus, in Aduersarijs suis nuper scripsit, existimare se, Q. Ciceronem Caesenā hanc, ut humile & ignobile opidum, per ludibrium nominasse adductum eiusdem Sidonij auctoritate, qui lib. I ep. 8. de Caesena, ut furno potius, quam opido, mentionem fecerit. Nam, cum Sidonius in tota epistola iocari cum homine Caesenate cōstituisse: non dubitauit, Caesenam Furnū nominare, per iocum. & quoniam tota epistola in eo genere uersatur, uisum est, eam hic adscribere, ut omnes et facilius Sidonij sententiam assequantur, & de Caesena sincerius iudicare possint. Exemplum sequitur

Sidonius Candidiano suo S

Morari me Romae, congratularis, illud tamen quasi
 „ facete, & fatim gnathonum salibus admixtis
 „ Ais enim, gaudere te, quod aliquando necessarius
 „ tuus uideam solem, quem utique raro bibitor
 „ Araricus inspexerim. Nebulas enim mihi meo-
 „ rum Lugdunensium exprobras, & diem quere-
 „ ris nobis, matutina caligine obstructum, uix meri-
 „ diano seruire reaserari. Et tu istaec nobis Caese-
 „ natis Furni potius, quam Opidi, uerna deblatte-
 „ ras? de cuius natalis tibi soli uel iucunditate, uel
 „ commodo,

„ comodo, quid etiam ipse sentire, dum migras,
 „ iudicauisti, ita tamen, quod te Rauennae feliciter
 „ exsulantem, auribus Padano culice perfossis, mu-
 „ nicipalium ranarum loquax turba circumfilit. In
 „ qua palude, indefinenter rerum omnium lege per-
 „ uersa, muri cadunt, aquae stant, turres fluunt, na-
 „ ues sedent, aegroti deambulant, medici iacent,
 „ algent balnea, domicilia conflagrant, sitiunt uiui,
 „ natant sepulti, uigilant fures, dormiunt potesta-
 „ tes, fenerantur clerici, Syri psallunt, negotiatores
 „ militant, milites negotiantur, student pilae se-
 „ nes, aleae iuuenes, armis eunuchi, lituis foedera-
 „ ti: Tu uide, qualis sit ciuitas, ubi tibi lar fami-
 „ liaris incolitur, quae facilius territorium potuit
 „ habere, quam terram. Quocirca memento, inno-
 „ xis transalpinis esse parcendum; quibus, caeli
 „ sui dote contentis, non grandis gloria datur, si de
 „ teriorum collatione clarescant.

Quis amplius dubitat de Sidonii sententia? Turne-
 bum uero, transalpinum hominem, de rebus Ita-
 licis sententiam ferentem, inania, pueriliaque di-
 cere, quis non uidet? cur non & Lugdunum, minimum
 opidum, & frigidissimum, dixit? At, de Caesena
 tam male cum opinari, non mirum: homo Gallus
 de Lugduno tacet, Caesena male habet. Caesena
 uero, minimum, & frigidissimum opidum esse,
 qua auctoritate dixerit, ipse uideat. Strabo cer-
 te libro quinto eo loco, quem supra recitauimus
 inter nobiles ciuitates Caesenam numerat. anti-
 quaque inscriptio Caesenam ciuitatem fuisse

Romanorumq. Coloniam, testatur. Nec ullum
umquam opidum inter Romanas Colonias annu-
meratum fuisse, apud quemquam legimus. Idem
Sidonius in Panegyrico, ulnosam Rauennam, no-
minat. Quod autem ad locum Ciceronis atti-
net, eum corruptum esse, omnes, ut puto, ex anti-
quorum exemplarium uarietate, intelligent. nam
cum haec scriberem, nouem habebam antiquos li-
bros, in quorum primo erat

*Vix sunt digni, quibus alteri Cesaenam, alteri
Cossutianarum tabernarum fundamenta credas
alter sic habebat, Vix sunt digni, quibus alteri Cesa-
nam, alteri Cossucianarum tabernarum funda-
menta credas*

*tertius, Vix sunt digni, quibus alteri Cesanam, al-
teri Consutianarum tabernarum fundamenta
credas*

*quartus, Vix sunt digni, quibus alteri Casenam,
alteri Consutianarum tabernarum fundamenta
credas*

*quintus, Vix sunt digni, quibus alter Cesariā, alte-
ri Cossucianorum tabernarū fundamenta credas*

*sextus, Vix sunt digni, quibus alteri Cesenam, al-
teri Consutianarum tabernarum fundamenta
credas*

*septimus, Vix sunt digni, quibus alteri Cesenam, al-
teri Cossutianarum fundamenta credas*

*octauus, Vix sunt digni, quibus alteri Cesenā, alte-
ri Cōsutianarum tabernarum fundamenta credas*

nonus, quem commodauit mihi homo eruditissimus

Fuluius

Fulvius Ursinus, Vix sunt digni, quibus alteri Consanarum, alteri Cossutinarum tabernarum fundamenta credas. Vt uideantur fuisse duo genera humilium tabernarum, quae tunc aedificarentur: licet ignotae mihi tabernae sint

In hoc etiam loco pro Caesenam, Cesanam legi, in uetere libro Caesenatis Bibliothecae, & in impresso a Nicolao Iensone, anno Christi, M C C C L X X V, affirmavit mihi Casarius meus, cuius diligentiam plurimi facio. Adde, quod Paullus Pater meus olim notauit in suis Scholijs in libro Vincentij Riccij legi, Vix sunt digni quibus gesa, uel quibus sutianarum tabernarum fundamenta credas

& in alio uetere libro, e Cypro, Censenam Profert autem locum Liuij idem Pater meus, lib. IX. in quo sic est, in quibusdam libris: Eo anno Sora, Arpinum, Censennia recepta ab Samnitibus. nec inepte suspicatus est, pro Caesenam, Censenniam in Cicerone posse legi. etsi in alijs Liuij Codicibus pro Censennia, Censenia, unica N legatur: in alijs Cessentia; uel, Cosentia; uel, Consentia. Quidam Serenniam, reponunt, ex Diodoro lib. XX. Quidam alij, Aeserniam, ut intelligatur de opido, in Samnio sito

CAESETIVS, cum Ae, familia Romana. libri ueteres, Graeca consuetudo, & lapides Romae, in Foro Piscario, ad D. Angeli, in pariete domus cuiusdam

CAESIVS, cum Ae, nummi ueteres, Alexandri To-
ti, L. CAESI. & lapides

Romae, ad D. Mariae Rotundae, in aedibus

Paulli Pini

In domo Caesia, & in hortis

Veronae

Gambarae, in agro Brixiano

Aquilae

Sassinae

Neapoli, in aedib. Hadriani Gulielmij

Opitergij, apud Melchiorios

CAESONIVS, cum Ae, lapides

In agro Tiburtino

CAESTVS, cum Ae. libri ueteres

CALIDIUS, unica L. familia Romana. libri, & la-
pides

Romae, in aedibus Massaeiorum

Ad D. Eustachij

CALLIDIANVS, uero duplici LL, in aedib. Colotianis

CALPURNIVS; non, CALPHURNIVS; aut, CAL-
FURNIVS. libri. lapides Capitolini, & alij. De
ducitur autem, a Calpo Numae filio; teste Plu-
tarcho, in uita Numae, Ouidio ad Pisonem, &
Sex. Pompeio

Romae, sub porticu Capitolina

In

In aedib. Benzoniurum, ad D. Marci
In aedibus Massaeiorum
In hortis Carpens.
In Musaeo Carpens
Ad D. Saluatoris
In Monte Coelio, ad D. Stephani, prope
Nauicellam
Neapoli, apud clariss. Comitum de Matalone
Puteolis
Hispelli
Pisauri, in aedibus Marini Gotij Epidauri
Patavij

CALIDON, cū I, non cū Y. libri ueteres, & Strabo

CAMARA, dicitur, ut Verrius Flaccus affirmat, (a-
 „ pud Carisium, lib. I.) non, CAMERA, per E. Sed
 „ Lucretius
 „ -cameraq. caminis Ex cratibus
 „ dicendo, etiam Cameram dici posse, ostendit
 „ Camera, (inquit Festus) & Camuri Bona a Cur
 „ natione, ex Graeco καμνη, dicuntur

CARISIVS, sine Adspiratione, libri ueteres, & duo
 nummi argentei Andreae Lauretani, quorum u-
 nus habet, T. CARISIVS, alter uero, T. CARI-
 SIVS. I I I. VIR. & alius egregij medici Brixien-
 sis, Aloysii Mondellae, itidem inscriptus; item
 alius Alexandri Toti, in quo est, T. CARISIVS
 MONETA. & alius Matt6aei Forerij, cum

ijdem litteris. *Aduersatur tamen antiqua inscriptio, quæ est Romæ, apud Atilium Delphinium.*

CARTHAGINIENSIS, non, CARTHAGINENSIS. *Pandectæ, Priscianus lib. I V. Poetæ, & lapides*

Romæ, in hortis Carpens.

Infra Capitolium, ad Arcum Septimij, vetustissima inscriptio, nuper effossa, anno M D L X V mense Sextili, in Capitolium translata

Charthaginis autem nomen a Charta deducit Seruius in Virg. Aen. lib. I. his uerbis: Charthago a Charta, ut lectum est & in historia Poenorum & in Liui

CARVS, &, CARITAS, sine Adspiratione. *libri ueteres, Pandectæ Florentinae, Virgilius Carpens, & lapides*

Romæ, in musæo Carpensi

In hortis Carpens.

Ad Agonem

In hortis Caesiis

In aedibus Capranicorum

In aedibus Paulli de Horologijs

In aedibus Arberinorum

Ad Forum negotiatorium, in domo priuata

In aedibus Hadriani Fusconi, Episcopi

Aquinatis

In

In aedibus Iulij Porcarij
 In domo Laelij Lali. ad DD. Apostolos
 In hortis Marij Pulchriuri, ad Aquam
 Virg.

Ad D. Marci
 Ad DD. Cosmae, & Damiani
 In ad scensu Qurin. in uinea Matthaei
 Morellij

Ad D. Petri ad Vincula

Ad D. Io. Lateranen.

Ad D. Paulli

Ad D. Potentianae

Ad Vrsi Vicum

Via Flaminia, in hortis Fabianini

Monij

Castelleti, uia Flaminia

Neapoli

Luceriae, in aedibus Caesaris Spataforae

Extra Mirabelam

Puteolis

Albae, ad D. Paulli

Brixiae

Aquileiae

CASCELLIVS, duplici LL. libri ueteres

CASILINVM, unica S, & unica L. libri ueteres
 & Strabo

CATIVS, & unica C, & duplici reperio in anti-
 quis

quis lapidibus ; fortasse , quod duae familiae
essent

Beneuenti

Veronae

*Brixiae, in aedibus Calinorum , non longe ab
aede D. Mariae in Calcaria*

Gambarae, ad Aedem D. Mariae de Nive

CATVLLVS, *Valeriorum cognomen, duplici LL. li-
bri ueteres, & nummi argentei duo, unus Rainu-
tij Farnesii, Cardinalis; alter uero, Antonij Au-
gustini, Episcopi Ilerdesis, uiri omnis uirtute prae-
stantissimi; qui sic habent. L. VALERIUS. CA-
TVLLVS. III. VIR. A. A. A. F. F. & lapides
Romae, in hortis Carpens.
In Agro Brixiano*

CATVLVS, *autem, Lutatorum Cognomen, unica L
lapides Capitolini, & alij
Romae, in Capitolio
In Foro negotiatorio, prope uiam Iuliam, in
pariete quodam
Vicetiae, ad V. Stephani*

CAVSSA, *duplici ss. ex lapidibus Capitolinis, &
alijs, & ex ipso Cicerone, ac Virgilio, ut Quinti-
lianus tradit. Quod apud me tati est, ut omnium
praeterea lapidum, quicumque aliter habent, au-
thoritatem, omnium etymologiarum rationem
uincat, quamquam & Etymologia adiunget, ut
dedu-*

deducatur a Cauco; & sit Caussa, quasi Cauissa:
quod & Scaurus, antiquus Grammaticus, indi-
cat; licet unicam S in Caussa magis probet

Romae, in Musaeo Carpenſi

In aedibus Colotianis

Apud Pyrrhum Tharum

Sorae, ad D. Reſtitutae

In quibusdam tamen antiquis inſcriptionibus uni-
ca s, Cauſa legitur

Romae, in aedibus Colotianis

In Musaeo Carpenſi

In hortis Carpenſi.

Ad D. Luciae, in Silice, in capite Suburae

In aedibus Arberinorum

Trans Tiberim, ad D. Franciſci

Mirabellae, in aedib. Ferdinandi

Guindacij

Brundiſij, extra urbem

Neapoli, in aedibus Hadriani Gulielmij

Mediolani, in Aede D. Dionyſij

CEDRVS, ne quis, contra Graecam Etymologiam
cum diphthongo ſcribat; motus auctoritate quo-
rundam antiquiſſimorum librorum. in quibus-
dam enim & optimi libri peccant

CELLA, ſine diphthongo, & duplici LL. libri, & la-
pides

Romae, in Musaeo Carpenſi

CELO,

CELO, pro, Occulto, sine diphthongo. libri ueteres
& Virgilius Carpensis

CENA, sine diphthongo; ex antiquissimo Bembi Terentio, aliisq. libris; praeterea, ex antiquis lapidibus. Alij scribunt cum Ae. male omnino nam, si esset diphthongus apponenda, esset potius
 „ Oe. Isidorus enim, lib. xx. cap. 2. Coenam, ait, uo
 „ cari a communione uescentium. κοινον, quippe
 „ Graeci Commune dicunt. unde & Communican-
 „ tes, quod communiter, idest, pariter, conueniant
 „ apud ueteres enim solitum erat, in Propatulo ue-
 „ sci, & commuiter epulari, ne singularitas luxu-
 „ riam gigneret

Haec Isidorus. Dissidentibus autem libris, utram
ad partem lapides inclinant, eam sequor

Auximi, quinque lapides

Ad Lirim amnem

CENTHO, cum Adspiratione; cognomen Claudiae
gentis. lapides Capitolini

CENTVMALVS, non, CENTIMALVS; Fuluiorum
cognomen. libri, & lapides Capitolini. Est & cog-
nomen Claudiorum, apud Cic. de Off. lib. III
Pomponium Iurisc. L. Florum lib. II. & de
uir. ill.

CEPHALLENE, Insula, duplici LL. libri ueteres, &
Graeca consuetudo

CERA,

CERA, sine diphthongo. libri ueteres, *Virgilius Capensis, & Graeca consuetudo*

CERIALIA, non, **CEREALIA**. libri ueteres, nummi tres argentei, *Andreae Lauretani, Matthaei Forerii, Io. Mariae Sculptoris, qui sic omnes habent, C. MEMMIUS. C. F. QVIRINVS. MEMMIUS. AED. CERIALIA. PREMIUS. FECIT*
& lapides

Romae, in Aedibus Colotianis

In aedibus Capranicorum

In aedib. Euryali Rufini, ad Buxta Gallica

Saepini, in Samnio

Pisauri, in horto Ducis

CESELLIVS, sine diphthongo legitur in antiquo lapide: nec tamen, ita scribendum esse, ausim affirmare

Rudij, in Apulia

CESTIANVS, & **CESTIVS**, sine diphthongo. duo nummi argentei *Andreae Lauretani, sic inscripti, CESTIANVS. S. C. (uide, PLAETORIVS)*
& antiqui lapides

Romae, ad D. Mariae in Ara Caeli

Ad Portam Ostiensem, in pyramide

In aedibus Capranicorum

In hortis Fabiani Montij

CESTVS, sine diphthongo; cingulum *Veneris; & Graeco,*

Graeco, κεντεῖν : unde κεντὸν, genus teli

CETERA, sine diphthongo. libri, Virgilius Carpen-
sis, & lapides

Romae, ad D. Martini, e regione Montium

Ad Agrippinas

In hortis Carpens.

Ad D. Stephani in Silice

Tibure ad D. Vincentij

In opido Ticuli, dioec. Vrbenetanae

Neapoli, ad D. Io. Maioris

Puteolis

CIPVS, Genuciorum cognomen. nummi argente;
ueteres, sic inscripti, M.CIP.I. M.F.

CIRCVMVENIO, non, CIRCUNVENIO, & simi-
lia; conseruata ultima littera praepositionis Cir-
cum: nec enim respuunt Aures, Circumuentus,
Circumductus, Circumsaeptus, & similia

Romae, in hortis Carpens.

In uinea Io. Poggij, Episcopi Tropien.

Neapoli

Inguij

CIVS, non, TIVS, ita scriberem, ut pronunciatur,
in deriuatis aut a supinis, aut a nominibus: a su-
pinis, ut, Aduenticius, Ficticius, Editicius, Trans-
laticius, Impositicius, Insiticius, Dediticius, Re-
pticius, & similibus; a nominibus, ut, Patricius,

Tri-

*Tribunicus, Aedilicius, Latericius, Nonicius
Compitalicius. in quo ueterum librorum, & o-
mnium lapidum, maximeq. Capitolinorum, qui
apud me plurimi sunt, auctoritatem sequor.*

*Nummus etiam aereus Rinaldi Odonij, auunculi
mei, sic habet ab uno latere C. GALLIVS. LV-*

PERCVS. III. VIR. A.A.A.F.F. ab altero uero

AVGVST. TRIBVNIC. POTES

Romae, in aedib. Curtij Saccotij

In Mole Hadriani

Ad Portam D. Laurentij

Ad D. Agathae

Ante Aedes Faustinae de Magdalenis, prope

Forum Alteriorum

In aedibus Massaeiorum

In aedibus Atilij Delphinij

In domo de Valle

Ad D. Mariae Monticelli

In Aequicolis

Fani

Formijs, uia Appia

Cyperani

Venusiae

*CLOACA, non, CLVACA ex antiquis lapidi-
bus*

Romae, in aedibus Atilij Delphinij

Ante aedes Caesias

In agro Tiburtino, duodecimo ab Vrbe lapide

In hortis Fabianini Montij

Apud

Apud domum Bruti de Pallis, e regione

D. Luciae

Ad aedes Rusticorum

Et ex argenteo nummo Rainutij Farnesij, Cardinalis, in quo est, L. MUSSIDIUS. LONGVS CLOACIN. & alio item argenteo itidem in scripto Rinaldi Odonij, auunculi mei. Et si Victorinus Afer, & Festus, Cluaca, scribendum putent, a Conluendo

CNAEVS, Praenomen, cum C, & Ae diphthongo Graeca consuetudo: quamquam Diomedes, Priscianusq. aliter sentiant: quos refellunt antiqua monumenta

COCCEIVS, duplici CC. libri, & lapides
Romae, in hortis Fabianini Montij, uia Flaminia

In aedibus Capranicorum

In domo de Valle

Ad D. Mariae supra Minervam, in pariete domus

Ad D. Pauli

Infra Capitolium

In crypta D. Sebastiani

Neapoli

Vriae, in summo Templo

Attigij, qui est uicus, prope Fabrianum

COLLIVS, cum Oe. libri ueteres, duo nummi argentei

tei *Andreae Lauretani*, in quibus est, C. COE-
LIVS. CALDVS. & alius *Matthaei Forerij*, iti-
dem inscriptus; item alius eiusdem, his litteris,
C. COIL. CALD. & alius *Romae*, apud quen-
dam *ueteramentarium*, ab uno latere, C. COEL.
CALDVS. ab altero, L. CALDVS. VII VIR. EPV.
item alius, COEL. BALBINVS. & lapides

Romae, ad radices *Quirinalis*

Ibidem, in uinea *Matthaei Morellij*

Ad D. Io. Lateran. in *Aede hospitij publici*

Ad Campum Florae, in pariete domus cuiusdam

Non longe a Trebia

Sentini

Brebiae, in *Agro Mediolanen.*

In Agro Veronensi

Brixiae, ad *D. Afrae*

Neapoli

Melitae

In quibusdam tamen antiquis lapidibus contra
scriptum reperi

Romae, in *Musaeo Carpens.*

In Vaticano, in uinea quadam, extra portam

D. Petri

Dentecani, in *Apulia*

COEPI, cum Oe, pro, Incepi; ab antiquo Verbo, Coe
pi. libri ueteres, *Virgilius Carpens.*, & lapides
Via Ostiensi, IV. ab urbe lapide

COLLEGA, non, CON^{LE}GA, & similia, *Aurium*
D sensu

sensu comprobante, cui multum tribuisse uideo
Ciceronem, in eo libro, qui inscribitur, Orator

COMISSATIO, unica M, & duplici ss. ex Festi
sententia, qui deducit a Vicis, quos Graeci κώμας
dicunt; unde, κώμαξω. Eius uerba sunt: Comissatio
a Vicis, quos Graeci, κώμας, ducunt, appellatur. in
his enim habitabant prius, quam opida conderen
tur. quibus in locis alij alios, cōuictus caussa, inui
tabant. Sunt, qui scribant, Comessatio; uel, Com
messatio; contra omnem antiquitatem. Quidam
libri ueteres, Cōmisatio, contra Festum, & Grae
cam etymologiam. Nonnulli libri, Commissatio
alij, Comisatio: a quibus, eadem caussa, dissentio

COMPREHENDO, sine diphthongo. ex Terentio
Scauro, uetere Grammatico, antiquisq. lapidibus
contra ueteres aliquot libros. corripitur enim in
secunda syllaba apud Poetas
Romae, ad uiam Portuensem, in uinea quadam
Neapoli, in Aedibus Hadriani Gulielmij.

CONCIO. cum C, quis dubitat scribendum esse? cum
sit, ut ait Festus, quasi Conuocatio: ut a Verbe
Conciere deductum esse uideatur. Hoc notauit, ne
quis moueatur, si quando in Veteribus Monu
mentis uiderit, CONTIO

CONDEMNO, non, CONDEMPNO. ex antiquis ali
quot libris, & Aurium suauitate. Condempn
enim, ineptum, nimisq. absurdum, uidetur

CONDICIO,

CONDICIO, cum C. ex antiquis libris, & Virgilio
Carpēsi, in quo sic ille uersus legitur, Aen. lib. 12

„ cur mortis adempta est

„ Conditio

Sic etiam est in antiquis lapidibus

Romae, in in Aedibus Columnensium, ad DD

Apostolos

In hortis Carpens.

Rauennae

CONIUX, scriberem; non, CONIUNX; aut, COIUX
ut est in quibusdam antiquis lapidibus. nam pla-
cet derivare a Iugo, uel a Coniugo, uerbo, ut uide-
tur sensisse Catullus, LIX

- „ Tum Ihetidi Pater ipse iugandum Pelea sensit
- „ Sunt, inquit Caecilius Minucianus, in Libello de
- „ Orthographia, qui scribant, Coiux, citra ullum
- „ omnino N, a Coeo: alijs, unū addere placet; &, Cō
- „ iux, dicunt: sunt, qui duplex, ut sit, Cōiunx; ex opi
- „ nationis uarietate, in uerbi deductione

Romae, in Vaticano, in uinea quadam

Ad D. Apollinaris

Ad D. Ambrosii, in uase aquae benedictae

Ad D. Caeciliae, trans Tiberim

Ad D. Pauli

Apud Episcopum Ferratinum

Ad D. Clementis

Ad D. Xysti, ad portam Capenam

Ad D. Laurentij, extra Muros

Ad D. Io. ante Portam Latinam

*Ad D. Angeli, in Foro Piscario, in pariete
domus cuiusdam*

Ad D. Michaelis

Ad D. Eustachij

Ad D. Mariae, in Ara Caeli

In aedibus Hadriani Fusconij, Episcopi

Aquinatis

In Aedibus Aloysii Rufinij

In Aedibus Fabricij Maximi

Ad Columnam Antonini, in Aedibus

Bubalorum

In uia publica, prope Aedem D. Marcelli

Et D. Mariae in uia lata

Ad D. Mariae Rotundae, in Aedibus

Paulli Pini

In Aedibus Gasparis Scapucij, Canonici

Lateranen.

Trans Tiberim, ad D. Salvatoris

Ad D. Rufinae

Ad D. Chrysogoni

*Ad D. Mariae in uia, apud eruditissimum ui-
rum Octavianum Pantagathum*

In Aedibus Atilij Delphinij

In Aedibus Massaeiorum

In Aedibus Capranicorum

In domo de Valle

In Aedibus Paulli de Horologijs

In domo Carpenfi

In Musaeo eiusdem Cardinalis

In hortis eiusdem Cardinalis

E regione

E regione Montium, in aedibus Vincentij de
Menichellis

In aedibus Domitij Cauallerij

Trans Tiberim, ad D. Bartholomaei

In hortis Fabianini Montij

Via Flaminia

In Pratis Quinctij, ad uineam quandam

Trans Tiberim

Ad D. Mariae, in porticu

Ad Portam Appiam

Tibure

Ibidem, ad D. Siluestri

Sentini

Auximi, in Piceno

Ausculi, ad D. Francisci

In Agro Sorano

Neapoli

Puteolis

In Ciuitate Cauensi

In Apulia

Mirabellae, in Aedib. Ferdinandi Guindacij

Gennadij

Brundisij

Ocricoli

Pisauri

Venetiis, in riuo Pontis Angeli

Patauij

Veronae

In Agro Veron.

Brixiae, ad D. Desiderij

D 3

Casalis

Casalis Mauri, in agro Brixiano, ad D. Mariae de Dorso

Tergest.

Vtini

Lugduni, ad Portam D. Iusti.

Et alibi, saepissimae

C O I V X, *in sequentibus*

Romae, apud Hilarium Vrsinum, in uiridario

In Aedibus Capranicorum

In hortis Sudorinorum, ad D. Rocchi

Ad D. Clementis

Ad D. Apollinaris

Ad D. Io. Lateran. in hospitio publico

Ad D. Pauli

Ad D. Mariae in Foro Iudaeorum

In aede O. Crucis, ad Forum Iudaeorum

In aed. Hier. Spannochij, ad Aculeam

S. Mautthi

In aed. Arberinorum

Ad D. Pauli

In Aedibus Populi R. ad D. Mariae in uia

In uiridario Pauli Bubali

In Aedib. Hieronymi Picij

Beneuenti

Neapoli

Extra Mirabellam

Ultra Accadiam, in crypta Ecclesiae D.

Mariae Beuialis

Auximi,

*Auximi, in Piceno
Placentiae, ad D. Antonij*

C O N I V N X

*Romae, in Aedib. Atilij Delphinij
In Aedib. Casarellorum
In uinea Io. Poggij, Episc. Tropien.
Neapoli*

C O I V N X

*Romae, in domo Carpenſi.
Sutrij, in hortis Cathedralis Ecclesiae*

C O N I V N X S

Romae

C O I V S

Romae, in Aedib. Arberindrum

CONNVBIVM, duplici NN. ratione compositionis
nec enim placet adimere litteram, quae in pro-
nunciando nihil impediat; ut in, Adſciſco, & ſi-
milibus. Contra tamen habet Virgilius Carpen-
ſis, & antiqua lapides inſcriptio,
Venetijs, apud Grimanum Patriarcham

CONSIDERO, cum I, non cum Y: quia Latinum
est, non Graecum: & ita ueteres scribebant

CONSUMO, Consumis, unica M. nemo enim dici ne-
gabit in praeterito, unica M, Consumpsi

CONSUMMO, Consummas, duplici MM. libri uete-
res, & lapides

Romae ad D. Petri

Ad D. Nicolai

CONVICIUM, cum C. ex antiquis libris, & ex Ety-
mologia; quasi, Connocium, ut ait Labeo, apud
Vlpianum Iucisconsultum, & Festus: uel a Vi-
cis, in quibus prius habitatum est: uel fortasse ab
utroque, idest a confusis Vocibus in Vicis. No-
nius etiam, cum dixit, Ignobilitatem loci, a Vicis
Conuicij nomen uidetur deriuasse. Eius uerba, sa-
tis mendosa, sunt: Conuicium, dictum est, quasi,
» utijs locum, qui secundum ignobilitatem loci ma-
» ledictis, & dictis turpibus, cauilletur. Nam
Vallae opinionem, qui a Vitium, uel a Vito, Con-
uitium deducit, nullo satis firmo probatam argu-
mento, & a Festo, & a Labeone dissentientem
non uideor probare debere

CORONA, sine Adspiratione. libri ueteres, Virgi-
lius Carpensius, & lapides

Romae, ad D. Mariae trans Tiberim

Extra portam Flaminiam, in uinea quadam

Praeneste

Praeneſte
Formijs, uia Appia
Fulginei

CORVNCANIVS, non, CORVNCANVS. libri ue-
teres, lapides Capitolini, & alij; & Graeca
conſuetudo

Romae, in Aedibus Capranicorum

CYLCITA, aon, CYLCITRA, ſcribendum, ex an-
tiquiſſimorum librorum auctoritate; & ex Cy-
priano Veronenſi, maiuſculis litteris ante mille
annos perſcripto: quem librum, a Canonicis Ve-
ronenſibus ſibi dono datum, praefantiſſimus Car-
dinalis, Carolus Borromaeius, Pij IV. Pöt. Max.
ſororis filius, in ſua elegantiffima Bibliotheca,
antiquis, & optimis libris reſerta, aſſeruandum
curat

CVNCTARI, non, CONTARI. ex antiquis libris
Virgilio Carpenſi, & Feſto; qui, a Verrio diſſen-
tiens, Percunſtatio, ſcribi uult, non, Perconta-
tio: quod is, qui curioſe quid interrogat, per cun-
cta uiſit

CYDONIS, cum Y. Graeca conſuetudo

DAMARA-

DAMARATVS, non, DEMARATVS, praenomen
patris Tarquiniij Prisci, v. Romanorum Regis
lapides Capitolini, & alij

DECVLA, non, DECOLA, cognomen Tulliorum. li-
bri, & lapides Capitolini

DEFINITIO, scriberem libentius, quam, DIF-
FINITIO. assentientibus Pandectis Floren-
tinis, & lapidibus

Patauij

Romae, ad D. Petri Basilicam

Sic &, DESIGNATOR, habetur in tribus antiquis
inscriptionibus

Romae, in Musaeo Carpenſi

In Aedibus Colotianis

In Arcu Aquae Virginis

Contra tamen, DISSIGNATOR, legitur, in lapide,
qui est in opido, uulgo Pontecoruo: quod e Fre-
gellanorum reliquijs constructum putatur

DELICIAE, cum C. a Delicatus. libri ueteres, Vir-
gilius Carpenſis, & lapides

Romae, sub porticu Capitolina

Ad Forum Iudaeorum. parieti cuiusdā domus affix.

Ad

Ad Forum Piscarium, in domo quadam
 Ad Aedem Trinitatis, ad Pontem Xystum
 Anagninae, in pariete quodam
 Aquini, in suburbio
 Beneuenti, ad D. Sophiae
 Placentiae, ad D. Sepulcri
 Caesenaе, in Burgo

DELECTVS, cōtra libros aliquot aeteres, multo scri-
 pserim libentius, quam, Dilectus; a uerbo, Deligo
 quod componitur, ex De, & Lego; quasi, De mul-
 tis lego: ut, Decerpo, quasi, De multis carpo. et si
 „ Festus aliter sensisse uideatur, cum dixit: Dile-
 „ ctus militum, & is, qui significatur Amatus, a
 „ Legendo dicti sunt

DELMATAE, non, DALMATAE, lego in ueteribus
 libris, & lapidibus

Patauij, apud Paullum Rhamnusium,
 Io. Baptistae, x uirum Consilij a secretis, fi-
 lium, compatrem meum

Velius quoque Longus, in libro de Orthographia
 „ ex auctoritate Varronis, Placet, inquit, ut Del-
 „ matiam, non Dalmatiam pronunciemus, quo-
 „ niam a Delminio, maxima ciuitate, tractum no-
 „ men existimetur

DEMINVO, non, DIMINVO. libri ueteres

DESIDERO, cum I, non cum Y: Latinum enim est
 nec aliter ueteres scripsisse uideo

Romae,

Romae, extra Portam Flaminiam, in uinea quadam

n Aedibus Masaeiorum, e Caeritibus allat.

In aed. Francisci Lischae

In Aedibus Bruti Vallengis]

DIOECESIS, non, DIOCESIS. Pandectae Florentinae. Graeci quoque, Διοικησις, dicunt

DISSICERE, uerbum, exsulat hodie a lingua Latina, & bonorum auctorum libris. Id quidem uiri nonnulli eruditi asserere, & uindicare, conati sunt, sed nihilominus in squalore, & peregrinitate, iacet; quia nec dū eius originē, & uim, quisquam explicauit. Ego existimo, Dissicere, proprie idem ualere, quod, Dissecare: nam & in alijs compositis uerbi, Seco, E mutatur in I, ut in Proficor, quo utitur Plautus in Poen. Iratus uetui exta proficarier: & Proficies apud Varronem lib. x i. rerum diuin. referente Nonio Profecta; Proficiae, apud Solinum, & in uetribus Glossis Latinograecis; Proficium, apud Festum; & Praeficiae, in Arnob. lib. v i i. Sic &, Inficia, apud Varronem lib. i v. de lingua Latina, & Subsiciuus, nam ita in uetustis libris perpetuo scribitur; & Exficare, apud Plautum Ruden. Quin tu in paludem is, exficasq. harundinem. sic uet. codices habere, Hadr. Turnebus monuit, quod perperam a quibusdam immutatum fuerat. Multa autem concurrunt, qui
in

in hanc opinionem adducar. In ueteri Lexico, manu exarato, quod penes Me habeo, quo loco, de uerbo, Seco, agitur, eiusq. derivatis, & compositis sic scriptum reperi: Disseco, as. inde Dissectus, uel Dissecatus, & Dissectim aduerbium, & Dissicio. Et in littera D, Dissicere, dissecare. Quia uero huiusmodi Lexicis non multum existimo tribuendum esse, scioq. quamplurima in ijs esse inepta, & absurda, testis accedat locuples, omniq. exceptione maior, Priscianus, qui libro xiv. extremo, ubi de Dis, praepositione agit, docetque, quibus ea litteris, in compositione praepositur: Sciendum, inquit, quod tunc Dis praepositur, cum sequitur C, uel F, uel P, uel S, uel T, uel I, loco consonantis; ut, Discumbo, Discutio, Differo, Diffido, Difundo, in quibus S, in F, conuertitur, euphoniae causa; Displiceo, Disputo, Disperdo; Dissicio, Dissero; Distraho, Disturbo, Distorqueo, Disiectus, Disiungo. Ita legendum, & litterarum ordo, & manuscriptorum codicum auctoritas euincit, quorum plerique habens Dissicio, quam etiam scripturam reperi in ueteri quadam editione Veneta: duo autem, omnium optimi, Dissicio, supra quam uocem, in uno, Disseco, scriptum est. sed omnem scrupulum eximit Laetantius, qui lib. ii. cap. iix. narrans notam illam, & multorum scriptis celebratam, de Tarquinio, Prisco, & Attio Natio augure historiam, ita scribit: Cape igitur hanc, inquit, cotem,

cotem, eamq. nouacula diffice. at ille, incun-
ctanter, accepit, ac secuit. *Sic omnes lib. uet.*
uulgati, partim, Dislice, partim, Diffeca. Cice-
ro, hanc ipsam rem narrans, dicit, Praecidere; Li-
uius, Discindere. Idem lib. 3. cap. 17. ubi aduer-
sus Epicuri atomos, disputat, Cum uero, inquit,
tam minuta haec corpuscula esse dicantur
ut nulla ferri acie diffici ualeant; quo mo-
do hamos, aut angulos habent? sic libri uet.
impressi autē, Disijci. Atq. idem auctor, in lib.
de Ira Dei, c. x. de illis corpusculis, ita scribit: Tā
diminuta sunt, inquit, ut nulla sit acies ferri
tam subtilis qua secari, ac diuidi possit. Illo lo-
co dixit, Diffici; hoc, Secari, ac diuidi. Cum de
huius uerbi significatione cōstet, iam locos quosdā
indicabo, in quibus ex antiquis monumentis, aut
ex cōiectura, quasi postliminio collocādū uidetur.
Virgilius lib. v i i. Aen. Diffice compositam
pacem, fere crimina belli. Ita esse in omnibus
antiquis cod. Pierius testatur; ita etiam est in o-
mnibus quotquot uidi. Quamquam ille fallitū-
dum putat, Diffice, pro Dislice, s. geminato scri-
ptum esse ea ratione, ut concitatus enuncicaretur
quod in alijs plerisque uocibus a ueteribus facti-
tatum est. Idem lib. x i i. ille securi
Aduersi mediam frontē meatumq. reducta
Difficit, & sparsa late rigat alma cruore.
Sic libri uet. oēs. Quorū nonnulli, in interstitio, su-
pra eā uocē habent, i. Diuidit. In uulg. est, Disij-
cit. Reponēda quoq. est haec uox apud Val. Max,
duobus

duobus locis. *Vnus est lib. III. cap. Qui a parentibus claris degenerauerunt: in quo de Q. Fabij Maximi filio, cui bonis a Pr. Urbano interdictum fuerat, ita scribit: Dolenter enim homines ferebant, pecuniam, quae Fabiae gētis splēdori seruire debebat, flagitiis diffici. Sic scriptum reperi in duobus antiquissimis, & optimis exemplaribus; sic in suis Gifanius, & Pighius: quamquam neuter uerbi originem, & uim explicauit. Usurpauit autem Pecuniā difficere, eadē translatione, qua Catull. in Caesarem, Paterna primū lancinata, sūt bona. & Plaut. in Sti. Lacerare rem suā: quod idē genus loquendi Sallustius usurpauit in coniuratione Catil. Nam, quicūq. impudicus, adulter, ganeo, alea, manu, uentre pene bona patria lacerauerat. sic fere libri uet. nā uulgo legitur, Dissipauerat. Atq. hic Valerij locus Me induxit ad conatū emendandi locum ueteris poetae apud Cic. in ea pro M. Coelio, quo loco patres ex comoedijs excitat. Apud eum igitur comicum, Caecilium fortasse, pater uehemēs, & durus, filium dissolutum, et perditum, his obiurgat uerbis Cur te in istā uicinitatē meretriciā cōtulisti? cur, illecebris cognitis, nō refugisti? cur alienam illā mulierē nosti? dele te, ac disijce; per me licebit: si egebis, tibi dolebit: Mihi sat est qui actatis quod reliquū est oblectem meae. Quae postrema uerba & si bonā sententiā habere uideantur, ea tamen uti corrupta existimē, ad auctorem ex eo, quod in uetustis lib. aliter cōcepta sint; in
hunc*

hunc nempe modum; Dede, ac Disce: unde conijcio legendum, Dede, ac Dissice, id est, rem tuam dona, ac dissipa, disperde, profunde. Dedere autem, pro dare, a Plauto, Terentio, Lucretio, alijsq. antiquis auctoribus usurpatum est. Hanc uero coniecturam ea, quae statim sequuntur, adiuuare uidentur, Si egebis, tibi dolebit, &c. Sic fere Demea Terentianus, tristis, & directus pater, de Aeschine filio, cum Mitione, leni, & clemente iurgat: Profundat, perdat, pereat, nihil ad me attinet, Adelph. act. 1. sc. 2. Atque idem Demea seueritatem, & asperitatem in liberos, quia non bene cesserat, omittere cogitans, eosq. facilitate, & clementia sibi in posterum conciliare, sic loquitur:

Ego quoque a meis me amari, & magnipendi, postulo.

Si id fit dando, atque obsequendo, non posteriores feram.

Deerit: id mea minime refert, qui sum natu maximus.

Act. 5. sc. 4.

Alter Valerij Mar. locus est, lib. 8. cap. 15. de cupiditate gloriae extr. Illa uero, inquit, gloriae cupiditas sacrilega: inuentus est enim, qui Dianae Ephesiae templum incendere uellet, ut opere pulcherrimo consumpto, nomen eius per totum terrarum orbem dissiceretur. &c. Sic in duobus illis opt. exemplar. scriptum est; pro quo editiones omnes, quotquot uidere mihi contigit,

tigit,
nam a
hic, &
nuxa
tem leg
men d
lib. 8.

i. dissip
tione a
argum
Trium
inquit
ne, au
oppo
que
fasc.
diue
in d
supra
unig
dormi
tione
tam,
quoc
toto
est no
elep
veter
C. ej

tigit, habent Diffunderetur, praeter Moguntiam anni Dom. ∞ D LXXI. quae, & hic, & alijs in locis, propius ad librorum manu exaratorum scripturam accedit. In ea autem legitur, Disiceretur. Dissici autem nomen dixit, eadem fere translatione, qua Virg. lib. 8. Aen.

-tua terris didita fama.

i. dissipari, uel dispergi. Nam in ea significatione uerbum istud a ueteribus usurpatum fuisse argumento est locus Isidori lib. xix. ubi de Triumphis disserit: Duobus autem generibus, inquit ille, deletur exercitus, aut internicione, aut dispersione. Sallustius, Hostes, inquit, oppressi, aut dilapsi, forent. Sic & utrumque Virgilius, de internicione -submersasq. obrue puppes. De dispersione, Aut age diuersos, & dislice corpora ponto. Quem locum descripsi ex cod. scriptis, in quorum uno supra 7° Dissice, scriptum est, i. Dissipa. nam in uulgatis paullo aliter legitur. Ex quo apparet, Isidorum apud Virg. legisse, Dissice: quam etiam lectionem agnoscunt ueteres libri, cui tamen uulgata, Dissice, anteposuerim, praesertim cum aliquot post uersibus dicat, Dissiectam Aeneae toto uidet aequore classem. Reddenda quoque est uox ista Plauto in Curcul. act. 3. Clipeatus elephantum ubi machaera dissicit. Sic est in ueteribus editionibus, sic fere in suo uet. codice C. esse testatur: atque ita plane legendum puto:

E

to:

to; quamuis Festi, & Nonij auctoritas refragari uideatur. Hic enim ita scribit: Diligere, manifestam habet significationem, ut plerumque: Diligēt, diuidit. Plautus Curcul. Clipeatus elephantum ibi machaera diligit. Quae lectio inde recentiores Plauti editiones inuasit. Festus autem, Dirigere, inquit, apud Plautum inuenitur pro Discindere: ita puto leg. pro Discedere. quo modo etiam hic locus adducitur a C. Sed utriusque tamen libri uereor, ut non satis emendati sint; atque, ut id uerear, facit, quod locus ille Nonij in uet. impressis sic uulgatus est: Dislicere manifestam habet significationem, ac plerumque diligit diuidit. Plautus Curcul. Clipeatus elephantum ibi machaera dislicet. Quod me monuit Io. Passeratius: atque hoc etiam, illud Nonij Rumpere; Rumpere, dislicere. Virg. Buc. Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis; sic in uet. cod. scriptum exstare, Rumpere, dislicere Sic & Ouid. in x i. Metamorph. hac uoce usus est de Halcyone, Ceycis uxore,

- & nondum totos ornata capillos
Dislicet hos ipsos, colloq. infusa Mariti, &c.
Nam, ita ueteres suos libros habere, Gifanius testatur: quo modo etiam in ijs, quos uidi, scriptum est, praeterquam in uno, in quo, Dislicat, legitur. Atque idem lib. v. de Cerere

- inornatos laniauēt Diua capillos.

Seneca

Seneca in Agamemnone actu 5. inducit Cassandram, de Agamemnone, qui tum occidebatur, capite ueste obuoluto, haec dicentem :

At ille , ut altis hispidus filuis aper

Cum casse uinctus , tentat egressus tamen,

Artatq. motu uincla , & incassum furit;

Cupit fluentes undique & caccos sinus.

Disficere , & hostem quaerit implicitus suum.

Sic lib. ueteres, pro quo impr. Disficere , de quo a N. Fabro admonitus sum .

Sed & in Valerio Flacco , lib. 3. Argon. haec uox reponenda est ;

-solia sed dislicit agmina claua.

ita libros manuscr. habere , uiri docti testantur; quamquam non intellexerunt , aut non saltem explicarunt. uulg. Dislicit.

Et in Prudentio , duobus locis :

hymno 1. καὶ ἐν τῷ ἔσχατῳ extremo ,

Tu Christe, somnum dislice.

ita liber scriptus optimus : ad cuius oram adnotatum est, i. Dislipa, disperge, discute.

Alter locus est in hymno de Laurentio , τῷ ἐπὶ σὺν φάρον :

Cum membra morbus dislicit.

E 2

Ita

*Ita v.l. quod etiam Gifanius indicauit. excusi
partim, Difficilis, parium, Diffecat.*

*Id paene oblitus fueram, illud Naeuij Gymnasti
co; Saxa, siluas, lapides, montes, difficilis, dis-
pulueras; sic in uetustis cod. scriptum esse, mon-
tes difficilis, dispulueras. apud Non. Dispulue-
rare. Atque hoc Memmius mihi indicauit*

*Haec habui a Claudio Puteano, Parisiense iuue-
ne eruditissimo*

DOLABELLA, non, **DOLOBELLA**, cognomen Corne-
liorum. libri ueteres, & Etymologia: uenit enim
a Dolabra, per deminutionem: lapides Capitoli-
ni, & alij

*In Illyrico Epidauro, ad Scauri Montis radices
prope Sacellum D. Thomae, repert. an.*

∞ **DXLVII**. & ad uineam

Vrsi Geruini translat.

DOMITIUS, cum **T.** lapides Capitolini, & alij; &
nummus argenteus Andreae Lauretani, in quo est
CN. DOMITIUS. AHENOBARBUS. & alius
Matthaei Forerij, itidem inscriptus. quattuor
item argentei Rinaldi Odonij, auunculi mei, sic in-
scripti, **IMP. CAES. DOMITIANVS. AVG. GERM.**
R. P. V. II. & septem aerei eiusdem, sic a latere
inscripti, **CAESAR. AVG. F. DOMITIANVS. COS.**
II. ab altero uero, FELICITAS. PVBLICA.

&

*Et duo eiusdem argentei, sic inscripti, IMP. CAES
DOMITIANVS. AVG. GERM. R. P. V. II. duo
item eiusdem, CAESAR. D. F. DOMITIANVS
COS. VII. Octo item eiusdem, aerei, sic inscripti,
ab uno latere, CAESAR. AVG. F. DOMITIA-
NVS. COS. II. ab altero autem FELICITAS. PV-
BLICA. Et meus, in quo est, IMP. CAES. DO-
MIT. AVG. GERM. P. M. TR. P. XI. item duo eru-
ditissimi uiri, Laurentij Massae, a Secretis Reip.
Venetae, qui sic habent, CAESAR. AVG. F. LO-
MITIAN. COS. V. Et alius eruditi iuuenis, Iulij
Iacobonij, Interamnatis, CAESAR. DIVI. F. DO-
MITIANVS. COS. VII. PRINCEPS. IUVEN-
TVTIS*

*Romae, ad D. Mariae in uia, apud Octavianum
Pantagathum*

*Ad D. Nicolai Capucinatorum, ad radices
Quirinalis*

Ad D. Agnetis

Ad S. Quiricum

Ad D. Paulli

*Prope D. Mariae Monticelli, in pariete
Pistrini*

Ad Portam Appiam, in uinea quadam

In domo Caesia

Sub Montē Casinate, non procul ab opido

S. Germani

Praeneste

Neapoli, in aed. Hadriani Gulielmij

Veronae

E 3

Brixiae

DIVLIVS, non, DVILLIVS, aut, DVELLIVS, fami-
lia Romana. lapides Capitolini, & alij
Aquini, in suburbio

Quamquam in aliam sententiam reuocor au-
thoritate Ciceronis, cuius haec sunt in Orato-
re; Quid uero licentius, quam quod homi-
num etiam nomina ueteres contrahebant, quo
essent aptiora. nam, ut Duellum, Bellū; & Duis,
Bis; sic Duellium, eum, qui Poenos classe deni-
cit, Bellium nominauerunt; cum superiores ap-
pellati essent semper Duellij. Vide & Quintil.
lib. I. Belliorum exstant inscriptiones

DVMTAXAT, cum M. libri ueteres, & lapides
Rauennae

Venetijs, apud Antonium Grimanum, Patriar-
cham Aquileien. patricium Ve-
netum, in tabella

DVROCORTVM, non, DVROCORTVM. libri ue-
teres, & Ptolemaeus, qui, Δρυκόρτορον. Male a-
pud Strabonem, Δατικόρτορον.

ECLOGA

ECLOGA
ECLA

EPIST

• EPI

ab eo

la lib

non g

mon

son

lun

tig

gar

EPIS

R

ECLOGA, non, EGLOGA, aut, AEGLOGA. a Graeco,
Εκλογη

EPISTOLA, non, EPISTVLA. nam deducitur ab
• Επιστολῳ. Ut igitur Stola, & Apostolus, quae
ab eodem uerbo manifeste deducuntur, sic Episto-
la libentius dixerim, quam Epistula. quamquam
non ignoro, Epistula potius reperiri in antiquis
monumentis. Graeci quidem, Επιστολῆ, & Δις-
στολῆ, quod ab eodem uerbo derivatur. Episto-
lium autem cognomen cum O, legitur in peran-
tiko Tiburtino lapide, apud Octavianum Panta-
gatum, meum

EPISTVLA, tamen, legitur in decem lapidibus
Romae, in basi, reperta in Antonianis
Ad Aedem D. Luciae in silice in, capite
Suburae
In Aedibus Atilij Delphiniij
Ibidem
In Aedibus Capranicorum
In Aedibus Benzoniorum, ad D. Marci
Romae
Retro Arcum Constantini, in muris vineae
cuiusdam
In Aedibus Masaeiorum
Ibidem, e Caeritib. allat.

E 4

Gratiae

Gratiae, Arcis munitissimae, in Styria, in palatio Archiducis Caroli, in atrio eiusdem

ETRVSCVS, sine Adspiratione. libri ueteres, lapides Capitolini, & alij; & nummus argenteus Andreae Lauretani, sic inscriptus, HER. ETRVSCILLA. AVG.

*Romae, ad D. Caesarij, prope Pontem Xystum
In Agro Senensi, in pila Aquae Benedictae
Vulsinijs*

EVLOGIVM, non, **ELOGIVM**, aut **ECLOGIVM**. libri ueteres, & Graeca consuetudo

EXHODVS, cum Adspiratione: quia componitur a Graeco, ὁδός: nec aliter libri ueteres

EXSATIO, & **EXSATVRO**, recepta S. ratione compositionis, & ueterum librorum auctoritate. Virgilius Carpensius lib. vii. in illo uersu

» -at crede mea numina tandem

» Fessi iacent, odijs aut exsaturata quieui
Exsaturata, cum xs, habet. Nec me mouent quidam, qui in x; c, & s, litteras inesse dicunt, ideoq. s superfluum esse contendunt. nam in Extundo, Exhilaro, Exprimo, Exposco, & similibus, s littera non est necessaria: cum eorum uerborum origo sit Tundo, Hilaro, Promo, Posco: & tamen, cum in x sit c, & s, ut ijdem dicunt, s his quoque adscribimus: in ijs autem uerbis, ubi ex
compo-

compositione manifestum est, s litteram esse; x
contenti esse debemus?

EXSCRIBO, non, EXCRIBO. est enim manifesta
compositio: & quamquam s in pronunciando non
satis intelligitur, abijcienda tamen, in scribendo,
non uidetur

EXSILIO, uerbum, non, EXILIO. recepta prima uer-
bi littera. nam componitur ab Ex, & Salio

EXSOLVO, cum s. ratione compositionis. Virgilius
Carpensis in XI. Paulatim exsoluit se corpore
& lapides
Romae, in Insula Tiberina, in basi.

EXSPECTO, cum s. componitur enim ab Ex, & Spe-
cto, non Pecto, quod aliud significat. sic libri ue-
teres, Quintilianus, Velius Longus, & Teren-
tius Scaurus Grammaticus, his uerbis: Cum, Ex-
pectatus, Exulet, sine s littera scribuntur; scri-
bendi ratio corrupta est: cum al oqui adiecta ea
debent scribi; quoniam similiter, Solum, Specta-
tusque, dicatur & adiecta praepositione, saluum
esse illis initium debeat. Virgilius quoque Car-
pensis in illo uersu, lib. 1. Georg.

„ Exspectata seges uanis elusit aristis
Exspectata, cum xs, habet. Et alibi, in eodem li-
bro eodem modo scriptum animaduerti

EXSTO

EXSTO, scribo, non, **EXTO**. ratione compositionis, ab
EX, & **STO**. libri uet. *Virgilius Carpensius in VI*
„ humeris exstātem suspicit altis. & lapides
Romae, in Aedibus Cecchinorum

EXSTRVO, cum s. ab **EX**, & **STRVO**. libri, & la-
 pides

Romae, ad D. Petri Basilicam

Infra Praeneste, in uinea quadam

Extruxit, tamen, sine S, legitur

Ocricoli, in Burgo

In horto Paganorum, sub Caserta

Neapoli

EXSVDO, cum s. *Virgilius Carpensius, & Varica-*
nus

EXSVLO, cum s. *Scaurus, secutus, opinor, analogiam*
quia, Exsul, dicitur, quasi ex solo eiectus. Isido-
rus quoque, lib. I. cap. 26. & Nonius Marcelli-
nus, eum Exsulem, dicunt, qui Extra solum est

EXSVPERO. quia componitur ab **EX**, & **Supero**; &
 s retinet antiqua scriptura. libri ueteres, & *Vir-*
gilius Carpensius

EXSVRGO, non, **EXVRGO**, & similia, scribo conser-
 uata prima uerbi littera. *Scaurus etiam idem ui-*
detur sensisse, cum dixit, sic scribendum, Exspe-
cto, Exsulo, & similia

FA -

FABRICIVS, cum C. libri, Graeca consuetudo, lapides
Capitolini, & alij

Venetijs, apud Rinaldum Odonium, auun-
culum meum

Romae, in Ponte Transiberinae insulae

FABRVM, non, FABRORVM, probasse Cicero uidetur.

„ Eius haec sunt, in Oratore: Iam, ut Censoriae Ta-
„ bulae loquuntur, Fabrum, & Procum, audeo di-
„ cere, non, Fabrorum, & Procorum

FACILLIMVS, &, DIFFICILLIMVS, scribo, cum gemi-
na LL, ut producatursyllaba, quae alioqui brevis
esset: in quo me mouent exempla Poetarum. A-
lij placet scribi unica L: cum quibus non disputo.
suum enim quisque amat; &, ut in Prouerbio est
Sua cuique sponsa

Romae, in aede D. Priscaae, in Auentino

FAESVLAE, opidum Etruriae, cum Ae diphthongo
Graeca consuetudo, & lapides
Moguntiaci

Viterbij uero exstat Decretum quoddam Desiderij
Longobardorum Regis, Longobardici s litteris
conscriptum: in quo Fesulanis, sine diphthongo,
legitur

FA-

FALISCI, populi, non, PHALISCI. libri ueteres, &
lapides Capitolini

FAEX, cum Ae. libri ueteres

FANNIUS, duplici NN, familia Romana. libri ue-
teres, & lapides Capitolini

FECUNDVS, sine diphthongo. Varronis uerba sunt
ex lib. 3. de Latino sermone, apud Gellium lib.
xvi. cap. 12. & Nonium Marcell. Fenerator a
Fenore est cognominatus. Fenus autem dictum a
Fetu, & quasi Fetura quadam pecuniae parien-
tis, atque incrementis. et ideo & M. Cato, &
ceteri Aetatis eius, Feneratorem, sine A litte-
ra, pronunciarunt; sicuti, Fetus ipse, & Fecun-
ditas. appellata

In Fauſtinae minoris, & aliarum Augustarum
denarijs, & assibus, FECUNDITAS, siue, FECUND.
AVGVSTAE

FELIX, sine diphthongo. libri ueteres, lapides Capi-
tolini, & alij; & tres nummi argentei Andreae
Lauretani, unusq. Matthei Forerij, sic omnes in-
scripti, FAVSTVS. FELIX. & aerei uiginti Rinal-
di Odonij, quorum octo, ab uno latere, IMP. COR-
DIANVS. PIVS. FEL. AVG. ab altero uero, FELI-
CITAS. TEMPORIS. Sex item eiusdem, ab uno la-
tere, CAESAR. AVG. F. DOMITIANVS. COS. II. ab al-
tero FELICITAS. PVBLICA. item sex, quorum pri-
mus

mus ab u
FELICITAS
LIA. PIA. F
tertius, IM
tus, IVLIA
NVS. FELI
TIVM. FEL
sae, primu
P. P. COS. VI
cundus, al
ab altero
latere, HAD
T. I. AVG.
HADRI
CITAS. A
NERVAE
altero,
MAMMA
Septimu
P. P. ab a
IMP. CAES
CITAS. PV
NVS. PIVS
octome
AVGVST
quinctu
PIVS. F
III. P.
AETER
primus

mus ab uno latere, MARCIANA.AVG. *ab altero*
 FELICITAS. SAECVLI. *secundus ab uno latere*, IV-
 LIA. PIA. FEL. AVG. *ab altero*, FELICITAS. AVGVSTI.
tertius, IMP. COMMODVS. ANT. P. FEL. AVG. BRIT. *quar-*
tus, IVLIA. MAMMAEA. VENERI. FELICI. *quintus*, VE-
 NVS. FELIX. *sextus*, FAVSTINA. AVG. CRESCEN-
 TIVM. FELICITATI. & *nouem aerei Laurentij Mas-*
sae, *primus ab uno latere*, IMP. CAES. VESP. AVG. P. M.
 P. P. COS. VI. *ab altero*, FELICITAS. PVBLICA. S. C. *Se-*
cundus, *ab uno latere*, IVLIA. MAMMAEA. AVGVSTA
ab altero uero, FELICITAS. PVBLICA. *Tertius*, *ab uno*
latere, HADRIANVS. AVGVSTVS. *ab altero*, FELICITA-
 TI. AVG. COS. IIII. T. P. *Quartus ab uno latere*,
 HADRIANVS. AVG. COS. IIII. P. P. *ab altero*, FELI-
 CITAS. AVG. *Quintus*, *ab uno latere*, IMP. CAES.
 NERVAE. TRAIANO. AVG. GER. DAC. P. M. TR. POT. *ab*
altero, FELICITAS. *Sextus*, *ab uno latere*, IVLIA
 MAMMAEA. AVGVSTA. *ab altero*, VENERI. FELICI.
Septimus, *ab uno latere*, HADRIANVS. AVG. COS. IIII
 P. P. *ab altero*, FELICITAS. *Octavius*, *ab uno latere*,
 IMP. CAES. VESP. AVG. P. M. T. P. COS. . . . *ab altero*, FELI-
 CITAS. PVBLICA. *Nonus ab uno latere*, IMP. GORDIA-
 NVS. PIVS. FEL. AVG. *ab altero*, IOVI. STATORI. Et
oſtomei aerei, *tres ab uno latere*, IVLIA. MAMMAEA
 AVGVSTA. *ab altero*, FELICITAS. PVBLICA. *quartus*,
quintus & sextus ab uno latere, IMP. GORDIANVS
 PIVS. FEL. AVG. P. M. TR. P. IIII. & V. COS. I. &
 IIII. P. P. *ab altero*, VICTORIA. AETERNA. & PAX
 AETERNA. & P. M. TR. P. IIII. COS. IIII. P. P. *Se-*
ptimus, *ab uno latere*, IVLIA. MAMMAEA. AVGVSTA
 ab

ab altero, VENVS. FELIX. *Octauus*, ab uno latere
 IMP. DIOCLETIANVS. AVG. ab altero, FELICI-
 TAS. AVG, Et tres *Antonij Ritiardi, Asulani, ami-*
cissimi mei, & eruditi hominis, omnes ab uno latere
 IMP. GORDIANVS. PIVS. FEL. AVG. ab altero
 AETERNITAS. AVG. &, IOVI. STATORI. &
 P. M. TRIB. P. IIII. COS. II. P. P. Itē duo, quos *Io.*
Baptista Gauardus Asulanus mihi dono dedit, pri-
mus ab uno latere, IMP. CAES. AVG. P. M. TR. P.
 COS. VII. ab altero, FELICITAS. PVBLICA. *Al-*
ter, ab uno latere, IVLIA. MAMMAEA. AVGVSTA. ab al-
tero, FELICITAS. PVBLICA. Habeo & ipse nummum
argenteum, quem abhinc quinquennium, praestanti
humanitate, singulariq. doctrina, praeditus, Xystus
Medices, mihi dono dedit, in quo hae litterae legun-
tur, IMP. GORDIANVS. PIVS. FEL. AVG. Est item
alius argenteus, apud Antonium Augustinum, Epi-
scopum Ilerdensem, his litteris, FELIX. FAVSTVS
E littera duplici. Quo modo in alijs, C. NVMONIVS
VAALA se uidisse, testatus est mihi Fuluius Vrsinus
meus, pereruditus homo, antiquitatisq. acerrimus
indagator. In inscriptione quoque antiqua Reate, HO-
NOREM legitur; & Aletri, sub porticu D. Mariae,
in tabula antiquissima V AARVS, duplici AA pro, Va-
rus. Videndus & Politianus in Cēt. siue Miscell. cur
FELIX, & SERVEILIVS scriptum fuerit a uete-
ribus. Sic, FOVRIVS, &, OPEIMIVS, &, MVSA,
quae omnia in denarijs leguntur, qui sunt apud An-
tonium Augustinum

Romae, ad D. Rusinae, trans Tiberim

In

In Aedibus Bruti Vallen.

In Aedibus Masaeiorum

Ad Columnam Antonini, supra ostium cuiusdam domus

Ad D. Marci

In Aedibus Caesiis

In Musaeo eiusdem Cardinalis

In hortis Fabianini Montij

Via Flaminia, ad D. Andreae, prope Pontem Mulvium

Ad Forum Iudaeorum

Ad D. Petri in Monte aureo, trans Tiberim in pariete domus cuiusdam

Infra Capitolium, ad D. Io. in Mercatello, in pariete domus cuiusdam

Ad Forum Mali aurei in pariete cuiusdam domus

In aedib. Euryali Rufini, ad Buxia Gallica

In domo de Valle

Ad D. Caeciliae, trans Tiberim

Ad D. Io. Lateran.

In domo priuata, inter Fontem Triuij & Quirin.

Ad D. Mariae, in via, supra ostium domus cuiusdam

Apud me

Ad D. Mariae, in porticu

Ad D. Clementis

In Porticu Templi Iunonis

In Aedibus Sudorinorum, ad D. Rocchi

In Aedib. Aurelij Matthaeij, trans Tiberim

In

In domo Io. Coritij, ad Forum Traiani

Ad D. Angeli, in Foro Piscario

Ad D. Paulli

In Aedibus Francisci Lischae

In uinea Io. Poggij, Episcopi Tropien.

Ad D. Mariae in Domnica, in Monte Coelio

In sacello, uia publica, inter D. Crucis in Hierusalem, & D. Io. Later.

Reate, in aedib. Laurentij Sonantij

Fabriani, in Aedibus Comitis Vbaldei

Mauentij

Bassiani

Fani, in Columna quadam

In Aequicolis

Fulginei

Beneuenti, ad D. Eustachij

Capuae, ad D. Vincentij

Nolae

Puteolis

Salerni

Ibidem, in Cathedr. Ecclesia

Compsae

In Arce Mondraconis

Traeneste

Labelli, Apuliae opidi

Extra Mirabellam

Mediolani

Pisis

Venetijs, in Turri Sancti Vitalis

Patauij, in Aedibus Alexandri Bassiani

Veronae

Veronae

Polae, post altare S. Matth. extra moenia

Flerij, in Aede D. Zeni

In scopulo Corcyrae Nigrae, prope Coenobium Sodalium Franciscanorum

Coelio

Hie-

FEMINA, sine diphthongo. libri uetres, Virgilius

Carpensis, & lapides

Romae, ultra emissarium Aquae Virg. supra ostium quoddam

Ad D. Stephani in Silice

Ad Pontem Cestium

Trans Tiberim, uia publica, ad D. Andreae

Nuceriae

Neapoli

Brixiae

Mutinae

In agro Vicetino, in monte Sumano

FENVS, & Feneror, sine diphthongo. sic enim
 „ uidetur sensisse Festus, cum, haec dixit: Fenus
 „ appellatur naturalis terrae Fetus: ob quam caus
 „ sam & nummorum fetus Fenus est uocatum, &
 „ de ea re Leges Fenebres. Fenus, & Fenerato-
 „ res, & Lex de credita pecunia Fen ebris, a Fetu
 „ dicta, quod crediti nummi alios pariant, ut apud
 „ Graecos eadem res To'kos dicitur. Fenum quo-
 „ que Pratorum ab hac caussa est appellatum
 „ quando idipsum, manens quotannis, nouum pa-
 „ rit. Vnde etiam Festuca uocata est. Idem

F

etiam

etiam tradit M. Varro l. 3. de Latino sermone, cuius uerba supra recitauimus in uerbo, FECUNDVS. Quamquam lib. VI. scribat, aetate sua, ab alijs cum Ae, ab alijs sine A scribi solitum. Cloatius Verrius, in librorum quarto, quos inscripsit Verborum a Graecis tractorum, apud Gel. lib. XVI. ca. 12. Fenerator, inquit, appellatus est (ait Hypsicrates, grammaticus; cuius libri sane nobiles sunt super ijs, quae a Graecis accepta sunt) quasi φανερότερον, ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι, ὅτι τὸ χρεστότερον: quoniam id genus hominum speciem ostendent humanitatis, & commodi esse uideantur inopibus nummos desiderantibus. Huius inconstantiae signa sunt in antiquis & lapidibus, & libris; cum alii, Fenus; alij, Faenus, habeant

Romae, ad D. Laurentij in Lucina, in Columella.

Anagninae quoque, ad D. Paulli, exstat antiquae inscriptionis fragmentum, in quo FOEN. cum Oe legitur. An autem de Fenere, uel Feneratoribus, ibi mentio sit, iudicium alijs relinquo

FESCENNINVS, duplici NN. Virgilius Carpensius Aen. lib. VII

„ Hi Fescenninas acies, aequosq. Faliscos &c Quamuis Festus a Fascino uideatur deducere

FETIALES, cum T. Graeca consuetudo, libri, & lapides

FE-

FETVS, sine diphthongo. *V*arro, uerbis, supra recita-
tis; libri ueteres, et *Virgilius Carpens*is, et lapides
Romae, infra Capitolum, supra cuiusdam donus
ostium

FLAMEVS, color, unica *M*. libri ueteres. *Festus* et-
iam unica *M* uidetur scripsisse; cum dixit; *Fla-*
meum colorem dictum esse, eo quod eo uteretur
Flaminis uxor *Flaminica*. *Flamen* autem unica
M, scribi, nemo, paullo humanior, nescit

FLAMINIVS, non, *FLAMINIUS*, ut in multis li-
bris; *Quinctiorum* cognomen. lapides Capitolini

FLAMINIUS, gentis Romanae nomen, unica *M*. la-
pides Capitolini

FLAMMA, duplici *MM*. libri ueteres, *Virgilius Car-*
pensis, & lapides
Romae, in Musaeo *Carpensi*.

FOEDARE, pro, *Inquinare*, cum *Oe*. libri ueteres,
*Virgilius Carpens*is, & lapides
Romae, ad Forum *Traiani*, ante *Aedes Io*
Coritii.

FOEDVS, cum *Oe*. libri ueteres, *Virgilius Carpen-*
sis, & lapides
Camerini.
Romae, in Foro *R*.

In Basilica quoque Lateranensi cuiusdam Decreti
fragmentum exstat, in quo FOEDVS, cum Oe le-
gitur

FRENTANI, non, FERENTINI, legitur in libris
ueteribus, ac in Ptolemaeo, & Strabone. *φερεν-
τανο* enim apud eos legitur

FRENUM, sine diphthongo. libri ueteres, & Virgi-
lius Carpensis

FRETVM, legitur in antiqua inscriptione
Tegeani, in Calabria

FVFICIVS, unica F. libri, & lapides
Romae, in Aedibus Gasparis Scapuccij,
Canonici Lateran.
Asisij, in Foro
Caesena, in Aed. clarissimi uiri, Iuliani
Fantagucij

FVFIDIVS, unica F. libri ueteres, lapides Capitoli-
ni, & alij
Romae, ad D. Aegidij
In Aedibus Atilij Delphinij
Pontis Curui, ad D. Angeli

FVFIVS Kalenus, legitur in argenteis nummis, non
Fusius

GENI-

GENITRIX, non, GENETRIX. non enim dici-
mus, GENETVS, sed, GENKTVS. Praeterea sic
est in antiquis lapidibus

Romae, infra Capitolium, supra cuiusdam
domus ostium

Galeate, in Templo

Nummus tamē aereus, quem ipsi uidimus, Alexan-
dri Toti, ab uno latere habet, FAVSTINAE.
AVG. PII. AVG. FIL. ab altero uero, VENERI
GENETRICI. Et alius aereus Laurentij Massae
ab uno latere, LVCILLA. AVGVSTA. VENVS. GE-
NETRIX

Et antiquus lapis, Romae in insula Tiberina, GENE-
TRIX, habet

GENVCIVS, cum C, familia Romana. libri, lapides
Capitolini, & alij

Romae, apud Rainutium Farnesium Card.

GENICIVS, Nuceriae, ad D. Mariae ad Montem

GLAEB A, cum Ae diphthongo. ex antiquissimis li-
bris, & ex Virgilio Carpenfi

GOTHI, populi, cum Adspiratione. libri, et lapides
Romae, ad Pontem Salarium, tertio ab
Urbe lapide

HADRIENVS, & HADRIA, cum *Adspiratione*
Pontanus, libri ueteres Latini, contra Graecos
 qui *Adspirationem* abijciunt; & nummus argen-
 teus Alexandri Toti, in quo est, HADRIANVS.
 AVGVSTVS. & tredecim Andreae Lauretan
 qui sic omnes habent, HADRIANVS. VVG. &
 duo argentei Rinaldi Odonij, auunculi mei, iti-
 dem inscripti. quattuor eiusdem, HADRIANVS.
 AVG. COS. III. P. P. tres eiusdem, IMP. CAE-
 SAR. TRAIAN. F. HADRIANVS. AVG. alter eius-
 dem, IMP. CAESAR. HADRIANVS. TRAIANVS. AVG.
 & septem ae rei eiusdem, HADRIANVS. AVG. COS
 III. P. P. & triginta tres eiusdem, IMP. CAESAR. TRA-
 IANVS. HADRIANVS. AVG. & duo eiusdem, SABINA.
 AVGVSTA. HADRIANI. AVG. F. & tres aerei Lauren-
 tii Massae, ab uno latere omnes, HADRIANVS
 AVG. COS. III. P. P. ab altero uero, primus, AFRICA. se-
 cundus, SPES. P. tertius, FORTVNA. AVG. Eiusdem
 tres, IMP. CAESAR. TRAIANVS. AVG. PONT. MAX. TR.
 POT. COS. II. Eiusdem duo, HADRIANVS. AVG. COS.
 III. P. P. ab altero uero latere, PAX. AVG. Eiusdem
 duo, IMP. CAESAR. TRAIAN. HADRIANVS. AVG. P.
 M. TR. POT. COS. III. Eiusdem duo, HADRIANVS.
 AVGVSTVS. P. P. ab altero uero latere, HILARI-
 TAS. AVG. Eiusdem ab uno latere, HADRIANVS.
 AVGVSTVS. ab altero uero, FELICITATI. AVG. COS.
 III. PP. Eiusdem ab uno latere, HADRIANVS. AVG.
 COL. P. P.

COS. III. P. P. *ab altero*, FELICITAS. *Eiusdē*, *ab uno latere* HADRIANVS. AVG. COS. III. P. P. *ab altero*, FORTVNAE. *Eiusdē*, IMP. CAES. T. AEL. HADR. ANTONIVS. AVG. PIVS. PP. *Eiusdem*, HADRIANVS. AVGVSTVS. *ab latere uero*, COS. III. *Eiusdem*, HADRIANVS. AVG. COS. III. P. P. *Eiusdem*, FAVSTINA. AVGVSTA. HADRIANI. AVG. PII. *Eiusdem ab uno latere*, SABINA. AVGVSTA. HADRIANI. AVG. PII. *ab altero uero*, PIETAS AVG. *Eiusdem*, SABINA. AVGVSTA. HADRIANI. AVGVSTI. Et *unus Antonii Ritiardi*, *Asulani*, *hominis eruditi* HADRIANVS. AVGVSTVS. & *mei*, *tres aerei*, *primus ab uno latere* IMP. CAES. TRAIAN. HADRIANVS. AVG. *ab altero*, PONT. MAX. TR. POT. COS. III. S. C. *Secundus*, *ab uno latere*, HADRIANVS. AVG. COS. *ab altero*, S. C. *Tertius*, *in quo est*, IMP. TRAIANVS HADRIANVS. AVG. *Vidi & Romae apud ueteramentarium quendam nummos aereos Hadriani quadraginta sex*, *in quibus hoc nomen semper adspiratur.* & *lapides omnes*

Romae, via Nomentana

In mole Hadriani

Ad Aedes Mariani Coccini, in Foro

Traiano

Sub Porticu Capitolina

In Aedibus Capranicorum

In Domo Caesia

In Vinea Carpensì

F 4

Effoß.

*Effoss. Romae, anno ∞ DLXII. dum ibi essem
aduersus Aedes Marsilij Caphani*

In Aedibus Masaeiorum

Tiferni, in Umbria

*Cyperani, quod opidulum e Fregellanorum reli-
quijs constructum est, in pariete hospitij
cuiusdam publici, tab. marm.*

Formijs, uia Appia

Perusij

Fundi extra Urbem, in Porticu D. Francisci

Suessae, inter Capuam, & Formias

*Anagninae, in Cathedrali Ecclesia, in tabulis dua-
bus marmoreis, quarum uni primus, alteri
uero postremus uersus deest*

Auximi, in Piceno

Surrenti

Extra Mirabellam

Pisis

Brixiae

Tergeste

Tarraconae, in Hispania

*Ad Emeritam Augustam, Romanorum quondam
nobilissimam Lusitaniae Coloniam, a militibus
emeritis, ab Aug. Caesare deductis, appellatam
in uia Militari, singula miliaria singulis colu-
mnis distincta sunt: in quibus Hadriani nomen
legitur*

*Aquiflaviae, in Lusitania, quae nunc Villa est satis
nobilis, Chaues uulgo appellata, ad Sacellum An-
geli custodis, in columna*

HAEDI,

HAEDI, cum *Ae.* ex antiquissimis libris, Virgilio
 Carpenſi, & Vaticano, & Velio Longo in libello
 de Orthographia, & M. Varrone de Serm. Lat.
 „ lib. IV. cuius haec sunt: Hircus, quod Sabini Fir-
 „ cus, & quod illic Fedus, in Latino rure Hedus
 „ quod in Vrbe, ut in multis, A addito, Haedus

HALICARNASSVS, gemina ss. Graeca consuetudo

HANNIBAL, cum Adspiratione. ex libris antiquis-
 simis Latinis. Graeci enim, ut antea dixi, Adspi-
 rationem reiecerunt. lapides
 Florentiae

HARIOLVVS, inquit Donatus in Terentium, quasi
 FARIOLVVS; a Fatis, & a Fando. H enim pro F
 & item F pro H in multis locutionibus mutaban-
 tur. An ab halando? nam halitu solent exclude-
 re uelut mortalem animam, ut diuinam recipiant
 Hispani quoque Fumum uulgaris sermone appel-
 lat Humum, & Ferrum dicunt Hierro.

HARVSPEX, cum Adspiratione. Donati uerba sunt
 „ in Terentij Phormionem act. 4. sc. 4. Haruspex
 „ ab Haruga nominatur. nam Haruga dicitur ho-
 „ stia, ab hara, in qua concluditur, & seruatur. Ha-
 „ ra autem est, in qua pecora includuntur. Plautus
 „ Rusticus, hircus, hara, Mostellaria. Haec Dona-
 „ tus. Accedunt lapidum testimonia
 Romae, ad D. Marci, in aedib. Papirij Capiſuchij
 In

HASTA, cum Adspiratione. libri ueteres, & lapides

Romae, in Aedibus Atilij Delphini.
Fulginei

HAVE, cum Adspiratione. libri, & lapides

Romae, in hortis D. Petri ad Vincula
In Aedibus Io. Zabreræ, ad Fontem Truij,
In Musæo Carpens

Neapoli

Vulsinijs

Ostiae, ad Ecclesiam Cathedr

Sassinae, in Cathedrali Ecclesia

Patanij

Salerni

Pisis

Romae, in Aedibus Marij Oddi

In hortis Iulij Tomarotij

Ibidem

Alias quoque praetereo. nam sunt Arimini plures,
in quibus Haue legitur, & Ostiae. Aue autem,
sine Adspiratione, raro admodum scriptum anim
aduerti

Mediolani, in Aedibus Io. Iacobi Triuultij

HECATE, cum Adspiratione. Graeca consuetudo
& lapides

Romae

Romae, ad D. Petri

HEHE, dolentis. libri ueteres

HELVO', cum Adspiratione, & unica l. Festus, his
 „ uerbis: Heluo, dictus est, immoderate bona sua cō
 „ sumens, ab Eluendo. Cui adspiratur, ut auiditas
 „ magis exprobretur. fit enim uox incitatio.

HERACLEA, Sintica non Sentica, reperiō scriptum
 apud Ptolemaeum, Liuium lib. xlii. & xlv.
 & Pli. lib. iii. cap. x.

HERENNIUS, duplici NN. lapides Capitolini, &
 alij; & duo nummi argentei Andreae Lauretani
 quorum unus, HERENN. alter, HER. ETRV-
 SCILLA. AVG. item alius Alexandri Toti, M. HE-
 RENNI

Romae, ad D. Paulli
 Ad D. Saluatoris, trans Pontem, D. Mariae
 In domo Carpenſi
 Firmi, in Piceno
 Nepete, in Cathedrali Ecclesia
 Neapoli uero, cum Ae, Haerem. legitur

HERES, & HEREDITAS, sine diphthongo. libri uete-
 res, Festus, & lapides
 Romae, in Aedibus Procuratorum
 Ibidem

In Aedi-

In Aedibus Capranicorum

In Aedibus Alexandri Iuuenalis, ad D.

Mariae Rusticellae

Ad Forum Piscarium, in Aedibus Angeli

Velarini

In Aedibus Curtij Saccotij

In Aedibus Paulli Pini, ad D. Mariae

Rotundae

Ad D. Paulli de Regula

In aedibus Zabrerorum

Ante Aedes Bubalorum

Ad D. Agnetis

Ibidem

In hortis Pabinianini Montij

Via Cassia, tertio ab Vrbe lapide

Ad hortos Sallustianos, in uinea quadam

Mutinae

Praeneste

In opido D. Germani

Neapoli

Salerni

Surrenti

Perusij

Mediolani

HIBERNVM, cum I. libri ueteres, & lapides
Casini, in Basilica D. Mariae

HIBERVVS, cum Adspiratione legitur in lapide
Romae, in domo Caesia

HIEMS,

Hiem

Ery

Var

quid

des.

aut

ius b

care

P, m

alter

tur,

Prim

scrib

Hiem

pi

HIEMS, cum 1. libri ueteres, Virgilius Carpensius, et
 Etymologia. deducitur enim ab Hiando, ut ait
 Varro. nam ἀπὸ τῆς ὕειν deduci non placet, ut
 quidam putant. praeterea sic habent antiqui lapi-
 des. Quidam, HIEMPS, scribunt, contra lapidum
 auctoritatem, & Terentij Scauri sententiam, cu-
 „ ius haec sunt, ex libro de Orthographia: Hiems
 „ carere P littera debet. quia in uersibus nūquam
 „ P, nec B propinqua eius respondet: sine quarum
 „ altera nusquam in Latinis ea nomina declinan-
 „ tur, quae per & Graecam uocem efferuntur; ut
 „ Princeps, Caelebs; quia, Principis, & Caelebis,
 „ scribitur

Romae in tabula aenea, apud Capranicos

HILARVS, cum Adspiratione, & 1. libri, & la-
 pides

Romae, in Musaeo Carpensio

Ad Agonem

Ad D. Agnetis

Ad D. Mariae, cognomento Maioris
 in Exquilijs

In aedibus Atilij Delphini

In aedib. Populi Romani, ad D. Mariae in Via

In hortis Fabianini Montij

Ibidem

Via Cassia

Extra Ostiam, in ripa Tiberis

Pontis curui

Roate

Aletri

Aletri

Iuxta Cyperanum Opidum

Fani

Trans Tiberim, ad D. Io. de Malua

In Pulchro uiridario summi Pontificis

Bergomi

In quibusdā tamen inscriptionibus ILARVS, legitur

Romae iuxta aedes Carpensēs

In opido Vico mercato

HIRTIVS, cum T. libri, Graeca consuetudo, num-
mus aureus Caesaris dict. in quo, C. CAES. COS.
TER. A. HIRTIVS. PR. & lapides: contra eorum
opinionem, qui deducunt ab Hirco
Romae, in aed. Atilij Delphini
Ferentini

HISTRIO, cum adspiratione. Festus, Graeca con-
suetudo, & lapides
Romae, in Aedibus Masaeiorum

HOLVS, & **HOLERA**, cum Adspiratione. ex Festo
& Nonio, qui inter Adspirata connumerant, &
ex antiqui Kalendarij Fragmento, quod est, in
Aedibus Capranicorum

HORTI, cum Adspiratione. libri ueteres, Virgilius
Carpensis, Georg. lib. IV. & lapides
Romae, in Musaeo Carpenſi
Ibidem

In

*In Aedibus Atilij Delphiniij
Ad montem Iordanum, in taberna quadam
In hortis Sallustianis
Gratiani, opidi Montis ferrati*

*HVMILLIMVS, gemina LL, ut syllaba producat; sic
ut in, Facillimus, Simillimus: de quibus suo loco.
Nec aliter ueteres scripsisse uideo*

*HYPSAEVS, cum Adspiratione. libri ueteres, &
nummus argenteus egregij uiri, Io. Andreae Aue
roldi, in quo est, HYPsAB. AED. CVR. C. HY-
PSAE. PREIV. & alius Aloysii Mondellae, qui
sic habet, P. HYPsAE. AED. CVR. & alius Alexan
dri Toti, sic inscriptus, P. HYPsAEVS AED. CVR.
C. HYPsAEVS. COS. PREIVE. CAPTV*

IACEVA-

I

IACETANI, non, LACETANI, populi. libri ueteres, &
Graeca consuetudo. Strabo enim lib. I I I. & Pto
lemaeus nominat τῆς ἱακινθῆς. Emendandus &
Linus, & Plinius

IAPVDES, populi, Istriae finitimi, non, IAPID^Es
Capitolini triumpho, & Graeca consuetudo

IDAEA, cum Ae, scribo, epithetum Matris Magnae
Deum. lapides
Romae, in aedibus Colotianis
Ad D. Martini, e regione Montium

IDEA, uero, sine diphthongo; cum est id, quod mente
concipimus

ICCIRCO, non, IDCIRCO, scripserim libentius
quemadmodum & Accedo, Accipio, Accommo
do, Accumulo, & similia: quo lenior pronuncia
tio sit. contra tamen in quibusdam lapidibus, &
in inscriptione, Foro sempronij

IGVVIVM, non, INGVIVM, aut alio modo. antiqui
lapides
Fulginei

ILLIC, non, ILLHIC. libri ueteres, & Virgilius
Carpensis

ILLY-

ILLVSTRIS, malo, quam, **INLVSTRIS**, ut, electus
quam, Inlectus; Illudo, quam, Inludo. cur enim
non consulatur Auribus? quarum esse iudicium
superbissimum, dixit Cicero in Oratore. Ut o-
mittam, Scaurum, ueterem Grammaticum, idem
sensisse

IMBER, sine Adspiratione. Festus, libri ueteres, &
Virgilius Carpens
Quamuis deducatur *ἰμβρο* *ἰμβρος*. Graece, ἰμβρος
dicitur

IMMO, duplici m m. libri ueteres, & Virgilius Car-
pens

IMPERIOSSVS, gemina ss. lapides Capitolini

INCESTVS, sine diphthongo; a Graeco, *Ανικεσος* Fe-
stus & Q. Papirius Grammaticus, qui deducunt
ab In, & Castus; A, in E, mutata

INCHOO, malim, quam, **INCOHO**: in quo sequor
Festum, cuius ego iudicium magnifacio, & Terē-
tium Scaurum, qui a Chaos deducunt: postremo
Sernium. cuius haec sunt uerba, lib. i i i. Georg.
„ Apud Latinos nullum uerbum est, quod ante O si-
„ nalem habeat O, excepto Inchoo: quod tamen
„ Maiores aliter scribebant, Adspirationem inter
„ ponentes duabus uocalibus, & dicebant, Inchoo.
„ tria enim habebant Nomina, in quibus C litte-
G „ ram

„ ram sequeretur Adspiratio, Sepulchrum, Orchus
 „ Pulcher; e quibus Pulcher tantum hodie recipit
 „ Adspirationem Quibus uerbis, quae planissima
 sunt, mutata[m] scribendi consuetudinem signifi-
 cat; & , Inchoo, exclusum; Inchoo, receptum
 Quod si quis morem Maiorum imitari malit, &
 Inchoo, scribere; non, Inchoo: utatur hac ratione
 Quoties eadem uocales haerent, placuisse Ma-
 ioribus, eas disiungi, interposita H; & dixisse; CO-
 HORS, quamuis deducatur a uerbo, COORIRI; et
 MIHI, non, MII; NIHIL, non, NIIL; VEHEMENS, non, VE-
 EMENS, REPREHENDO, non, REPREENDO. Quam-
 tamen consuetudinem posterior sustulit consuetu-
 do, ut Seruij uerbis liquet. Pontanus, in Libel-
 lo de Adspiratione, & Georgius Valla, lib.
 XXXIII. Expetendorum, & fugiendorum, IN-
 COHO, scribunt: quibus trium antiquorum, quos
 nominavi, auctoritatem antepono. Cum haec
 scripsissem, ueterum quoque lapidum testimo-
 nio meam sententiam confirmari animad-
 uerti

Romae, in Musaeo Carpensij

Venusiae

„ Adde, quod Diomedes tradit, ex Iulio Modesto, &
 „ Verrio Flacco. is enim sic, lib. I. cap. 4. Inchoauit
 „ ab, Inchoo, sic dicendum putat Iulius Modestus
 „ quia sit compositum a Chao, initio rerum. Quod
 „ Verrius Flaccus in postrema syllaba adspiran-
 „ dum probauit. Cohauit enim apud ueteres Mun-
 „ dum significat. inde subtrahitur, Incohare. Tran-
 „ quillus

„ quillus quoque, his assentiens, libello suo plenissi-
 „ me Aedem inchoatam differuit.

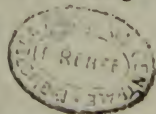
INCREBESCO, dixerim; &, **INCREBUI**, in
 praeterito; non, **INCREBESCO**; &, **INCRE-
 BUI**. sequor enim similitudinem: quia nul-
 lum uerbum huic similis est, quam, **Erubesco**,
 quod facit, **Erubuit**, in praeterito. ut enim a **Ru-
 ber**, fit, **Rubeo**, **Rubes**; & a **Rubes**, addita **Co**, fit
Rubesco: sic, a **Creber** deductum est inusitatum ho-
 die uerbum, **Crebes**; unde factum est, **Crebe-
 sco**, &, **Increbesco**. Non enim me mouent **Ni-
 gresco**, & **Macresco**. nam deducuntur a **Nigro**,
 & **Macreo**: cum, **Rubesco**, a **Rubeo**; &, **Cre-
 besco**, a **Crebeo**. Nemo autem negat dici, **Eru-
 besco**, &, **Erubuit**: nemini igitur dubium esse de-
 bet, quin similiter dicatur, **Increbesco** & **In-
 crebuit**: cum, ut a **Ruber**, **Rubeo**, **Rubesco**
 sic a **Creber**, **Crebeo**, **Crebesco** deducantur. ma-
 lo enim comparisonem facere inter simillima,
 & a simillimis deducta, cuiusmodi sunt haec
 duo uerba, deriuata a nominibus, desinentibus
 in **Ber**, quam inter ea, quae paullo distant lon-
 gius; qualia sunt, **Nigreo**, & **Macreo**. Nam,
 quod aiunt uiri docti, ideo scribendum, **Increbe-
 sco**, quod a nominibus ijs, quorum patrius casus
 exit in **Ri**, ut, **Integri**, **Sacri**; fiat, **Integrare**,
Sacrare: ostendi iam, sic excipi ab hac regula, **In-
 crebesco**, ut excipitur **Erubesco**. Quod autem ij-
 dem affirmant, **Rubesco**, unde fit **Erubesco**, non a

G 2 Rubro,

Rubro, sed a Rubore formari, ut Palleſco, a Pallore; Putco, a Putore; Foeteo, a Foetore; Candeo, a Candore; Caleo, a Calore: non negauerim, a Putore, Foetore, Candore, Calore, deducta haec esse uerba, Puteo, Foeteo, Candeo, Caleo: sed, a Rubore derivatum Rubesco, & a Pallore, Palleſco, non conſeſſerim. quis enim non uidet, Rubeo quidem a Rubore deductum; Rubesco tamen, a Rubeo, non a Rubore; eademq. ratione, Crebeo, a Creber; & a Crebeo, Crebesco

INDUTIAE, cum T, quasi Inductae, scribendum pu-
 10. Gellius etiam cum T scribendum existimauit
 „ cuius haec sunt uerba, li. i. cap. xxv. Ex multis
 „ quae iam audiuius, uel legimus, probabilius id
 „ quod dicam, uidetur. Indutias sic dictas arbitra-
 „ mur, quasi tu dicas, Inde uti iam. Pactum Indutia-
 „ rum eiusmodi est, ut in diem certum non pugne-
 „ tur, nihilq. incommodi detur; sed ex eo die postea,
 „ uti iam omnia Belli iure agantur. Quod dicitur
 „ dies certus praefinitus, pactumq. fit, ut ante eum
 „ diem ne pugnetur, atque, is dies ubi uenit, inde
 „ uti iam pugnetur: ico. rco ex ijs, quibus dixi, uoci-
 „ bus, quasi per quendam coitum, & copulam, no-
 „ men Indutiarum connexum est. Aurelius autem
 „ Opilius, in primo librorum, quos Musarum, in-
 „ scripsit, Indutiae, inquit, dicuntur, cum hostes in-
 „ ter sese, utrimque utroque, alteri ad alteros impu-
 „ ne, & sine pugna, ineunt. inde ab eo, inquit, no-
 „ men esse factum uidetur, quasi Inuiiae, hoc est, Ini-

tus

„ tus, atque Introitus

INFITIOR, cum T. libri ueteres. Festus quoque
Infitari dictum putat, quasi Creditum fraudare
Qua definitione, uidetur Infitor deducere ab
Infiteor

IN PRIMIS, malo, quam, **IMPRIMIS**. aut ali-
ter: ut differat a secunda persona uerbi Imprimis
Cum N ante P in M mutetur

INTERNUNDINIUM, non, **INTERNUNDINVM**
Victorinus Afer Grammaticus scribendum prae-
cipit: cuius haec sunt uerba: Internundinium, scri-
bendum. ut enim, Interlunium, & Trino-
ctium; ita Internundinium, quod nouem dies
inter se continuos habeat, non quod nono
die sit

IRRITARE, RR geminata: quod uerbum, ait Dona-
tus, a Canibus esse deductum, qui, restrictis denti-
bus, R litteram imitantur. libri ueteres, & Virgi-
lius Carpensius

ISTIC, non, **ISTHIC**. libri ueteres, & Virgilius
Carpensis

ITIVS portus, de quo Caesar, & Strabo lib. i v. non
Iccius. libri ueteres

IV, pro IIII, plerique ueteres scribebant: quos imi-
tarer, assentientibus lapidibus

Romae, in Obelisco Campi Martij

VCVNDVS, non, IOCVNDVS. pluris enim apud
me est Ciceronis auctoritas, quam omnes & lapi-
des et Grammatici, si qui sunt, qui aliter sentiant
Quamuis potest & a loco deduci. Is igitur sic, li-
bro 2. de Finibus: Hanc incunditatem transfer in
,, animum. Iuuare enim, in utroque dicitur
,, ex eoque Iucundum. Nec desunt tamen ue-
teres lapides, in quibus, IVCVNDVS, scri-
ptum sit

Romae, in Musaeo Carpenſi

Ibidem

Ibidem

Ibidem

Ibidem

In eiusdem hortis

In Aedibus Atilii Delphini

Ad Forum Iudaeorum

Ad Aedem Trinitatis, ad Pontem Xystum

Ad D. Rocchi, in Aedibus Sudorinorum

In Aedibus Hier. Spannochi, ad Aculeam

S. Mauthi

Neapoli

Neapoli tamen in lapide, IOCVNDVS, cum
scriptum est

IUPPITER, duplici PP, scribo ex antiquis libris
Praeterea, sic esse in ueteribus aureis, argenteis
aereisq.

aereisq. nummis, affirmavit mihi eruditissimus homo, mihiq. coniunctissimus, Fulvius Ursinus: Sic etiam habet antiqua inscriptio, quae hodieq. Patauij uisitur, in pariete unius portae eorum murorum, qui uetustiore Ciuitatis partem introrsus circumeunt: prope Pontem D. Benedicti Eam portam cum IO. BAPTISTA. RHAMNVSIVS, Venetae Reip. X. Virum Consilij à secretis, uir doctissimus, aereis Andreae Naugerij & Hieronymi Fracastorij, uirorum illustrium, imaginibus, priuato sumptu, publice superioribus annis exornaret, ut erat elegantis ingenij, & totius antiquitatis admirator egregius, addita perantiqua Arae dedicatione, ex ruinis Salonae, Urbis Delmatiae, iamdiu eruta, ad studiosae posteritatis solatium, luculenter instaurauit. cum enim Rhamusius penes se per multis annos Patauij in suis hortis continuisset mutilum lapidem, Salonae inuentum, ab amicis ex Illyrio sibi iamprae dono missum, (habuit enim is, domum Patauij, ad D. Petri, in Vico Patriarchae, elegantioribus picturis, & pulcherrimis antiquorum monumentis, excultam, in qua saepe Venetijs, tamquam ex assiduis curarum fluctibus in portum, post publica X. uirum munera, relaxandi animigratia, cum amicis, & iucundioribus sodalibus, se recipiebat) & forte fortuna in integrā post modū effracti lapidis lectionē, amicorū ope, per uetusto quodā codice adiutus, incidisset ratus, se gratum Antiquitatis studiosis, facturū, si

eiufmodi pulcherrimam formulam dicandae A-
rae in publicum proferret, non multis ante annis
quam uita excederet, sculptis affabre non paruo
sumptu noua marmorea in tabula, quae antiquo
lapidi deerant, notis, & utroque ad amiffim com-
pacto, ueterem nobis inſcriptionem, iniuria tem-
porum collapsam, ingenuo labore eleganter reſti-
tuit

Romae quoque effoſſa fuit ſuperioribus annis uetus
inſcriptio, in Monte Coelio, ad D. Mariae in Do-
minica, in qua IVP, in fine lineae; TER uero, in
principio alterius, eſt. fractus etenim lapis. Nunc
eſt in aed. Hieronymi Alterij, ad D. Marci

IVRISCONSULTVS, reperio in antiquis lapidibus
non, IURECONSULTVS. plerisque tamen placet
IURECONSULTVS
Romae, ad Theatrum Marcelli

IVRISDICTIO, quid ſit, ipſa compoſitio declarat. nam
quod Iuriſconſulti quidam recentiores, Latinae
expertes elegantiae, diſtinguunt. Iuriſdictio, &
Iuriſditio; inepte faciunt: cum, Iuriſditio inuſita-
tum apud ueteres uerbum ſit

IVVENTIVS, familia Romana. lapides Capitolini, &
alij
Romae in aed. Sudorinorum, ad D. Rocchi.
Ad D. Io. Lateran.
Venetiis, apud Grimanium Patriarcham
Colo-

Colo-
Brix
Ibide

Colognolae, in Agro Veron.

Brixiae

Ibidem, in Templo omnium Sanctorum

KAESQ

K

KAESO, cum K. ex lapidibus Capitolinis, & alijs. Et cum diphthongo. Praenomen fuit Fabiorum Quinctiorum, Atiliorum, & Aemiliorum

KALENDAE, cum K. libri ueteres, & lapides Capitolini, & alij: praeterea Seruius Honoratus, Dio medes lib. 2. cap. 1. Terentius Scaurus, & Victorinus Afer

Romae, in hortis Carpensibus

Ibidem

Ibidem

In domo Caesia

In hortis Colotianis

In domo Episcopi Ferratini

In Aedibus Atilij Delphinij

Ibidem

In Aedibus Capranicorum

In Aedibus Benzoniurum, ad D. Marci

In Aedibus Io. Coritij, ad Forum Traiani

In Capitolio, in Aedibus Conseruatorum

Ibidem

Ad Arcum Gallieni, in Aede D. Viti.

In Aedibus Hieronymi Picij

Extra Portam Flumentanam, in uinea Hier. de Ceulis

Via Ardeatina

Interamniae

Prope Charticetum, Fani opidum

Neapoli

Neap
Po
Medio
Lina
In opid
Ecc

Neapoli, ad D. Mariae Maioris, in Aedibus

Pontani

Mediolani, e regione Aedis D. Petri in

Lintre

In opido D. Germani, ad Cathedralem

Ecclesiam

LACRI-

LACRYMAE, sine Adspiratione, & cum γ : ut a Graeco, $\Delta\alpha\chi\rho\upsilon$ or deducatur. quod etiam libri ueteres, & lapides confirmant; in quibus est, *Lacrumae*, v pro γ usurpata. ut in, Sulla, pro, Sylla. Tri sci tamen Romani, *Lachrumae*, cū Adspiratione, dicebant, ut ait Gellius, lib. 2. cap. 3. & Cicero in Oratore

Romae, in hortis Carpensibus

Ad Portam Appia

In Insula Tiberina

Romae, extra portam Flaminiā, in uinea quadā

In domo Caesia

Mediolani, in templo D. Augustini

In duobus tamen maxime ueteribus libris, Cypriano & Virgilio Carpenſi, *Lacrimas*, cum ι , scriptum animaduerti: sicut & in quibusdam lapidibus. ex quo liquet, in ijs uerbis, quas a Graeco deducerentur, certam non fuisse scribendi rationem: cum alij pro γ , scriberent, v; alij, ι

In alio quoque lapide, *LACHRIM.* scriptum notauit

Romae, in Aedibus Atilij Delphini

LAECA, cum *Ae*, Porciae gentis cognomen. libri ueteres, & nummus argenteus Antonij Augustini, uiri doctissimi, Episcopi Ilerdensis, in quo est,

M. POR-

M. POR
ditiſſi
in den

LAELIVS,
pides C
Romae

LAENA, ca
cit a G

LAENAS, ca
pillus
des Ca
Ro

LAETOR
res. Eſt

LAEVA, ca
ſententia
Roma

LAEVIN
bri

LAPICIT
a Ca
Serr

M. PORCIUS. LAECA. & alius ornatissimi, & eruditissimi uiri, patricij Veneti, Francisci Molinij, itidem inscriptus

LAELIVS, familia Romana, cum Ae diphthongo. lapides Capitolini, & alij
Romae, in aed Euryali Rufini, ad Busta Gallica

LAENA, cum Ae. genus uestimenti. Festus, qui dedit a Graeco, $\chi\lambda\alpha\iota\nu\eta$: & libri ueteres

LAENAS, cum Ae. Popilliorum cognomen. (Cur Popillius Laenas dictus sit, uide Cic. in Bruto.) lapides Capitolini, & alij
Romae, in aedibus Alexandri Rufini

LAETORIVS, cum Ae. familia Romana. libri ueteres. Est & Plaetorius, alia familia

LAEVA, cum Ae. Festus, & lapides: contra Nonij sententiam, qui deriuat a Leuando
Romae, in Aedibus Arberinorum

LAEVINVS, cum Ae. cognomen Valeriae gentis. libri ueteres, & lapides
Asisij, in Foro

LAPICIDINA, malim scribere, quam, LAPIDICINA; cum a Caedendis lapidibus dicatur, ut ait Varro, de Seru. Lat. lib. v. lib. ueteres, & lapides
Romae,

110 Orthographiae
Romae, ante Sacrarium D. Pauli

LARISA, unica s. libri ueteres, & Graeca consue-
tudi. & nummus argenteus, in quo, ΛΑΡΙ-
CAION

LATERNA, scriberem; non, ut quibusdam placeat
Antiquitatem nimis conſectantibus, Lanterna
Poetae

LEAENA, cum Ae diphthongo. a Graeco, Λεαίνα.

LEMANNVS, lacus, duplici NN. libri ueteres

LETVM, sine diphthongo, & sine Adſpiratione. pla-
cet enim Prisciani ſententia, qui deducit a Leo
Les, quo ueteres utebantur pro Deleo, quod o-
mnia Mors deleat. Appuleius quidā Grammati-
cus deducit a Luo; ideoq. ſcribi uult cum Ae diph-
thongo: quod Mihi non perſuadet. Varro, & Fe-
ſtus, a Graeco Ληόν deriuatum putant. quod ſi ita
eſt, cum Adſpiratione ſcribi debuit, quam in anti-
quiſſimis libris nondum uidi: ideoq. Prisciani opi-
nionem libenter ſequor, aſſentientibus & anti-
quis lapidibus

Romae, in Aedibus Atilij Delphinij

LIBEN-2

LICINIVS, non, LICINNIVS. libri, & lapides

Romae, ad D. Caeciliae, Trans Tiberim

Ibidem

Ad forum mali aurei

In aed. Atilij Delphini

Ad D. Salvatoris, in Lauro

In Capitolio

Via publica, inter D. Mariae Maioris, & D. Crucis in Hierusalem

Brixiae

LIGVLA, a Doctis scribitur; LINGVLA, a Grammaticis. Martialis lib. ult.

„ Quamuis me Ligulam dicant Equitesq. Patresq;
„ Dicor ab indoctis Lingula Grammaticis

Festus, Lingulam, per deminutionem Linguae, di-
Etam putat. Sospater Carisius, lib. 1. Ligulam
usu

112 Orthographiae
usu frequentari, scribis

LIGVRRIO, duplici RR. libri ueteres

LIGVS, non, LIGVR, cognomen Aeliae gentis. lapides
Capitolini

LIMETANVS, non, LIMITANVS, cognomen Mamilij, le-
gitur in uetere nummo. Alexandri Toti, C. MA-
MIL. LIME. N.

LISSVM, non, LYSSVM. libri ueteres, & Strabo
lib. VII

LITERAE, duplici TT. libri ueteres, Pandectae Flo-
rentinae, & lapides.
Praenestine

LITVS, unica T, Pierius ait scribendum ex antiquis
libris, & ex Analogia; cum deducatur a Lido; si-
ue, Lino: & ex lapidibus. Sic etiam scriptum est
in Virgilio Carpenfi
Romae, in domo Caesia
Praeneste

LYCCEIVS, duplici CC. libri, & lapides
Romae
Casini
Luceriae

Arretij quoque sunt lapides, in quibus Lueceius, du-
plici CC, scriptum est: ut quidam notarunt

LYCI-

LYCILIVS
Romae
Ibidem
In niria
Bubali
In hortis
In Aed.
Ad D.
Viperi
Neapoli
Recaneti,
Patavii
Parmae, in

LYRGAVS
scriptur
ciu. &
inquit

LYSCINVS
men. ex
pitoli

LYTATVS
famil
mi ar
Toti

LVCILIVS, unica l. libri ueteres, & lapides

Romae in Aedibus Capranicorum

Ibidem

In uiridario ornatissimi uiri, Pauli

Bubali

In hortis Carpensibus

In Aedibus Domitij Canallerij

Ad D. Ioannis, ante Portam Latinam

Viperni, in Latio, in Sacello quodam

Neapoli

Recaneti, in Piceno

Patauii

Parmae, in Ecclesia quadam

LVRGAVONENSES, non, ILLVRGAVONENSES
scriptum est in uet. lib. apud Caes. lib. 1. de bel.
ciu. & apud Liu. Populi, proximi flumini Ibero,
inquit Caesar

LVSCINVS, non, LVSCINIUS, Fabriciorum cogno-
men. ex Plinio, lib. XI. cap. 37. & ex Fastis Ca-
pitolinis

LVTATIVS; non, LVCTATIVS; aut, LVTTATIVS
familia Romana. lapides Capitolini & duo num-
mi argentei, Andreae Lauretani, & Alexandri
Toti, sic inscripti, L. LVTAT

H M; nel,

M; uel, **M**; uel, **M**; uel, **M**; pro Manius, ueteres scri-
bebant. Praenomen est, a Mane deductum; ut a
Luce, Lucius: quo usi sunt Valerij, Curij, Aemilij
Acilij, Aquilij, Otacilij, Pomponij, Iuuentij, Ma-
niliij Nummi duo argentei, Andreae Lauretani,
& Rinaldi Odonij, in quibus est, **M**, ACILIVS.
III. VIR. VALETIV. item duo, Odonij, & Molinij,
sic inscripti, **M**. GORDIVS. Et in alio argenteo Ale-
xandri Toti, **M**. FONTEI. Et in alio eiusdem
M. AQUIL. Et in alio eiusdem, **M**. FONT. TR. Vi-
de & P. Consentium

- M**, Romae, Ad D. Petri
Ad D. Catharinae de Senis, in uia Iulia
In aed. Populi R. ad D. Mariae in uia
Allifis
Dentecani, in Apulia
Romae in aed. Cecchinorum
M Venetijs, ad D. Iustinae, in Aede Delphinia,
quae ad Orientem Aedi accubat, Basis mar-
morea
M Romae, Ad D. Eustachij
In aenea tabula repert. Romae
In aed. Atilij Delphini
Praeneste, in summo Templo
Romae, ad D. Io. Laterani in hospitio publico

MAECE-

MAECEN
ma syll
Romae,
In Aedi
In domo

MAECIVS.

Neapol
Ibidem
Ibidem,
In aed. S
In aene.
Lanunij
Tibure,
Verona

MAENIVS
lapides

MAEREO,
ce, test
pides
Roma
gan
In op
Disan

MAECENAS, Cilliniorum cognomen, cum Ae in pri
ma syllaba. Graeca consuetudo ; & lapides
Romae , in hortis Colotianis
In Aedibus Atilii Delphinii
In domo Hadriani Fusconij, Episcopi
Aquinatis

MAECIVS, cum C. libri, & lapides

Neapoli

Ibidem

Ibidem, ad D. Paulli

In aed. Sudorinonum, ad D. Rocchi

In aenea tabula repert. Romae in Quirinali

Lanuuij, emplo

Tibure, in pariete hospitij publici , ad Forum

Veronae , ad D. Clementis

MAENIVS , cum Ae diphthongo. libri ueteres, &
lapides Capitolini

MAEREO, Tristor, cum Ae. dea uocatur enim a Mar
ceo, teste Varrone. quod antiquissimi libri, & la-
pides confirmant

Romae in domo Caesia , ara marmorea ele-
ganti

In opido Fabrica , pro Foribus Aediculae

D. Ioannis; ex Pierio

Pisauri, in aed. Marini Gotii, Epidaur

MAESIVS, cum Ae, libri ueteres, & lapides

Fero Sempionij

Brixiae, in aed. Camill. Aduocat

Suessae

MAGALIA, & MAPALIA, scribi potest. Servius in

„Virg. Aen. lib. IV. his, uerbis: Magalia & Mapa

„lia, idem significat. Sed, Magalia Ma, producit;

„Mapalia, uero, corripit: ut, & raris habitata Ma

„palia tectis. Festus Pompeius Mapalia nominat

Magar autem, lingua Punica, uillam significat

MALLEOLVS, gemina, LL, cognomen Publiciorum

lapides Capuolini

MAELIVS, reperio in antiquis lapidibus

Via Flaminia

MAMILIVS, familia Romana. libri ueteres, et num

mus Alexandri Toti, in quo est, C. MAMIL LI-

MEAN

MANILIVS, familia Romana. lapides Capitolini

MANLIVS. lapides Capitolini, & alij

Firmi, in Piceno

MARCIVS, non, MARTIVS, familia Romana. la-

pides Capitolini, & alij; & duo nummi argentei

Andreae Lanretani, sic inscripti, MARCIA. OTA

CIL.

CIL. SEVERA. AVG. & alius Alexandri Toti,
 in quo est, Q. MARC. LIBO. item alius eiusdem
 Q. MARC. & alter aereus Rinaldi Odonij, qui sic
 habet, ab uno latere, MARCIANA. AVGVSTIA.
 ab altero uero FELICITAS. SAECVLI. & alius
 aereus Laurentij Massae, ab uno latere, MAR-
 CIA. OTACIL. SEVERA. AVG. ab altero uero
 CONCORDIA. AVG. & Marcius uates, in anti-
 quis libris semper cum C. Nam, quod Cicero in
 „ Oratione pro Balbo scripsit, Veterem illam spe-
 „ ciem foederis Martiani semper omni sanctiorem
 „ Marte duxerunt: in eo ad pronunciandi potius
 quam ad scribendi, consuetudinem spectauit: cum
 inter Marcianum, & Martem similitudo quae-
 dam sit, & quasi a Marte Marcianum deductum
 esse uideatur: cum re uera, a Marcus, Marcius de-
 rivatum sit; ut a Quinto, Quintius; a Tito, Ti-
 tius; a Manio, Manilius: & alia nomina non pau-
 ca, a Praenominebus deducta

Romae, in hortis Fabianini

Montij

Ad D. Io. Laterani

In aed. Horatij Fusci

Trans Tiberim, ad D. Saluatoris

In Foro Piscario in domo Laurentij

Velleij

Ad D. Mariae in uia, apud Octavianum

Pantagathum

In uiridario Paulli Bubali

In aed. Zabrerorum, ad Fontem Trinij

H 3

Ad

*Ad Montem Citatorum, tabella Tiburtina, parieti
affixa domus cuiusdam*

*Ad radices Quirinalis, in domo quadam
In hortis Carpens.*

*Ad DD. Cosmae, & Damiani, prope Cloacam
D. Luciae*

*Ad Agonem, in Aedibus Cardin. Sar-
raceni*

Ad D. Mariae, de Consolatione

Ad Tabernas obscuras

*Stiniliani, quod opidum est in Sabinis, ad
Tiberim*

Venusiae

*Neapoli, in Aedibus Hadriani Gulielmij
Casini*

Inter Capuam, & Minturn

Extra Mirabellam

Ibidem

In Apulia

Aquini, ad Cathedr. Eccles.

Auximi

Cassiliani, tertio a Tuderto lapide

In agro Veronen.

MARTIALIS, a Marte, cum T, scribo. ex antiquis
lapidibus

Romae, in Mole Hadriani

*Prope Mausoleum Augusti, parieti affix. cuius-
dam domus, uia publ.*

MASSA-

MASSANISA, non, MASINISSA, Numidiae Rex
Graeca consuetudo

MATHO, non, MATO, Pomponiorum Cognomen. la-
pides Capitolini. *Vide & Cic. in Oratore, & Po-
lydium*

MAVRETANIA, non, MAVRITANIA. libri ueteres
nummus aereus Graecus, his litteris, MAYPF-
TANIA. & lapides.
Romae, ad D. Stephani in Coelio monte
Ad Agrippinam

MAXIMILLIANVS, duplici LL, est in antiquo la-
pide
Extra Mirabellam

MEMMIVS, duplici MM. libri, & lapides, & num-
mi argentei duo Andreae Lauretani, quorum al-
ter C. MEMMIVS. IMP. alter uero, C. MEMMIVS
C. F. QVIRINVS. MEMMIVS. AED. CERIA-
LIA. PREIMVS. FECIT. & duo alij Aloysii
Mondellae, in quibus est, L. MEMMVIS. GAL.
item duo, Matthaei Forerij, & Ioannis Mariae
Sculptoris, itidem inscripti

Romae, in hortis Carpens.

Ad D. Blasii de Fossa

In Foro Romano, ad D. Hadriani

Ad D. Paulli

H 4

MESCI-

MESCINIVS, cum SC, scribo, ex antiquis libris, &
ex nummis duobus Antonij Augustini, Augusti
Caesaris. in quorum uno ex aduerso, Martis Sta-
tua, his litteris, in basi. S. P. Q. R. V. PR. RE.
CAES. & in circulo, L. MESCINIVS. RVFVS. In
altero, columna, his litteris: IMP. CAES. AVG.
LVD. SAEC. &, XV. S. F. & in arcu, L. MESCINIVS... VIR. deest autem RVFVS. III

MESSALIA, gemina LL, Cognomen Valeriorum a
Messana Vrbe capta. Macrobius, lib. I. Saturn. la-
pides Capitolini, & alij
Neapoli, in aed. Hadriani Gulielmii

METIVS, unica T, Ex Horatij libro, de Arte Poeti-
ca, & lapides. Praeneste. METTIVS, autem du-
plici TT. ex nummo argenteo Rinaldi Odonij, sic
inscripto, M. METTIVS. de quo mentio apud
Caes. li. I. de bel. Ci. sed mendose. perperam enim
legitur M. Titius, pro, Mettius, item ex alijs Rai-
nutij Farnesii Cardinalis, itidem inscriptis; & ex
antiquis lapidibus
Romae, ad D. Caeciliae, Trans Tiberim
Apud Hannibalem Carum
Caietae
Dentecani, in Apulia
Sutrij, in maximo Templo

MINATIA, familia. lapides
In Sabinis, prope Bisentium, in loco, qui dicitur
Tre

Tre Cannelle

*Nominat & Velleius Minatium Magium, atq;
uum suum*

MINVCIVS, cum C. familia Romana. libri, lapides
Capitolini, & alij. Suffragatur & Graeca con-
suetudo, nummusq. ergenteus Aloysii Mon-
dellae, sic inscriptus, MINVCI. C. F. AV-
CVRINI

Romae, apud Episcopum Ferratinum

In Aedibus Capranicorum

In Aedibus Atilij Delphini

*In domo priuata, inter Fontem Trini, &
Quirin.*

In hortis Fabiani Monti

Perusii

Aletri, ad D. Ianuarij

Patanij, apud Alexandrum Bassianum

MINICIVS, reperio quoque in antiquis lapidibus

Brixiae, in Foro

Tibure, ad D. Vincentij

MISTVS, non, MIXTVS, a themate, Misceo, Mi-
scui, Mistum. ex Prisciano. In ueteribus tamen li-
bris, Virgilio Carpenfi, & antiquis lapidibus
MIXTVS, cum x. legitur

*Romae extra portam Flaminiam, in uinea qua-
dam*

MOE-

MOECHOR, cum *Oe.* libri, & *Graeca* consuetudo

MOENIA, cum *Oe.* unde *Murus* dicitur, *Oe* in *v.* conuersa: quemadmodum & *Coerare*, pro, *Curare*. antiqui lapides & *Virgilius* *Carpensis* *Allifis*

MOESIA, provincia cum *Oe*: lapides. Eadem cum *Mysia*, sine *Mysia*
Romae, ad *Tabernas* obscuras
In domo *Caesia*
In Aed. *Atilij Delphini*
Tibure, ad *D. Vincentij*
Prope Tiburim, ad pontem *Lucanum*
Firmi, in *Piceno*
In Aedibus tamen *Colotianis* est antiqua inscriptio, in qua, **MAESIA**, cum *Ac*, legitur

MONTVOSVS, scriptum uideo in antiquis libris.
Montosus tamen *Virgilius* dixit libro. *v.* *Aen.*
 „ *Et te, montose, misere in proelia, Mirse*

MONVMENTVM, non, **MONIMENTVM**; ut *Documentum*, *Nocumentum*, *Emolumentum*. libri, & lapides: etsi in quibusdam lapidibus aliter legitur
Romae, in domo *Hadriani Fusconij*, *Episcopi Aquinatis*
Ad Forum Traiani, in pariete domus

Ad

*Ad D. Caeciliae, Trans Tiberim
In hortis Carpens.*

Trans liberim, in pariete domus

Ibidem

Tuderti

Reate

Saepini, in Samnio

Extra Auellinum

Canusii

Veronae

Bouarni, in agro Brixiano

Vide, Munim.

Romae, ad D. Paulli

Vide, Monim

Romae, in hortis Carpens.

Ibidem

In hortulo Matthaeciorum, trans Tiberim

In Aedibus Atilij Delphini

In Aedibus Mafaeiorum

In Aede DD. Quattuor Coronatorum

Ad D. Paulli

In Vaticano, ad vineam quandam

*MVCIVS, non, MVTIVS. lapides Capitolini, & alij
Graecaq. consuetudo, & nummus argenteus Ful-
uij Vrsini, in quo est, Q. MVCIVS. Q. F. SCAE-
VULA*

Romae, in Aedibus Porcariorum

Apud Episcopum Ferratinum

Infra

Infra hortos Sallustianos , in uinea

Ad D. Sebastiani, in uia Appia

Reate

MVLTA, an, **MVLCTA**, scribendum sit, si Etymologiam sequimur, obscurum: cum, ut ait Gellius, Sabinum uerbum sit. Ego assentior doctissimis uiris, qui, *Multa*, libentius, quam, *Mulcta*, scribunt: cum quibus consentiunt libri ueteres, & lapides

Firmi, in Agro Piceno

MVMMIVS, familia Romana, gemina **MM.** lapides Capitolini, & alij

Romae, iuxta aedes Carpensēs

MVNATIVS, cum **T**, familia Romana. libri, & lapides Capitolini, & alij

Romae, uia Cassia, in uinea quadam

Trans Tib. ad D. Bartholomaei

Viperni, in Latio, in Sacello quodam

Firmi, in agro Piceno

Prope Caietam, in Templo rotundo

MVRENA, sine diphthongo, Cognomen Liciniae gentis. libri ueteres, & lapides Capitolini: quamquam obstat Graeca consuetudo. Graeci enim *Μυρωνα*

NAE

NAE, pro, Certe, quidam sine diphthongo scribunt
ex ueterum librorum auctoritate, (ut dicunt,) &
ex Donato, in Andriae Prologum. quod non
probo. Sospiter enim, lib. 2. Nae dictum existi-
mat, quo modo apud Graecos. Nai: itaque cum
diphthongo scribendum. Praeterea Donati locus
non ita mihi perspicuus uidetur, ut ex eo, quod
ipsi dicunt, elici posse uideatur. De ueterum uero
librorum auctoritate, ipsi uiderint

NAEVIVS, cum Ae. libri, & lapides
Sorae
Cyperani, in Templo
Pisauri, non procul a Curia Ducis
Extra Mirabellam, opidum, octauo a Beneuento
lapide
Mutinae
In quibusdam tamen lapidibus simplici E, Neuus
scriptum est
Romae, Apud Atilium Delphinium
In Ciuitate Portuensi
Martialis lib. I
Naenius, sex cyathis; septem, Iustina bibatur;
Quinque, Lycas; Lyda, quattuor; Ida, tribus

NAVTVS, cum T, familia Romana. lapides Capi-
tolini

NEDVM

NEDVM, *separatim scribo; quia, sicut, Non multa
Non nulli, &, Non nihil, separatim scribimus; sic
reliqua uidentur scribenda, Nonnumquam, Ni-
hil dum, Non dum, Nec dum, Ne dum*

NEFAS, & *similia, cum F. lapides
Romae, ad Pontem Salarium, tertio ab Vrbe la-
pide
Lanuuij, in Aede Sacra*

NEGLIGO, *placet; non, ut in antiquis plerisque &
lapidibus, & libris, Neglego; aut, Neclego. Dici-
mus enim, Colligo, Deligo, & similia. Quamuis
aliter legatur in antiqua inscriptione
Romae, sub Porticu Capitolina*

NEGOTIVM, *cum T. Componitur enim ab Otium
libri, & lapides*

*Romae, in Arcu Septimij Seueri, in Foro Boario
Ad D. Petri Basilicam*

*Ad D. Petri, in dcmo Hortensii
Palini*

Ad Agonem, in Aedibus Cardinalis Sarraceni

Ad Theatrum Pompeij

*In Insula Tiberina, in pariete cuiusdam do-
mus*

Interamnae, ad maximum Templum

Mediolani

NIMIO PERE, *aduerbiũ, etsi duobus ex uerbis ui-
deo esse compositum, non tamen seuingenda sunt:
sed*

*sed eadem ratio seruanda, quae in Magnopere,
Maximopere, Itaque libentius dixerim, Ni-
miopere, quam, Nimio opere*

NON DVM, disiunctum scriberem. quod significa-
re uidetur Cicero in Prooemio librorum de In-
„ uentione, his uerbis: Non dum diuinae religio-
„ nis, non humani officij ratio colebatur.
In antiquis tamen lapidibus coniunctim legi-
tur

Romae, in domo Caesia

In hortis Carpens.

In aed. Atilij Delphinij

NORBANVS, non, NORBANIVS, familia non uide-
tur: cum, familias in Ius terminasse, satis con-
stet

NVMICIVS. lapides

Romae in hortis Carpens.

NVMMVS, duplici MM. libri ueteres, & lapides, &
Prologus Plautinae fabulae Trinummus. contra
ueteres aliquot libros

Romae, ad D. Mariae de Consolatione

In Aed. Curtij Saccotij

Ad D. Paulli

Contra tamen in sequentibus

n domo Arberinorum

Ad Agonem

NVM-

NVM QVAM, ex antiquis monumentis, non, NVN-
QVAM. Sic & Quamquam, Vtrumque, & si-
milia

Vide, Vtramque, Neapoli, in aed. Hadriani
Gulielmij

Quemquam, Ad Lirim omnem

Quamquā, Neapoli, in aed. Hadriani Gulielmi

Quaecumque, Romae in Musaeo Carpiensi

Quotiesquomque, Romae ad Theatrum Marcelli

Namque, Romae, in hortis Carpens.

Quantulacumque, Romae in domo Caetia

Vtrorumque, Romae, in hortulo Mattheiorum
trans Tiberim

Contra tamen, Nunquam, Romae, in aed. Cec-
chinorum

Tanquam, in aed. Masaeiorum, e Caeritib. allat.

NVNCIVS, cum C. lapides

Salerni, Ad D. Angeli

In Virgilio tamen Carpiensi, cum T; legitur; & in
Regionum Fragmento, sub Porticu Capitolina

OBSCENVS

OBSCENVS, sine diphthongo. deducitur enim a *Scena*, quam Graeci, Σκην. quasi contrarium *Scenae*, quod in *Scena*, multis praesentibus, pronunciare non liceat. male enim *Priscianus* deriuat ab *Obs* & *Cano*

ONVS, sine *Adspiratione*. libri ueteres: quamquam nonnulli libri, *Honus*, cum *H*: & *Varro* dictum putat, *Honos*, ab *Honesto Honere*; et, *Honestus*, quia *Honeratus*. *Pontanus*, & *Gellius* lib. 2. c. 3. cum *H* scribendum censuerunt. in hoc lapides sequor, & *Consuetudinem*, cui seruire *Orthographiam* *Quintilianus* lib. 1. *Instit. Orat.* scriptum reliquit: *Orthographia*, inquit, *Consuetudini* seruit, ideoq. saepe mutata est. Et *Victorinus Afer* in *Libello de Orthographia*, sic: *Antiquitatem* posterior *Consuetudo* uincit
Ausculi, in *Suburbio*

OPIDVM, si *Etymologiam* sequimur, unica *P*. scribe
mus. *Varro* enim, lib. 1. *Maximum*, inquit, aedificiū est *Opidum*, ab *Ope* dictum, quod munitur
opis causa, ubi sint; &, quod opus est ad uitam
gerendam, ubi habitent tuto. Vel, *Opida*, quod
opere munibant moenia, quo muniti essent. Et *Fe-*
stus: *Opidorum*, inquit, originem optime refert *Cicero*.

„cero, Lib. I. de Gloria. eamq. appellationem usur-
 „patam esse existimat, (sic enim lego, non, ut in
 „uulgatis, Eamque appellationem usurpationem
 „appellatam esse exist.) quod opem darent. Isido-
 „rus quoque, Lib. xv. cap. 2. Haec, inquit, est ori-
 „go Opidorum, quae, quod Opem darent, iccir-
 „co Opida nominata dixerunt. Quamvis eodem
 loco supra, a quibusdam dicat Opida nominata
 quasi, ab Oppositione murorum. In uetere in scri-
 ptione Opidum & unica P, & duplici, scri-
 ptum est

*Alteri, sub Porticu D. Mariae, in Tabula anti-
 quissima*

Vide, OPPIDVM, duplici PP

Romae, in tab. aenea apud Capranicos

Florentiae

Viterbij, in decreto Desideri Regis Italiae

Alcantarae

OPORTET, unica P. libri ueteres, & lapides
Romae, in tab. aen. apud Capranie

OPPERIOR, duplici PP. libri ueteres, & Virgilius
Carpensis

OPPORTVNE, duplici PP. libri ueteres, Virgilius
Carpensis, & Analogia

OSISMI, populi, non, OSISINI, de quibus Cae-
 sar. lib. II. de bello Gall. in extremo, & Orosius.
 libri

libri

OSTIA

„que ad

„beris

„suis lib

In affe

OSTIVM

lius Ca

Neap

OTACIL

LIVS

aliq.

ni, a

MAR

aereu

altero

OTIVM

„mau

„terrae

„conf

„bet,

„fente

„ducia

„ritar

„ducia

„tuit

libri ueteres, & Ptolemaeus, *Οστία*

OSTIA, urbs, sine Adspiratione. Lisius, lib. I. Vsf-
 „ que ad mare imperium prolatum, & in ora Ti-
 „ beris Ostia urbs condita. Idem tradit Diony-
 sius lib. 3

In assibus Neronis Imp. POR. OST.

OSTIVM, sine Adspiratione. libri ueteres, Virgi-
 lius Carpensis, & lapides
 Neapoli, in aed. Hadriani Gulielmij

OTACILIVS, non, OTTACILIVS, aut OCTACI-
 LIVS, familia Romana. lapides Capitolini, &
 alij. & duo nummi argentei Andreae Laureta-
 ni, aliusq. aereus Rinaldi Odonij, sic inscripti,
 MARCIA. OTACIL. SEVERA. AVG. & alius
 aereus Laurentij Massae, cum iisdem litteris: ab
 altero uero latere, CONCORDIA. AVG. G.

OTIVM, cum T. libri ueteres, & Q. Papirius Gram-
 „ maticus, plane, his uerbis: In his syllabis sonus lit-
 „ terae z immixtus inueniri tantum potest, quae
 „ constant T, & I, & eas sequitur uocalis quaeli-
 „ bet, ut Tatius, Otia, Iustitia, & similia. Cuius ego
 sententiam sequor libentius, quam eorum, qui In-
 ducia, & Ocium, cum C. scribunt, Donati aucto-
 „ ritate adducti. Donatum enim scripsisse dicunt, In-
 „ ducia, quod inde Ocium. quod falsum puto. nā po-
 tuit scribere Indutiae, quod inde Otium. quod sentē-

1 2 tiam

132 Orthogr. Ratio
tiam meam confirmat. cui subscribunt antiqui
lapides

Romae in insula Tiberina in basi

PAEN

PAEN

uet

Fer

ex

PAEN

Car

PAEN

Rom

PAEN

qu

PAET

Pa

PAL

la

PAEN

» Q

» pe

» m

*PAENE, pro, Fere, cum Ae, & sine Accentu. libri
ueteres, & lapides omnes. Eiusmodi sunt, Sane
Ferme, Profecto, & similia: quae sine Accentu
ex antiqua consuetudine, scribo
Romae, in aed. Atilij Delphinij*

*PAENITET, cum Ae. libri ueteres, & Virgilius
Carpensis*

*PAENVLA, cum Ae. lapides
Romae, extra portam Flaminiam, in uinea qua-
dam*

*PAENVRIA, cum Ae. libri ueteres, & Analogia
quod Paene urat*

*PAETVS, cum Ae. lapides
Patauij, apud Cartolarios, in cella uinaria*

*PALAESTRA, cum Ae. ex Graeca consuetudine, &
lapidibus
Romae, in domo Caesia*

*PALPEBRAE, cum B, scribo. sic enim usus retinuit
„ Quamquam ita scripsit Carisius lib. I. Palpetras
„ per T, Varro ad Ciceronem XIII. dixit: sed Fabia
„ nus de Animalibus primo, Palpebras, per B.*

I 3 „ Alij

„ Alii dicunt, Palpetras, genas; Palpebras autem
 „ ipsos pilos

PAPIRIVS, cum I, non cum Y. libri ueteres, lapi-
 des Capitolini, & alij

Romae, trans Tiberim in hortis Aurelij Mat-
 thaei

In Aedibus Porcariorum

In Sabinis

Venusiae, ad Fontem Othi, ubi uulgo dicitur

La Piazzola

Fulginei

Aletri

In opido D. Germani, ad Cathedralem Ecclesiam

Napoli, in aedibus Hadriani Gulielmij

Tergeste

PAPVS, unica P, Cognomen Aemiliorum. lapides
 Capitolini, & alij

Romae, ad Arcum Gallieni, in Aede D.

Viti.

PARCIMONIA, scriberem, nō, PARSIMONIA. sic-
 uti enim dicimus, Querimonia, Alimonia, a Que-
 rer, & Alo; cur non & Parcimonia, licet dicere
 assentientibus lapidibus. Nam, si a supino deriua-
 rentur haec Nomina, Questimonia, Altimonia-
 que diceremus. quod non dicimus. non igitur a su-
 pino sed a principe uerbi ipsius, deducuntur

Montis plani (sic uulgo dicitur) ad D. Anto-
 nij

PARI-

PARILIA, & PALILIA, dicitur: a Pale, pasto-
rum dea; L, in R mutata: ut, Clustumina Tri-
bus, & Crustumina. Victorinus Afer, Palilia di-
cendum negat, & a Pario deducit. quem sequor
assentiente etiam kalendario, uetere Romano,
quod hic, in extremo libro, cum Patris inter-
pretatione, imprimendum curauimus. Cari-
sius, lib. 1. Palilia, inquit, dicuntur. Pales
enim dea pastoralis est. cuius dies festus. nisi
quod quidam, a partu Iliae, Parilia dicere ma-
luerunt

PARRICIDA, duplici RR. libri ueteres, & Ety-
mologia

PATRICIVS, cum C. libri ueteres, Graeca consue-
tudo, & lapides
Romae, in domo Caesia
Via Ostiensi, IV. ab urbe lapide
Fulginei.

Haec cum scripsissem, incidi in Velleij Pater-
culi historiam. Quam cum legerem, Patricios di-
ctos reperi, senatorum, qui patres dicebantur
filios, eo quod patres ciere possent

PAVLLVM, & PAVLLVLVM, LL geminata, ut
sensit Terentius Scaurus, in Libello de Orthogra-
phia, cuius haec sunt uerba: Sine dubio peccant
qui Paulum, & Paululum per unum L scribunt

I 4 cum

, cum alioqui prima positio eius duplici hac littera
enunciatur, Pollum, & Posillū. libri, & lapides.

Romae, Ad Pontem Cestium.

Ne quis uero miretur, Pulcrum in eadem inscriptio
ne sine Adspiratione scriptum esse (de qua scri-
bendiratione quaedam & Cicero in Oratore) au-
diat Terentium Scaurum, antiquum Grammati-
cum. Pulchrū, inquit, quamuis in consuetudi-
ne adspiretur; nihilominus tamen ratio exsili-
ter & enunciandum, & scribendum persuadet:
ne una omnino dictio, aduersus Latini Sermonis
naturam, media adspiretur: cum alij à Graecis
putent esse translatum, quasi Pulchrū πολλόν
χρῶμα, quippe multum nitoris & elegantiae,
significaret. Sunt tamen non hebetis ingenij uiri,
qui nomina huiusmodi, in Crum exeuntia, a uer-
bis deduci uelint, a Fulcio, Fulcrum; a Sepelio, Se-
pulcrum; a Polio, Polcrum; mox, consuetudine,
Pulcrum. Carisius quoque, lib. I. Pulcrum, in-
quit, Varro adspirari debere negat: ne duabus cō-
nantibus media intercedat Adspiratio: quod mi-
nime rectum Antiquis uidebatur. unde & Se-
pulcrum hodieq. manet, quod sit Seorsum a Pul-
cro, propter recordationem doloris

PAVLLVS, IL geminata, Cognomen Aemiliae gē-
tis. lapides Capitolini, & alij; & nummi argētei
tres Andreae Lauretani, Alexandri Toti, &
Aloysii Mondellae, sic oēs inscripti, PAVLLVS
LEPIDVS. CONCORDIA. PAVLLVS. TER.

Vide

*Vide & Velium Longum, de Orthographia
Romae, in Basi Tiburtina*

Ad D. Mariae in uia

*Ad Agonem, in domo quadam: olim in Aedibus
Colotianis*

In Aedibus Masaeiorum

In hortis Carpens.

Ad Cur. Sabell.

In Basilisca Lateranen.

In Thermis Constantinianis

Saepini, in Samnio

In Aequicolis

Caerete

Extra Mirabellam

Brixiae

Ibidem

Ibidem

Ibidem

Ibidem

Ibidem, ad Cathedralem Ecclesiam

*Gambarae, in agro Brixiano, ad D. Petri Tem-
plum*

*Ad D. Mariae, uulgo, de Inuergnano
Mediolani*

*Vnica tamen L, legitur in quibusdam inscriptioni-
bus*

Romae, apud Octavianum Pantagathum

*Ad Forum Piscarium, in Aedibus Angeli Ve-
larini*

In aedibus Euryali Rufini, ad Buxta Gallica

In

In aedibus Atilij Delphiniij

Ad D. Augustini, in domo quadam

Ad Salonae aquae originem, in Triunaltiorum
hortis

Tibure, ad D. Siluestri

In Agro Arpinati, supra Fibrenum fluvium

Senogaliae, in Piceno

Veronae

Brixiae, ad aedem D. Afrae, in sacello subterra-
neo

Montisplani, (sic uulgo dicitur) ad D. Anto-
nij

Mediolani

PECVNIA, per C, & non per Q, scribendum est: (in-
quit Carisius lib. 1. Instit.) quoniam Q. litte-
ram nusquam uolunt ueteres poni alias, nisi ut
duae uocales sequantur, quarum prior sit v. la-
pides omnes

In inscriptione tamen, quae est Venisiae, ad Fontem
Othi, cum Q, Pecunia male legitur

PEDIVS, non, PAEDIVS, familia Romana. libri ue-
teres, Poetae, lapides Capitolini, & alij

Foro Sempronij, in Piceno, in hortis Polydori
Rustij

In-

Interamnae

PEDVCAEVS, non, PEDVCEVS; aut, PAEDVCEVS
libri ueteres, & lapides

Mutinae

Interamnae

Romae, in Piscina publica, in Tiburtin.

PENITVS, non, PAENITVS, ut uideo scriptum esse
in quibusdam libris. Poetae enim primam corripiunt

PENNVS, duplici NN; Cognomen Iuliae gentis. libri ueteres, & lapides Capitolini

PENARIVS, & , PENVARIVS, reperitur in uulgatis libris; PAENVIARIVS autem in antiquo lapide, quamuis mendose cum diphthongo: nam Poetae primam corripiunt
Puteolis, in hortis Pro regis

PERENNIS, non, PEREMNIS. ex antiquis & libris & lapidibus
Romae, ad D. Io. & Paulli
In aed. Francisci Lischae
Ad Columnam Anionini, in aed. Bubalorum

PERPERNA, non, PERPENNA; Cognomen familiae Romanae. lapides Capitolini, & alij

Romae

Romae, ad D. Paulli

Romae tamen, ad D. Helenae, retro Thermas Constantinianas, est antiqua in scriptio, in qua, Perenna, legitur

PETILIVS, LL geminata, familia Romana. lapides Capitolini, & nummi duo argentei Andreae Lauretani, aliusq. Rinaldi Odonii, sic inscripti, L. PETILLIVS. CAPITOLINVS. Iuuenatij tamen est antiqua in scriptio, in qua PETILIVS, unica L legitur

PETIVS, unica, & duplici TT, reperio in antiquis inscriptionibus

Unica, Romae, ad Forum Iudaeorum

Duplici, Roca, iuxta Neapolim, in domo clarissimi Comititis de Seminara

Aquilae, intra Aedem s. Secundi

PHOEBVS, cum Oe. Graeca consuetudo, & lapides Romae, ad Columnam Antonini, in Aedibus Bubalorum

In Aedibus Capranicorum

Ad D. Mariae, in Foro Iudaeorum

In domo Caesia

In Foro Romano

In adscensu Capitolii, in domo quadam

In aedibus Rainutii Farnesii

Reate, ad D. Petri

PI-

PIGNVS, Pigneris, dicebant ueteres; Pignus, Pignoris, posteriores. lapides

Pigner. Romae, ad D. Mariae, in uia, in monasterio

Pignor. Romae, in Musaeo Carpenfi
Ad Agonem

PIRAEVS, cum Ae diphthongo in secunda syllaba Graeca consuetudo

PLAETORIVS, cum Ae, familia Romana. libri, & lapides

Romae, ad D. Mariae in Porticu

In aed. Io. Zaberae, ad Fontem Truij

In Aequiculis.

Item quattuor nummi argentei Andreae Lauretani
quorum unus, L. PLAETORIVS. CEST. IMP.
secundus, M. PLAETORIVS. AED. CVR. EX. S.
C. tertius, M. PLAETORIVS. CEST. EX. S. C.
cum alio Alexandri Toti, idem inscripto. quartus, M. PLAETORIVS M. F. AED. CVR. & alius
Matthaei Forerij, cum iisdem litteris

PLANCIVS, cum C, deductum a Plancia gente
nummus argentus Andreae Lauretani, sic inscriptus, CN. PLANCIVS. AED. CVR. & lapides
Romae, in aed. Masaeiorum

PLAVTIVS, cum T, familia Romana. libri, lapides
Capitolini, & alij; & nummi duo argentei Andreae

*dreae Lauretani, quorum unus, A. PLAVTIVS.
AED. CVR. EX. S. C. alter, L. PLAVTIVS. & a-
lius Io. Mariae Sculptoris, sic inscriptus, C.
PLAVTIVS. PLANCIVS. & alius Matthaei Fo-
rerij, cum his literis, A. PLAVTIVS. AED. CVR.
EX. S. C. & alius eruditissimi hominis, clarissi-
miq. Comitij, Constantij Landi, in quo est, L.
PLAVTIVS*

*Romae, in uirid. Pauli Bubali, ad Aquam Virginē
PPENA, cum Oe scribo, ex antiquissimis libris, Vir-
gilio Carpenſi, & lapidibus; praeterea ex Grae-
ca derivatione. Graeci enim, Πορν*

Romae, in Musaeo Carpenſi

In Aedibus Atilij Delphinij

*In Aedibus Alberici Cibo, Carrariae Principis,
ad Agonem*

*Ad D. Antonij, e regione Hospit. Anglorum
Neapoli*

*POETELIVS, cum Oe. lapides Capitolini, & alij
Romae, in Musaeo Carpenſi
Ad Cur. Sabell.*

*POLLA, duplici LL, deductum a Paulla. libri uete-
res, & lapides*

*Romae, ad D. Mariae in uia Aquini
Albacinae, Fabriani pag.*

Neapoli

Brixiae, in Foro

*POLLIO. LL geminata, Cognomen Asinia gentis
lapides Capitolini, & alij
Romae, uia Latina*

In

*In ea
Apud
Charu
Casini
Ad Lin
Mediol
Contra tam
Romae
In agro
POMERIV
Romae
cam
Ante A
Hinc licet inue
dinem apu
Pomerius
deductum
Lini, G
pro, Curat
lib. 1. de Le
Quae aliq
Antiquitat
fra mōtū
POPILL
Romae
In hor
Trans
Brixia
Gottbo
Pet
Vinea
Romae*

In edib. Porcarioru

Apud Atilium Delphinium

Charticeti, Fani opid.

Casini, in Templo D. Mariae, in pavimento

Ad Lirim fluvium

Mediolani

Contra tamen in quibusdam inscriptionibus

Romae, in aedibus Arberinorum

In agro Bellunensi

POMERIUM, sine diphthongo. libri, & lapides

Romae, affix. parieti, ante D. Luciae Cloac-
cam

Ante Aedes Caesias

Hinc licet intelligere, quod uideor iam saepe monuisse, consuetu-
dinem apud ueteres ualuisse plurimum: cum, Pomerium, non,
Pomoerium. scriberent. licet a Pone, & Moeros, id est, Muros,
deductum non ignorarent, ut ait Varro, lib. 4. de Serm. Lat. et
Liuius, lib. 1. nā in alia qui, pro V. surpabant. Oe ut Coerare,
pro, Curare; Moeri, pro, Muri; Oesius pro, usus, apud Cicronem
lib. 2. de Legibus; Moesia, pro, Musia, siue Mystia, & similia.
Quae aliquando, si uita, ualendo, et orium suppetet, ex nostris
Antiquarum Inscriptionum libris cognoscuntur. Vide hic in-
fra nostram ueterum Notarum Explanationem, in, OE, pro, V

POPILLIVS LL geminata. lapides Capitolini et alij

Romae, in Aedibus Atilij Delphini

In hortis Carpens.

Trans Tib. in Aed. Aurelij Mattheij

Brixiae, ad Aedes Patronianas

Gottholongi, (sic dicitur) in agro Brixiano, ad D.

Petri

Vnica tamen L legitur in sequentibus

Romae, in hortis Carpens.

Ad

Ad D. Eustachij

In aedibus Capranicorum

Ibidem

Ad D. Thomae, prope Templum Pacis

Ad D. Paulli

Praeneste

Ibidem, in summo Templo

Tibure, ad D. Paulli

Patauij, apud Cartolarios, in cella uinaria

POPPLICOLA, non, PVBLICOLA, P. Valerij Cognomen. lapides Capitolini, & alij. Linius etiam, lib.

2. huius Cognominis causam ponit, quasi a Populo coleretur; his uerbis : Latae deinde leges, non solum, quae Regni suspitione Consulem absolverent, sed quae adeo in contrarium uerterent, ut Popularem etiam facerent. inde Cognomen factum Poplicolae est. Valerius quoque, lib. IV. c. I. P. Valerius, inquit, populi maiestatem uenerando, Poplicolae cognomen affecutus est

Romae, apud Masaeios.

Erut. uia Sacra

In agro Brixiano

POPPAEVS, gemina PP, & cum Ae diphthongo. libri, lapides Capitolini, & alij

Quamuis aliter legatur, in uetere lapide

Romae, in aedibus Porcariorum

PORCIVS, cum C, familia Romana, a Porco; ut ab Asino,

Asino, Asinius; ab Oue, Ouius; a Gallo, Gallus. libri, lapides Capitolini, & alij; & nummus argenteus Antonij Augustini, & alius Francisci Molinij, sic inscripti, M. PORCIUS. LAECA Romae, ad D. Laurentij, extra muros Ad Forum Mali aurei

POSTTRIDIE, quidam duplici TT scribunt: quasi Post triduum. quos non sequor. in omni enim re delectus est habendus. Eadem ratione scribunt & Transcribo, Asstitit, Pedissequus, Alissequus & similia

POSTVMIVS, familia; & , POSTVMVS, Cognomen sine Adspiratione, contra Etymologiam. (Plut. in Sulla. τὸ ὕστερον τῆς πατρὸς τελευτῆς γενομένης. Plautus Aulularia: Post mediam aetatem qui ducit uxorem domum, si eam senex anum praegnantem fortuito fecerit: quid dubitas, quin sit paratum nomen puero Postumus? lapides Capitolini, & alij; & nummi duo argentei Andreae Lauretani, quorum unus, A. POSTVMIVS. A. F. ALBINVS. BRVTI. F. COS. alter, A. POSTVMIVS. COS. & alius Alexandri Tori & alius Matthaei Foverij, duo Rinaldi Odinij & alius, quem duobus adhuc annis, antequam diem suum Romae obiret, mihi dono dedit Constantius Landus, Comes; cuius hominis munificaprobitate, praestantiq. doctrina valde delectabar cum iisdem litteris

K

Romae

Romae, ad D. Marci, in aedibus Horatii Mu-
ti

Ad D. Paulli

In Palatio Neruae

In Hadriani Mole

Neapoli

Ibidem

Putcoli

Canusis

Mediolani, apud Vicum Galeratum

Brixiae, in Templo omnium Sanctorum

Concesii

Bagnoli, in Templo D. Processi, & Martinia-
ni

Patauij, in aedibus Francisci Quirini

Inuenio &, POSTIMVS, in antiquo lapide

In aedibus Caesii

PRAEMEERO, PRAESEFERS, PRAESEFERT
unica dictione scribo: quamquam ex tribus compo-
natur. usu enim in unam transijt: sicuti, Quemad-
modum, Quamobrem, & similia

PRAESERTIM, cum Ae. libri ueteres, Virgilius
Carpensis, & lapides
Romae, In Aedibus Masaeiorum

PRAESTINCVERE; scribo; non, PERSTRINGERE
aut, PRAESTRINGERE, ex auctoritate veterum
librorum

PREN-

PRENSVS; non, PREHENSVS, Terentius
Scaurus praecipit scribendum : quod deducatur
a Prendo, non, Prebendo. cui assentiunt ueteres li-
bri, & Virgilius Carpensis

PRETIVM, sine diphthongo. libri, & lapides
Praeneste

PRO, sine Adspiratione; ut, Pro Iuppiter. Festus,
& Virgilius Carpensis, Aen. lib. IV

PROCILIUS, non, PORCILIUS. libri, & num-
mus argenteus Aloysii Mondellae, in quo est, L.
PROCILI. F. & lapides

Romae, ad D. Antonij, prope Aculeam S. Mauchi.
Ad D. Thomae, prope Templum pacis.

Nominatur a Caesare C. Val. Procilius. ubi antiqui
libri, Procillus, uel, Troacillus.

PROCONSUL, unico uerbo scribendum, licet existi-
mare, cum Suetonius, & Plinius, Proconsulatus
Gellius, Proconsulare, unico uerbo, dixerint. Ve-
teres contrahabant PRO. COS. itaq. scriptum in
lapidibus Capitolinis, & alijs, animaduerti. quae
scribendi ratio molestas Grammaticorum quae-
stiones uitabat. librarij postea, alij, Procon-
sul, uariatis casibus; alij semper, Pro con-
sule, produxerunt. Ego libenter Antiquo-
rum consuetudinem imitarer, ne cum alterutra
parte, sui quasi iuris possessionem tenente, liti-

K 2 gare

gare necesse habeam. Quod si alterutram ad partem cogar inclinare, libentius scripserim, Proconsul, Proconsulis, Proconsuli, & quae sequuntur in quo me ualde mouet similitudo; cum, Abnepos, & Pronepos; non Abnepote, uel, Pro nepote, omnes dicant. quod si hoc conceditur, (nec dissentire quemquam uideo) ualeat eadem ratio in Proconsul, & Propraetor, & similibus. Veteres autem non modo, PRO. COS. pro, Proconsul; sed etiam, P. Q. pro Populusque, separatim scribebant: quod nos unico uerbo scribere omnes consueuimus. Nec me mouet exemplum illud, in oratione, ut opinor, pro lege Manilia, cum L. Philippus dixit, se mittere Pompeium ad Bellum Mithridaticum, non Pro consule, sed Pro consulibus. respexit enim ad originem compositionis, & ad significationem nominis, non ad usum scribendi, aut loquendi. In epistola etiam x. lib. xvi. Fam. legitur Nobis, qui Proconsulibus sumus, negotium dederat ut curaremus, & c. in uulgatis. Quo loco omnes ueteres libri, nulla uarietate, Procōsules, habent. Diuus autem Augustinus, in libro de Grammatica, Ab E, inquit Littera uocali nullum Latini, nisi iuncta praepositione, masculinum inuenitur; ut, Proconsule; Propraetore. Ergo iuncta praepositione, sunt Latina, ut dixi, Propraetore, Proquaestore. nam ueteres nominatiuo casu, Proconsul, dicebant; attendentes, nullum nomen apud Latinos, uirilis generis, in E exire. Proconsul etiam unica dictione legitur in antiquo lapide,

pide, superiore anno ad D. Stephani in Coelio
monte effosso

Antea quoque eiusdem inscriptionis exemplum
exstabat, ad Agrippinam

Item eiusdem fragmentum, in Aedibus

Atilij Delphini

In Aede D. Priscaae, in Auentino

In Aedibus Masaeiorum

Ibidem

Ad D. Alexij

In domo Caesia

Ibidem

In hortis Fabianini Montij

Ad Agrippinas

Ad Busta Gallica, in Aedibus Euryali

Rufinij

Ad Forum Traiani

Pisauri, ad DD. Decentij, & Germani

Ausonius quoque Edyll. v. dixit

„ Proconsul genitor, Praefectus amniculus in-
stant

PROELIVM, cum OE. Virgilius Carpenfis, lapides
Capitolini, & alij

Romae, apud clariss. virum, Pyrrham Tha-
rum

PROSCENIVM, sine diphthongo. deducitur enim a
Scena. contra tamen antiqui lapides. Valsinijs

PUBLICIVS, & POBLICIVS, in antiquis lapidi-

K 3 bus

bus inuenio: cum tamen, eandem significari gentem, minime dubitem. Sed, quia ueteres, primum Poblus, deinde, Publius, dixerunt; hinc & Poblus, & Publicus, deducta sunt. lapides Capitolini, & nummus argenteus Io. Andreae Aueroldi, & alius Io. Mariae Sculptoris, & alius Matthaei Forerij, & alius Alexandri Toti, PUBLICIVS, habent. Mihi posterior consuetudo, quae suauitatem in pronunciando quaesivit, magis placet: quam confirmat nummus argenteus Andreae Lauretani, & lapides Publici. In Vico Triputij, Agri Lupien.

Patauij

In agro Brixiano, ad D. Mariae, ultra Herbustum

Publici. Romae, in aedibus Podocatharorum, prope D. Luciae Cloacam

In Musaeo Carpeni

Infra Capitolium, ad Forum Traiani in Tiburtin. ad Theatr. Marcelli

Neapoli

PUBLILIVS, non, POBLILIVS, familia. lapides Capitolini, & alij: etsi ijdem lapides, paullo post POBLILIVS habeant

Romae, in aedibus Domitij Canallerij

In aedib. Masaeiorum, e Caeritib. allat.

Narniae, ad Portam antiquissimam

PVPIVS. lapides

Romae

Romae, in aed. Masaeiorum

Puteolis

Senogaliae, in Piceno

Bergomi

Q

Q. scribebant ueteres, cum copulantem particulam
Que, significarent: quod & lapides Capitoli-
 ni, & alij, qui &, *Que*, producte habent, plane
 testantur

Romae, In Aedibus Atilij Delphini

*In domo Vincentij Palumbij, ad D. Mariae in
 uia*

Iuxta Aedes Carpensēs

Ibidem

Ad D. Mariae, in Foro Iudaeorum

Ad D. Clementis

Ibidem

Via Flaminia

*In Foro piscario, ad D. Angeli, in pariete do-
 mus*

*Ad clium Capitolinum, in Aed. Lucij Bucca-
 bellij*

Ad D. Mariae, Trans Pontem

Ad D. Celsi

In Aed. Bruti Vall.

In aed. Fabij Crescentij

*Ad Cloacam D. Luciae, in domo Podocatharo-
 rum*

*Prope uiam Iuliam, in Foro negotiatorio, in Pa-
 riете quodam*

Ad D. Pauli

Ibidem

Ad

*Ad D. Mariae Cruciferorum, ad Fontem
Triuij*

Trans Tiberim

In Taberna quadam, prope Fontem Iulij III.

Via Flaminia

Via Flaminia, quae ducit ad Pontem Muluium

*A Praeneste tertio lapide, extra opidulum, quod
uulgo Zagaruoli dicitur, in Ecclesia, allatum ex
Nymphaeo, quod sub radice Montis fuit, ubi
adhuc fons pulcherrimus*

Aquini, ad Cathedr. Eccles.

Neapoli

*QVAMOBREM, QVEMADMODVM, Sicut, Sicuti
Velut, Veluti, Quamprimum, Quamplurimum
Quamplures, Quandoctissimus, Perbelle, Perdo
Ete, Admodum, Propterea, & similia, uni-
ca dictione scribo: quae, cum sint composita,
usu tamen in unam naturam coierunt. libri, &
lapides*

*QVATTVOR, duplici TT. Virgilius Carpensis, Pan-
dectae, Poetae, & lapides*

*QVERELLA, sine diphthongo, & duplici LL. libri
ueteres, Virgilius Carpensis, & lapides. Eodem
modo & Loquella, in Virgilio Carpensi, Aen.
lib. IV*

*QVAEROR, sine diphthongo. libri ueteres, et lapides
Romae*

Romae, in insula Tiberina

In domo Caesia

Romae, ad Montem Iordanum

Ad D. Mariae Gratiarum, infra Capitolium

In Coenobio D. Paulli, uia Ostiensi

Ad D. Marcelli

In Suburbio Reatino

In agro Brixiano

Male tamen QVAERELLA, cum diphthongo, legitur

In hortis Carpens.

QVIDQVID, & QVIDQVAM; non, Quicquid, aut Quicquam. dicimus enim, Quodque, & Quidque quamquam uideo etiam in uerbo Acquirō D in C mutari. Sed haec non satis firma ratio uidetur cum scriptum etiam in antiquissimis monumentis animaduernerim, Adquirō; etsi, Acquirō scribam. Accedit illa ratio, quod in, Quisquis, a quo Quidquid deducitur, nullam litteram mutamus nec dici potest, in Quidquid ideo mutari D in C, ut pronuntiatio leniatur. nam mihi quidem sonus aliquanto asperior uidetur in, Quicquid, quam in Quidquid. Confirmant nostram opinionem Quīn Etilianus, lapides, & Virgilius Carpensīs, in 2. Aen. ibi

» Quidquid id est; timeo Danaos, & dona ferentes Interamnae, ad Maximum Templum

QVINCTVS, QVINCTIVS, QVINCTILIVS
QVIN-

QVINCTILIANVS, & QVINCTILIS, cum CT
scribo; secutus lapides Capitolinos, & alios; et si
quidam lapides sine C. Admonet enim Etymo-
logia, ut, quemadmodum a Relinquo, Relictus,
a Coquo, Coctus; sic, a Quinque, Quinctus, deri-
uemus

Romae, in aedibus Capranicorum

Repert. in Foro Romano, ad Aedem Saturni: ante
Templum D. Hadriani, nunc prope aedes Farne-
sianas

Ferentini, in Latio, in uinea

Hispelli

In agro Veronen.

Contra tamen in sequentibus

Romae, ad D. Marci

In aed. Hier. Spannochij, ad Aculeam

S. Manthi

Ad Aquam Virg. in uiridario Paulli

Bubali

Ad D. Mariae, Trans Pontem

Ad Agonem, in Ecclesia D. Agnetis

In aedibus Benzoniorum, ad D. Marci

Tibure, ad D. Mariae

QVOMODO, & QVOQVO MODO, & similia, quis
dubitet separatim scribenda esse? sicuti etiam scri-
bitur, Quodam modo. Eiusdem generis sunt, Si
quis, Prius quam, Postea quam, Ante quam, Pro-
pterea quod. quod libri ueteres uidentur confir-
mare

QVO-

QVOTIDIE, quod componitur ex Quoto die, cur non scribam, cum Antiquis? Quintilianus enim Aetate sua Cotidie dictum significat. uerum enim in hoc uetustiore consuetudinem magis probo. alioqui, ut Cotidie, sic & dicendum esset, Cotannis. quod ineptum, & contra consuetudinem esset, assentiente Virgilio Carpens. lapides COTTIDIANVS, habent

Romae, in aed. Masaeiorum, e Caeritib. allat. 2. Quotidie uero duplici TT. Poetae scribunt, metri causa: ut, in, RELIGIO, RELIQUIAE, RETVLIT

QVOTIES, non, QVOTIENS, item & TOTIES ex aurum suauitate, scribo; & ex lapidibus. Contra tamen in quibusdam.

Romae, extra portam Flaminiam, in uinea quadam

R

RAETI, Populi, cum Ae diphthongo. libri Graeci
& lapides

Prope Caietam, in Templo rotundo

Messanae, in Sicilia

REGIVM, Italiae opidum, sine Adspiratione

RELIGIO, unica L. libri, & lapides. Poetae addunt L, ut producat^r prima syllaba, quae brevis natura est

Romae, in Ianiculo, ad D. Onuphrij, in adscensu

In Aedibus Colotianis

In aedib. Masaciorum

In aedibus Porcariorum

In aedibus Hieronymi Picij

Ferentini, in Latio, in uinea

RELIQVIAE, unica L. fit enim a Reliquo. Poetae addunt L, ut prima syllaba producat^r. alioqui locum in carmine non haberet. lapides

Romae, ad Campum Florae, in pariete domus Clementinorum Vrbeuet.

In aedibus Atilij Delphinij

In aedibus Pauli Pini, ad D. Mariae

Rotundae

In hortis Carpens.

REMMIVS

REMMIVS, non, **REMNIVS**, aut **RHEMNIVS**, reperitur in antiquo lapide

Romae, apud Achillem Statium Lusitanum

REPREHENDO, sine diphthongo, & cum Adspiratione, contra ueteres aliquot libros. corripitur enim in secunda syllaba apud Poetas

RETVLIT, in soluta oratione; **RETVLIT** in carmine. nam natura sua, cum deducatur a **Refero** facit **Retuli**. sed Poetae addunt **T** ad producendam primam syllabam, sicuti addunt **L** in **Religio**, & **Reliquiae**. **Rettulit** tamen, duplici **T** est in Capitolino Marcelli Triumpho & in sequenti inscriptione

*Neapoli, in aedibus Hadriani
Gulielmij*

RHEGIVM, Siciliae opidum. cum Adspiratione. Strabo lib. **VI**. derivat αὐτὸ τῆ Παγῆναι, idest a **Frangendo**. libri, & lapides **Tegeani** in Calabria

ROBIGO, non, **RVBIGO**. unde ueteres **Robum** dixere, teste Festo Pompeio. Virgilius Carpensis

ROMILIVS, non, **ROMVLIVS**, familia Romana. libri ueteres

RVEVS

RVFVS, RVFINVS, & RVFINIANVS, unica f.
*sex nummi argentei Andreae Lauretani. in pri-
 mo est, RVFVS. III. VIR, in secundo, RVFVS. in
 tertio, RVFVS. S. C. in quarto, Q. POM. RVFVS.
 COS. in quinto, Q. POMPEIVS. RVFVS. COS. in
 sexto, L. SERVILIUS. RVFVS. & tres item ar-
 gentei Rinaldi Odonij, duo sic inscripti, RVFVS.
 III. VIR. tertius autem, Q. POMPEI. Q. F. RV-
 FVS. COS. & lapides*

*Romae, infra Capitolium, ad D. Mariae in
 Ara caeli.*

In hortis Carpens.

Ibidem

In Musaeo Carpensē

Ad D. Andreae

In Aedibus Alexandri Rufini

Ibidem

Ad D. Mariae in via

In Aedibus Atilij Delphinij.

In Capitolio

Ad D. Augustini, in domo quadam

Ad D. Io. ante portam Latinam

Ibidem

Praeneste

Ibidem

In Aequicolis.

Allifis, in Campania

Ferentini, ad D. Ioannis, & Paulli Cathedrale

Templum

Telesiae, in Ecclesia

Sentini

Sentini

Capuae, ad Ripam Vulturni

Neapoli, in aedibus Petri Pighiolae

Iuxta Neapolini

Mirabellae, in aedibus Ferdin.

Guindacij

Ibidem

Extra Mirabellam

Luceriae

Placentiae, ad D. Paulli

Ibidem, ad D. Antonij

Materni, in agro Brixiano, apud Benacum

Asisij, in Umbria

Inguj, in Theatro Gabriellae Familiae

Feltriae

RULLIANVS, non, ROLLIANVS. libri ueteres

RUTILIVS, non, RUTILVS. familia Romana. Ru-
tilus enim est Nautiorum, & Marciorum cog-
nomen

SACRA

Romae, apud Fulvium Ursinum

TORVS, sine Adspiratione. libri ueteres, Virgilius Carpenfis, & lapides. Dictus autem Torus, ut inquit Seruius in Virg. Aen. lib. 1. & v. a tortis herbis: uel, ut ait Varro, de ling. Lat. lib. 1 v. a Toruo. Vtram uero etymologiam sequamur, sine adspiratione certe scribendum
Mediolani, in Templo D. Augustini.

TRANSFERO, & deriuata, cum N S scribo, ratione habita compositionis, et ueterum librorum auctoritate: assentiente Donato, in Terentij Phormionis Prologum. Prope Tiburim, ad Pontem Lucanum. In quibusdam tamen inscriptionibus contra scriptum uidimus

Romae, in Aedibus Hortensii Palini

TRIBOCI, populi, non, **TRIBOTI**. Graeca consuetudo

TRIVMPHO, cum PH, non cum F, ut quidam putant. Cicero in Oratore, libri, & lapides
In Quirinali, in domo Pomponij Laeti.
In Aedibus Capranicorum
In Quirinali, in domo quadam
Prope Tiburim, ad Pontem Lucanum

Nummum quoque argenteum se uidisse apud Laurentium Medicem, ait Politianus in Miscellaneis;

M

neis;

neis; hac inscriptione, TRIUMPHVS. & alium
his litteris, TRIUMPVVS

TVCCIVS, duplici CC, familia. ex antiquis lapidibus

Romae, ad D. Clementis

Capuae

Putcolis, in hortis Proregis

TVRRANIVS, duplici RR, & unica N. lapides

Romae, ad D. Mariae in Via, in scala quadam

In aedib. Masaeiorum

In aedibus Bruti Vallen.

Bellunij

TVS, sine Adspiratione. libri ueteres, & Virgilius

„ Carpensis. Carisius quoque, lib. 1. Instit. Tus

„ inquit a Tundendo, sine Adspiratione dicitur

„ quamuis Iulius Modestus *Στὸ τὸ Τὸν*, tractum

„ dicat. Vide & Porphyrionem in Horat. Carm.

lib. 1. Od. 30

TVSCIA, sine Adspiratione. libri, & lapides

In aedibus Capranicorum

Narniae, ad Portam antiquissimam

Interamnae, apud Statium Donatum

Florentiae

Arpini

Praeneste

TVSCV

TVSCVLANVS, *sine Adspiratione. libri, & lapides*

Tridenti

TUTELARIVS, *unica L. libri, & lapides*

Romae, in domo Caesia

In aedibus Capranicorum

Sic, & Tutela, unica L

In hortis Carpens.

In hortis Euryali Rufini

TYRANNVS, *Graeca Consuetudo, libri, & lapides*

Romae, in Arcu Constantini

Ad Pontem Salarium, tertio ab Vrbe lapide

VACINIA, duplici CC. Virgilius Carpensis, & Vaticanus

VALETUDO dixerim libentius quā, VALITUDO, Cōtra Analogiam, & ueteres aliquot libros. uideo enim Horatium in Sermonibus dixisse, Valetudo producta secunda syllaba; quae, si, Valitudo, dicas brevis erit. Verisimile igitur est, alios, Valitudo alios Valetudo, pronunciaſſe, in quibus Horatium; fortasse a duplici Supino, Valitum, & Valetum; ut ab Soleo, Solitum, & Soletum; unde Obsoletum, Exsoletum. quamuis Priscianus Obsoletus ab Obs, & Oleo deducat; et Obscenus, ab Obs & Cano. quod nimis absurdum uidetur: poteſt enim, ut a duplici praeterito, Soleui, factum est duplex Supinum, Solitum, et Soletum, itidem fuiſſe a Valeo duplex praeteritum; Valui, unde Valitum; &, Valeni, unde, Valetum, ex quo, Valetudo; Nummus quidem argenteus Andreae Lauretani, & alius Rinaldi Odonii, sic habent, *ACILIVS. III. VIR. VALETV.*

VARVS, unica R. lapides, & nummi argentei tres Andreae Lauretani, & unus Matthaei Forerij, sic inſcripti, C. VIBIVS. VARVS. etſi Victorinus Aſer, antiquus Grammaticus, aliter ſentiat

Romae

Romae, in Area Apollinari
 Ad D. Rufinae, Trans Tiberim
 Tibure, ad D. Siluestri
 In agro Veronen.

VATTIVS, duplici TT scribo, ex Victorini senten-
 tia

VELLAEVS, scriptum reperio in antiquo lapide
 Canusii

VELLICASSES, non, VELLIOCASSI, populi. libri
 ueteres, Plinius, & alij

VENELI, populi, non, VNELLI. libri ueteres. Plo-
 maeus, Ουε' νελοi.

VENEO, pro, Vendor; sine diphthongo. ex Pandectis
 Florentinis, & antiquis lapidibus
 Romae, ad Agonem

VETTIVS, duplici TT. nummus argenteus apud
 Rainutium Farnesium, Cardinalem, in quo est, T.
 VETTIVS. IVDIX. & lapides Apud Suetonium
 in D. Iul. Caes. c. 17. nominatur L. Vettius In-
 dex: ut fortasse ex hoc nummo in eo restituendum
 sit, L. Vettius Iudex

Romae, in hortis Armellinorum
 In uiridario Paulli Bubali, ad Aquam Vir-
 ginem
 In hortis D. Alexij, in Auentino

M 3 Ad

Ad D. Agnetis

In aedibus Colorianis

In Capitolio, in aedib. Conseruatorum

In Foro Romano

*In monte Coclio, ad D. Stephani, prope Na-
nicellam*

Ad D. Eustachij

Sentini

Asisii, ad D. Paulli

In Agro Fulginate, ad D. Marcelli

Firmi, in Piceno

Neapoli

Venusiae, ad Fontem Othi

Mediolani

Gratiani, opidi Montisferrati

VERRUCOSSVS, duplici RR, & duplici SS. ut, *Im-
periossus. lapides Capitolini*

VERTEX, cum E, non, **VORTEX**, scribendum ait
*Quintilianus lib. I. quo etiam loco, primum Sci-
pionem Africanum ita scripsisse, tradidit. Sospa-
ter, Vorticem, a Vorando; Verticem, a Vertendo
dicta putat*

VIBIVS, unica B scribo, ex Capitolinis lapidibus
& alijs. Nummi ueteres Antonij Augustini, C.
VIRIVS. PANS A. Audio tamen inscri-
*ptionem esse Arcadiae, in Apulia, in porta
Ecclesiae*

Ecclesiae D. Petri , in qua duplici B B scriptum sit

VICENSIMVS , numquam scribo ; sed , *Vicesimus Tricesimus , & similia : Aurium sensu comprobante, contra ueteres aliquot libros , & lapides*

omae, ad Agonem

In nummo uero argenteo Io. Sambuci hac litterae leguntur

IMP. CAESAR. TRAIANVS. HADRIANVS. P. M.

(TR. P. COS. III

RELIQVA. VETERA. H. S. NOVIES. MILL. APO-

(LIT. A. S. C

VICETIA, non, VINCENTIA. libri, & lapides

Vicetiae

In Agro Vicetino , in Monte Sumano

Leonici , in Agro Vicetino

VILLICVS , duplici LL. libri, & lapides. etsi quidam lapides unica L

Duplici, Capuae, ad D. Benedicti

Pausylipi

Vnica, Romae, In Collegio Iesuitarum

In aedibus Atilij Delphinij

Ibidem

VINDICO, non, VENDICO . libri ueteres , *Festus Pandeſtae Florétinae, Analogia, (dicimus enim*

M 4 Vindex

Vindex, non, Vendex) & lapides

Romae, ad D. Helenae, retro Thermas Constantinianas

In uindario Paulli Rubali, ad Aquam Virginem

In Foro Romano

Tuderti

VINICIANVS, Coeliorum cognomen. Male in *Fam. lib. IIX. Vicinianus. & in Caesare, Vintianus. argenteus nummus & libri ueteres*

VIRDVMARVS, non, **VIRIDOMARVS**, Gallorum dux, a M. Claudio ad Claſtidium interfectus. lapides Capitolini. *Seruius, Aen. VI*

VIRGILIUS, malo, quam, *Vergilius*. Pierius quoque primam syllabam cum I, scribi maluit. cuius rationes, uisum est, ut hic adscriberem, quo certius in hoc nomine scribendi ratio cognosceretur. Sic igitur ille, in extremo Commentario in IV.

„ *Georgicon Librum* : Non alienum fuerit, a suscepti operis negotio, si, quo modo *Virgilij* nomen sit scribendum, ipse quoque, cum tot alijs, qui argumentum huiusmodi amplexi sunt, quaesiero. I, siquidem, an E, potius sit huius nominis uocalis prima, litteratissimis illis, qui superiori Aetate claruere, uiris (*Politianum* significat) haud parum negotij faceſſit. Atque illud in primis non ierim infitias, in Romano Codice passim, **VERGI-**

„ **LIVM,**

„ LIVM, & VERGILI, per, E uocalem secundam
 „ scribi. sed enim id ea de caussa factum crediderim
 „ quod mutatio litterae I in E, atque itidem E in I
 „ sit toto eo Codice frequentissima: ut, Sublimes in
 „ aethere Nisus; pro, Sublimis: Quique nouas ali-
 „ tes; pro, Alitis. Aut, Phyllides ignes; pro, Phylli-
 „ dis. Tum, Regidas motare cacumina quercus; pro
 „ Rigidas. fuerunt enim saecula, quae I litteram
 „ odio quodammodo prosequi uisa sunt. Contra
 „ quae libentius E, per I litteram proferre mallent
 „ Hinc MIRCIRIVS ab antiquis dictus, Varrone
 „ teste, qui nunc MERCVRIVS. Et ex eadem origi-
 „ natione Commircia illi per I, secunda syllaba
 „ quod nos Commercia per E libentius enunciare
 „ uolumus. Quid, quod, ELIGANTER, secunda syl-
 „ laba per I scribendum praecipit Caper, quod ab
 „ Eligo descendat? nemo unus tamen dictionem ita
 „ proferre nunc auderet. Pari modo idem auctor
 „ EXINTERAVIT, quod ex interioribus uerbum
 „ emanarit & scribendum, & pronunciandum, mo-
 „ net. cum nos tamen ταῖς ἐν τέρεσι, dictionem Grae-
 „ cam, agnoscamus, unde uerbum id conformaueri-
 „ mus. Et, ne taedium afferat singulorum nomē cla-
 „ tuna, sexcenta huiusmodi praeteribimus. Ut mi-
 „ nus me moueat, quod in Pandectis quoque illis
 „ quae nunc Florentiae publice asservantur, libro
 „ ipso Iustiniani Principis, ut creditur, archetypo
 „ non aliter, quam per E, nomen id notetur. Sint
 „ Commentaria Tiberij Donati, grandioribus nota
 „ ta characteribus; sint codices alij, atque alij, hu-

„ ius

„ ius uel illus *Auctoris*, in quibus *VERGILIUS*,
 „ per *E* scriptum inueniatur; *Aetatis* quippe id con-
 „ suetudine, non ratione, factum contenderim; tot
 „ aliis nominibus, quod ad has litteras pertinet,
 „ pro temporum uarietate, uariantibus. quod si a-
 „ liqua reperiuntur monumenta, in quibus *VERGI*
 „ *LII* nomen per *E* notatum sit; certe longe plura
 „ sunt, in quibus *VIRGILIUS* per *I* legatur. Et, ne
 „ de *Marone* dictum dubitemus, uisebatur in *Foro*
 „ *Traiani* proximis his annis monumentum id
 „ quod *HONN. IMPP.* in *Claudiani*, poetae *luculen-*
 „ *tissimi*, memoriam erexerant, in quo, praeter *Lati-*
 „ *nam* inscriptionem, quae facti consilium, & *Clau-*
 „ *diani* meritum, indicaret, Graece insuper
 „ κατ' ἐπιτομὴν incisum distichon legebatur huius-
 „ modi

EIN. ENI. ΒΙΡΓΙΛΙΟΙΟ. ΝΟΟΝ. ΚΑΙ
 (ΜΟΥΚΑΝ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝ. ΡΩΜΗ. ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΗΣ
 (ΕΘΕΚΑΝ

„ Ex quo manifestum est, *VIRGILII* *Maronis* no-
 „ men in monumentis publicis per *I* notatum fuisse. An uero memorem *Graecos* *Codices*, in quibus
 „ *Virgilij* nomen habeatur? sane apud *Stephanum*.
 „ in dictione *Μαύττα*, nomen hoc per *iota* legitur
 „ non per *Ε* *ψιλόν*. ἐξ αὐτῆς ἥν *Βιργίλιος* ὁ ποιητής. Sed
 „ haec requirere non est consilium. nam obijcient
 „ in *Suidae* collectaneis *Aergilij* *Maronis* nomen
 „ per *E* legi, in dictione, *Αργιλῶς* qui *Virgilij* *Geor-*
 „ *gicon* *Metaphrasim* fecit. Sed id magis absurdum
 „ quod

„ quod in eodem loco VERGILLIVS, LL. gemina-
 „ to legitur, Βεργίλλιος; uti etiam in antiquis ali-
 „ quot monumentis non negarim inueniri. quam-
 „ quam id ea ratione factum est, (de uocali tantum
 „ loquor) quod VIRGILIVM a uirga plerique di-
 „ ctum agnoscebant, id scilicet a Matris somnio
 „ desumptum. Virgam uero recentiora illa tem-
 „ pora per E, ut nunc quoque uulgo dicitur, VER-
 „ GAM, primo dicere, inde VERGILIVM,
 „ eadem scribiligene, scribere coeperunt. Sed
 „ enim, si ab Etymo nominis huius rationem pe-
 „ tamus, Virgilio nomen a Virginali facie, uel
 „ modestia, inditum, Interpretes affirmant; eumq.
 „ PARTHENIATA uocatum, tam ueterum
 „ scripta, quam inscriptiones librorum eius ostem-
 „ dunt in quibus tot Codicibus uetustis notatum
 „ inspicitur

P. PARTHENIATIS. VIRGILII. MARONIS.

„ Accedit huc Epigramma Graecū, quo Dido que-
 „ ri uidetur, alienum quid Virgilium a sui nominis
 „ significatione fecisse, cum pudicissimae feminae
 „ tam foedas impudicitiae notas inuffit. ad id enim
 „ adludit finis ille

Περὶ δὲς δῖτροι ἀγνὸν ἐσωπλίσσασθαι Μάρωνα
 Τοῖα καὶ ἡμετέροις ἔδωκα σωφροσύνης

„ Quare, siue Etymon a Virga, siue a Virginali spe-
 „ cie; unde illi tam celebre nomen; VIRGILIUS
 „ per I, scribi debere uidetur. Quod uero apud Ro-
 „ manos in antiquorum monumentis nomen id per
 „ E non numquam notatum inueniatur, ut apud

„ Ange-

„ *Angelum Colotium, in eius hortis*

C. VERGILIUS. MARTANVS. COLONVS

„ *Hos, aequo aliquo dato iudice, percunctari uelim*
 „ *si tantum illis monumentis tribuunt, ut, quid-*
 „ *quid in illis inspexerint, pro lege habeant; cur*
 „ *non & reliqua eodem modo scribenda censent*
 „ *quo singula eodem marmore scripta sunt; quippe*
 „ *VERGILIUS LL. geminato; BONE, & CARE, abs-*
 „ *que diphthongo, in Acquisitino casu. cur, quia in*
 „ *alio marmore peruetusto, Romae, Q. BERGI-*
 „ *LIVS, legitur, non itidem praecipiunt, BERGI-*
 „ *LIVS per B mutam, non per V digammon scriben-*
 „ *dum esse. Nam, quod alibi legatur*

M. VERGILIUS NARCISSVS. VIXIT. ANN. XIII

„ *non magis me mouerit, quam, VERGINIA, &*
 „ *VERGINIVS, praeter Analogiae rationem, per*
 „ *E, quodam in monumento scriptum. Pari senten-*
 „ *tia, hodie, haudquaquam ego DEANA scripserim*
 „ *quod ad D. Eustachij legerim, DEANAE. D. D. ne-*
 „ *que, MENERVA, LEBER, & MAGESTER, quae*
 „ *per E protulisse Veteres, Fabius attestatur. Ne-*
 „ *que, IOVE, datiuo casu; tametsi Aquilae, intra*
 „ *Aedem Sancti Secundi, notatum sit*

IOVE. OPTVMO. MAXVMO. T. PETTIVS. T. F

„ *Neque itidem, DIE, & VICTORE; pro, DII, &*
 „ *VICTORI. quae idem apud Veteres Quinctilia-*
 „ *nus agnoscit. Verum ego plurima, quae super hoc*
 „ *dici possent, de industria praetermitto; qui certo*
 „ *sciam, clarissimos litteratura uiros, quorum lucu-*
 „ *brationes propediem in lucem spero prodituras,*
 „ *satis*

- » *satis superq. ijs, qui e litteram in eo nomine ada-*
 » *marunt, respondisse. Haec Pierius. Contra tamen*
Coelius Rhodiginus Antiq. lect. lib. vii. cap. 4.
& Politianus Epistolarum lib. v. & Miscella-
neorum cap. LXXVII. Pierij tamen sententiam
magis probo. etsi Sutrij, in maximo templo, Virgi-
lius, per e, legatur

VNGVENTARIVS, non, VNGENTARIVS. libri uete-
 res, & lapides. quamquam in alijs contra
Romae, apud Atilium Delphinium
Venusii, Apuliae opidi, in Templo Annun-
ciatae

VOLCANVS. libri ueteres, Virgilius Carpensis, &
Vaticanus. Vnde & in lapidibus Capitolinis
 VOLCANALIA; assentiente Kalendario uere
Romano, & aliis lapidibus
Romae, ad D. Mariae in Via Lata
In domo Caesia
Repert. in foro Romano, ad Aedem Saturni, ante
Templum D. Hadriani, nunc prope Aedes Far-
nesianas

VOLTURCIVS. lapides
Romae, ad Agonem, prope D. Agnetis, in gradib.
cuiusdam sculae

VOLTURNVS. ex antiquis libris, & eodem Kalen-
 dario

VOLVSE-

VOLVSENVVS, non, VOLVSIENVVS. ex antiquo lapide,
de meo. Eodem modo scriberem, Salvidenus. Nā
& Postumulus dicitur. Possidenus, Sentini

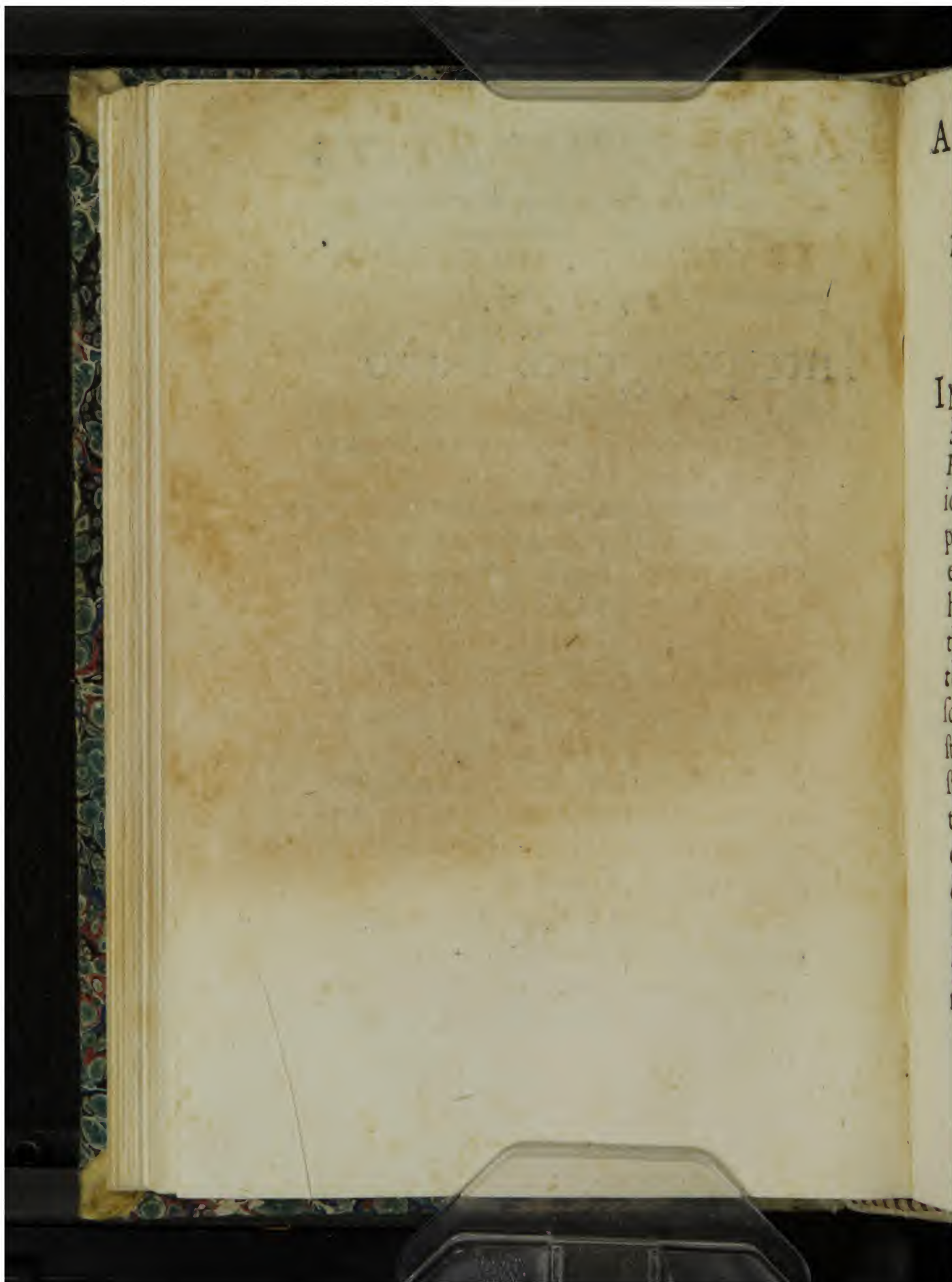
VVLSINIENSES, non, VOLSINIENSES. lapides
Capitolini: etsi aliter alii lapides.
Vulsinijs

VVLISO, non, VOLSO, Manliorum Cognomen. lapides
Capitolini

XANTHIPPE, cum aspiratione. lapides
Romae, in aed. Paulli. de Horologijs
In hortis Fabianini. Montii
Parmae in Ecclesia quadam

ZMYRNAEI, Populi. libri ueteres, & lapides: quam
quam in alijs legatur, Sdmyrnaei
Romae, in Aede D. Crucis, ad Forum
Indaeorum
Malphiae

Interpungendi Ratio

ALDVS. MANVTIVS

PAVLLI. F

FRANCISCO. MORANDO

S. P. D.

INTERPVNGENDI rationem
 ad Orthographiam pertinere, iudicas
 FRANCISCE. MORANDE
 ideo hanc etiam partem, hortatu im-
 pulsi tuo, elaborabimus: de qua cum
 eruditos homines dissentire constet
 hoc ipsum argumento est, huiusce ar-
 tis, ac studij scientiam non esse con-
 temnendam. equidem usu didici, ob-
 scuras saepe sententias, si recte di-
 stinguantur, illustrari; contra, di-
 stinctionis uitio, loca multa ita per-
 turbari, atque peruertere, uix ut ali-
 quando intelligi, aut ne intelligi qui-
 dem umquam possint. Quocirca
 hoc de genere aliquid praecipere
 operae pretium uidetur. nec tamen
 recuso, quin, meliora si quis attule-
 rit

FRANCISCO, MORANDO

PRIM
E
S
M
G
S
Q
E
G
R
I
M
D
G
R
D
E
S
C
O
E
N
L
S
C
I
M

PRIMUM illud sciendum est, minimam esse distinctionem auersum semicirculum, qui hoc modo designatur, quam alij Virgulam, alij Comma, non nulli Semipunctum appellant: ea uero non integram sententiam, nec sententiae partes terminat sed nomina, uel uerba distinguit, quae modo aliquid differant, ut, cum dicimus, Vir probus, & eruditus: aut, Grauitate, studio, contentione & in similibus. seruit etiam uerbis, non eadem significantibus, hoc modo: Hortari, orare, mone-re. sed quaedam uirtutes, usu nimio, delabuntur in uitium. Sic animaduerti, si omnibus uerbis, uaria significantibus, haec apponatur nota, non modo non explicari sententiam, sed etiam impediri, ut, si uelis, quot uerba sint, totidem distinguendi notas apponere, quia non eadem uerborum omnium significatio uideatur. quod interdum accidit

EADEM nota, si cum unico puncto coniungatur, ut sit haec; aliter usurpatur. modo enim distinguit contraria nomina, hoc modo: Publica, priuata; sacra, profana; tua, aliena. quo in exemplo, satis constat, neque unicum sufficere semicirculum & ea nota, quae gemino puncto describitur sic: nimium sententiam retardari. interdum etiam locum habet in ijs locis, ubi non contraria nomina sunt, sed sententia ita uariatur uerbis, ut, si semicirculum apponas parum sit; si gemina puncta nimium. uti exemplo cogitabam: sed effluxisse

N 2 exem -

exemplum satis apertum *sensi*, in proxima superiore *sententia*. cuius generis occurrunt plurima in antiquorum libris. quamquam cur parcam operae? cum praesertim inter omnes notas hanc, de qua nunc agimus, esse omnium difficillimam intelligam. *exempla* igitur haec erunt: Ratio docet, si aduersa fortuna sit, nimium dolendum non esse; si secunda, moderate laetandum nam, si post illud, Non esse, addas semicirculum, quasi praecipiti cursu *sententia* feretur: quae tamen, cum bipartita sit, post priorem partem omnino debet parumper consistere. si uero bina puncta in eo loco malis adiungere, tantam separationem *sententia* non feret: cuius posterior pars a priore pendet: quandoquidem uerbum, Docet, utramque *sententiae* partem aequè regit. Simile hoc est: Tu, quid diuitiae ualeant, libenter spectas; quid uirtus, non item. Utamur etiam longiore ambitu, ut ostendamus, quid inter bina puncta, & punctum semicirculo impositum intersit. ad Torquatum ita scripsit Cicero: Et si ea perturbatio est omnium rerum, ut suae quaeque fortunae maxime paeniteat; nemoque sit quin ubiuis, quam ibi, ubi est, esse malit: tamen mihi dubium non est, quin hoc tempore, bono uiro, Romae esse, miserum sit

SEQUITUR *geminatio puncti*: cuius ea uis est, ut quasi medium locum obtineat inter punctum semicirculo

micirculo iunctum, & unicum punctum. nam bi-
na puncta si cum puncto, & semicirculo compa-
rentur, plus ad sententiam disiungendam ualent
si cum unico puncto, minus. omnino autem usur-
pantur, cum sententia uel duas, uel plures, habet
partes, quae suis singulae uerbis reguntur, per se
consistunt, absolutaeque sunt: ut, quemadmodum ex
integris membris fit integrum corpus, item ex in-
tegris partibus sententia consistat uniuersa. Exē-
plum hoc erit, ex eadem Ciceronis epistola: Et si
quocumque in loco quisque est, idem est ei
sensus, & eadem acerbitas ex interitu rerum
& publicarum & suarum: tamen oculi au-
gent dolorem, qui ea, quae ceteri audiunt, in-
tueri coguntur, nec auertere a miseris cogi-
tationem sinunt. Interdum autem ita longe
progreditur sententia, ut non uno tantum loco
sed iterum, & saepius gemino puncto distinguen-
da uideatur; praesertim cum integras habet par-
tes, in quibus non modo semicirculus, sed nec pun-
ctum cum semicirculo sufficiat

RESTAT unicum punctum, quo sententia concludi-
tur, ac terminatur. nec difficile cognitionem ha-
bet. quis enim non uidet, quo uerbo sententia finia-
tur? quamquam, ubi concisa sententia est, & con-
cisa item altera subsequitur, gemino puncto ego
quidem utor libentius, quam unico. ut in hoc
exemplo: Hospitium mihi para: cras enim
adero: & in hoc: De meis rebus nihil tibi

N 3 mando:

mando: tu, quid agendum sit, iudicabis. *Il-
lud etiam a proposita narratione non alienum
uidetur, post unicum punctum si sequatur sen-
tentia, superiori non dissimilis, primum uer-
bum littera minuscula incipere; si uero dissimilis
maiuscula. quod si non solum dissimilis sententia,
sed omnino dissimile sequatur argumentum: tunc
ea, quae sequuntur, non solum unico puncto, et lit-
tera maiuscula, sed etiam aliquo interuallo, se-
iungenda sunt: ut appareat diuersae materiae
principium esse*

INTERROGANDI nota quem sibi locum postulet,
uerbum ipsum significat. in dolore autem, & in
admiratione, si quis unico puncto, non interrogan-
di nota, utetur meo iudicio recte faciet, ut in hoc
exemplo: Quanta calamitas impendet reip.
& in hoc: Quantas utilitates humano generi
philosophia peperit. Interdum, licet manifesta
interrogatio sit, Interrogandi tamen nota non uti-
mur, ut, cum sententia usque eo producitur, ut il-
la interrogandi uis, quae primis uerbis agnosce-
batur, longiore paullatim spatio diminuta, eua-
nescat. probetur exemplo: An tu putas esse bo-
nos uiros, qui amicitias utilitate sua co-
lunt, nihil ad humanitatem nihil ad ho-
nestum, referunt; nec libenter ea curant
quae ego nisi curarem praeter cetera, pror-
sus me tua beneuolentia, in qua magnam
felicitatis meae partem soleo ponere, in-
di-
gnum

dignum putarem

DE PARENTHESI pauca dicam . unum hoc tacere non possum, inepte facere, qui haec parenthesi includunt, Vt puto, Vt res indicat, Vt a maioribus accepimus, Quod equidem facile intellexerim, & similia; quae si semicirculo distinguantur, aut saltem puncto & semicirculo, satis erit. Parenthesi includi oportet ea quae nec sententiae partes sunt, nec ab ullo aut antecedente, aut subsequente uerbo reguntur: nec, si absint, detrimenti quidquam patitur sententia

DE ACCENTIBVS non sunt iteranda, quae iam diximus in littera A

NE ILLVD quidem negligemus, ut, quantum in nobis est, studiosis Orthographiae consulatur. animaduerti multos errare in diuidendis uerbis: quod in angustis librorum impressorum paginis fieri necesse est. Sed haec in simplicibus uerbis aperta cognitio est: nisi si quis ita hebeti ingenio est, ut syllabas ipsas non internoscant. in compositis autem plus requiritur industriae. quo de genere nihil possum praecipere, si, unde composita uerba sint, ignoretur. quod si compositionis origo pateat, simul diuisio syllabarum patebit. addam tamen exemplum. Exsules si diuidendum sit numquam ita diuidam, Exsules. cum enim

N 4 Exul

*Exsul, quasi Extra solum, dicatur; quis non intelligit, primam syllabam, Ex, non E, faciendam esse Sic Specto duabus syllabis ita diuido Specto, non Spec to. id cognoscitur in uerbo primitiuo, Specio a cuius supino deriuatum est Specto. Item, Distingo multi prae diuidunt, Dis tringo: cum sit diuidendum hoc modo, Di stringo. siquidem a Di et stringo manifeste componitur. Huiusmodi sunt innumerabilia: quorum syllabas non inscien-
ter separabit, qui ad compositionis originem animum referet*

EX

IN.

I P

S V M P T A
EX PAVLLI. PATRIS
C O M M E N T A R I O

I N . E P I S T O L A S . C I C E R O N I S
F A M I L I A R E S

E P I S T O L A R V M . L I B . I I

EX LIBRIS
COMMITTARIO
IN THEATRO CICLONIS
FAMILIARE
ESTABLISHED IN 11

liqu
ri fi
dup
per
Prima
iter
Secun
mun
Tertia
xi,
Quar
no
me
Quin
Sexta,
ne f
Septim
Octav
per
hi
Non
pi
Deci
qu
Vnd
ce

26
V **ET** **ER** **ES** Numerorum notas uariarunt, primum quinto loco deinde decimo, mox quinquagesimo, tum centesimo, eodem in reliquis ordine conseruato, mutato numeri signo, quoties numerus a quinario ad duplum, & a duplo rursus ad quinarium peruenisset

Prima nota fuit **i**, unus, usque ad quattuor iterata

Secunda nota, **v**, quinque, in quinario primum numero uariata

Tertia, **x**, decem, in duplo quinario, ut iam dixi, mutationem recipiens

Quarta, **L**, quinquaginta, aucto post tertiam notam, idest post **x**, in quincuplum numero

Quinta, **c**, centum, duplicato quinquagenario

Sexta, **ic**, quingenta, & hic quincupli ratione seruata

Septima, **cic**, mille, habita dupli ratione

Octaua mutatio fuit, cum ad quinque millia peruenissent. nam, ne toties iterarent, **cic** his notis usi sunt, **icic**, quinque millia

Nona mutatio, a quincuplo in duplum, recepit has notas, **ccicic**, decem millia

Decima, a duplo in quincuplum, **icicic**, quinquaginta millia

Vndecima, & ultima, a quincuplo in duplum **cccicicic**, centum millia

Nec

Nec ultra notarum mutatio progressa est. Ita
sunt omnino undecim variae, deinceps a
nobis demonstratae, tamen iterandae

I, unus
v, quinque
x, decem
L, quinquaginta
c, centum
ic, quingenta
cio, mille
icco, quinque millia
ccico, decem millia
icccc, quinquaginta millia
ccccico, centum millia

Quam cognitionem legentibus non iniucun-
dam fore, sum arbitratus

Hoc etiam adiungam, a primo nota, i, ceteras
omnes fluxisse. nam, v, duae primae notae
sunt, infima parte coniunctae

Item, x, est quinarij numeri nota duplicata
cum duae, v, in acuto angulo coniugantur
At L, quid est, nisi prima illa nota, i, recta
& altera prostrata, simul iunctae? quo si ad-
dideris in summa parte aliam primam no-
tam, item prostratam, fiet centum. non
enim priscis temporibus, pro Centum, scri-
bebant, c, quod ad aetatem nostram per-
mansit: sed, [, quae erant tres primae no-
tae consociatae, una recta, duae prostratae
cum recta coniunctae, una in superiore
parte

part
fecer
men
proff
gura
do
uaria
ctae
nam
cio,
Mille
nota

20
parte, altera in inferiore. Quingenta uero
fecerunt, addita ad tres notas, quas proxi-
me nominaui, quarta recta, cum duabus
prostratis coniuncta, hoc modo [] qua fi-
gura duplicata, fecerunt Mille, hoc mo-
do [] . unde postea, librariorum arbitrio
uariae notae, quae, Mille, significarent, fa-
ctae sunt: quarum nonnullas ostendemus
nam; ex [] fieri coeptum est, ∞ , & ω , &
C I O, & C I J, unde M deriuatum, quo pro
Mille hodie quoque utimur: cum olim
nota fuerit, non littera

V E T V S.
KALENDARIVM . ROMANVM
E . MARMORE . DESCRIPTVM

In Aedibus Mafaeiorum

Ad Agrippinam

In tabula marmorea, superne fracta

In nomine domini Amen
 MCCCCLXXXVIIII
 In diebus illis
 quando Christus
 in Jerusalem
 edificavit ecclesiam
 suam

A.K.I
 B.F
 C.C
 D.C
 E.NC
 F.F
 G.C
 H.C
 A.AG
 B.E.N
 C.CA
 D.C
 E.EI
 F.E.N
 G.CA
 H.C
 A.C
 B.C
 C.C
 D.C
 E.C
 F.C
 G.C
 H.C
 A.C
 B.C
 C.C
 D.C
 E.F
 F.N
 G.C
 XXX

A. K. IAN. P

B F

C C

D C

E NON. F

F F

G C

H C

A AGON

B EN

C CAR. N

D C

E EID. N

F EN DIES. VITIOS.G CAR EX. S. C.

H C

A C

B C

C C

D C

E C

F C

G C

H C

A C

B C

C C

D C

E F

F N

G C

XXXI

H. K. FEB. N

A N

B N

C N

D NON

E N

F N

G N

H N

A N

B N

C N

D EID. N

E N

F L V P E R. N

G E N

H Q V I R. N

A C

B C

C C

D F E R A L. F

E C

F T E R. N

G R E G I E. N

H C

A E N

B E Q. N

C C

XXIIX

D. K. MAR. N

E F

F C

G C

H C

A N HOC. DIE CAESAR

PONTIF. MAXIM. FACT. EST

B NON. F

C F

D C

E C

F C

G C

H E N

A E Q. N

B E I D. N

C F

D L I B. N

E C

F Q V I N. N

G C

H C

A N

B T V B I L. N

C Q. R E X. C. F

D C

E C

F N HOC. DIE CAESAR

ALEXAND. RECEPIT

G C

H C

A C

B C

XXXI

C. K. APR. N

D C

E C

F C L V D I

MATRI. MAG

G N O N. L V D

H N L V D I

A N L V D I

B N L V D I

C N L V D I

D N L V D. I N. C I R C

E N

F N L V D I C E R E R I

G E I D. N L V D I

H N L V D I

A F O R D. N L V D

B N L V D I

C N L V D I

D N L V D I

F C E R. N. L V D

I N. C I R C

F N

G P A R. N

H N

A V I N

B C

C R O B. N

D F

E C

F N L V D. F L O R

G C L V D I

H C L V D I

XXX

A. K.

B F C

C C

D C

E C

F C

G N O

H F

A L E M

B C

C L E

D N

E L E M

F C

G E I D

H F

A C

B C

C C

D C

E A G

F N

G T V

H Q

A C

B C

C C

D C

E C

F C

G C

XXX

A. K. MAI. N

B F COMP

CC

DC

EC

FC

G NON N

HF

A LEM. N

BC

C LEM. N

D N LVD. MART.

IN. CIRC

E LEM. N

FC

G EID. N

HF

AC

BC

CC

DC

E AGON. N

FN

G TVB. N

H Q. REX. C. F

AC

BC

CC

DC

EC

FC

GC

XXXI

H. K. IV N. N

A F MART. CAR. MO

NET

BC

CC

D NON

EN

FN

G MENTI. IN. CA

PIT

H vesT. N. PR.

AN

B MAR. N

CN

D EID. N

EN

F Q. T. D F

GC

HC

AC

BC

CC

DC

EC

FC

GC

HC

AC

BC

CC

DF

EC

XXX

F. K. IVL. N
 GN
 HN
 AN
 B POPLIE. N
 CNLVDIAPOLLIN
 DNON. N LVDI
 ENLVDI
 FN LVDI
 GCLVDI
 HCLVDI
 AN LVDI
 BCLVD. IN. CIR.
 CCMERK.
 DEID. N MERK
 EF MERK.
 FC MERK.
 GCMERK
 HLVCAR. N MERK.
 ACLVD. VICT. CAE
 SAR.
 BLVCAR. LVD
 CCLVDI
 DNEPT. LVDI
 ENLVDI
 FFVRR. N LVDI
 GCLVDI
 HCIN CIRC.
 ACIN CIRC.
 BCIN CIRC.
 CCIN CIRC.
 DC
 XXXI

EK. AVG. N
 FCFER. HOC. DIE
 C. CAESAR. HISP. VICIT
 GC
 HC
 ANON. F
 BF
 CC
 DC
 EN HOC. DIE CAESAR
 HISPALIN. VIC.
 FC
 GC
 HC
 AEID. N
 BF
 CC
 DC
 EPORT. N
 FC
 GVIN. F. P.
 HC
 ACONS. N
 BEN
 C VOLC. N
 DC
 EOPIC. N
 FC
 GVOLT. N
 HN H. D. ARAVICTO
 RIAE IN. CVRIA
 DEDIC. IST
 AF
 BF
 CC
 XXX

D.
 E
 FN
 G
 H
 AF
 BC
 CC
 DC
 EC
 FC
 GN
 HE
 AF.
 B
 CC
 DC
 EC
 FC
 GC
 HC
 AC
 BN
 CC
 DC
 EC
 FC
 GC
 HE
 AC
 XX

D. K. SEPT. N

HOC. DIE FER. NEP.

E N

F N

G C L V D I. ROMANI

H NON. F. LVD

A F L V D I

B C L V D I

C C L V D I

D C L V D I

E C L V D I

F C L V D I

G N L V D I

H E I D. N

A F. F. EQVOR. PROB.

B LVD. ROM.

IN. CIRC.

C C IN CIRC.

D C IN CIRC.

E C IN CIRC.

F C IN CIRC.

G C MERK.

H C MERK.

A C MERK.

B N MER. H. D.

C C AVGVSTI. NATA LIS

LVD. CIRC.

D C

E C

F C

G C

H F

A C

XXX

B. K. OCT. N

C F

D C

E C

F C

G C

H NON. F

A F

C

C C

D M E D I R.

E AVGVST. N

F FONT. N

G E N

H E I D. N

A F

B C

C C

D A R M. N

E C

F C

G C

H C

A C

B C

C C

D C LVD VICT.

E C LVDI

F C LVDI

G C LVDI

H C LVDI

XXXI

A. K. NOVEM. N

B

C

D

E NON. F

F FLVDI

G CLVDI

H CLVDI

A CLVDI

B CLVDI

C CLVDI

D CLVDI

E EID. N^o EPVL.

INDICT.

F F EQVOR. PROB.

G CLVD. PLEB. IN

CIRC.

H C IN CIRC.

A C IN CIRC.

B C MERK.

C C MERK.

D C MERK.

E C

F C

G C

H C

A C

B C

C C

D C

E F

F C

XXX

G. K. DEC. N

H

A

B

C NON. F

D

E C

F C

G C

H C

A AGON. N^o

B EN

C EID. N^o

D F

E CONS. N^o

F C

G SAT.

FERIAR

SATVRN.

H C

A OPAL. N^o

B C

C DIV. N^o

D C

E LAR. N^o

F C

G C

H C

A C

B C

C F

D F

E C

XXXI

BIS
PAVLLI. MANVTII
PATRIS
DE. VETERVM. DIERVM
RATIONE

SI. DVO dierum in genera distribui Annum oporteat, multifariam recte diuidetur, ut sic; An- nus constat ex Diebus uel Fastis, uel Nefastis aut sic: ex Diebus uel Festis, uel Profestis: aut sic ex Diebus uel Senatorijs, uel non Senatorijs: aut sic; ex Diebus uel Comitialibus, uel non Comitiali- bus. harum enim quattuor diuisionum, si separa- tim singulae considerentur, totū Annum quae- libet complectitur. Nos autem, cum de Diebus ea quae scitu digna censuimus, quaeq. ad Romanae historiae notitiā ualde pertinent, breuiter ostēde- re instituerimus; ex his diuisionibus utemur ea in qua quae maior pars est, (duas enim partes ha- bent singulae) ea, cum ea parte, quae in alijs diui- sionibus item maior est, cōparata, uberior aliquā- to esse cognoscitur. incipiemus igitur a nominatis in prima diuisione, Fastis, et Nefastis: quandoqui- dē Fasti, quae duarum primae diuisionis partium plenior est, plures in Anno sunt, quā quaecumq. pars in tribus reliquis diuisionibus latius patet hoc est. quā uel Profesti, uel non Senatorij, uel nō Comitiales. quod si quis opponat, in Kalēdario plu- res notatos esse dies littera C, quam littera F, un- de plures significantur Dies Comitiales, quam Fa-

O 4 sti; itaque

fi; itaque non recte me a Fastis, ut a plenore parte, exordiri: sciat, non a me Fastos modo uocari quos notatos littera F uidemus, sed omnes plane quibus fari tria uerba, Do, Dico, Addico, Praetori licebat: quorum e numero Comitiales erant, & ij, quos in Kalendario hae litterae demonstrant E N. NP. Q. REX. C. Q. S T. D. F. P. quibus omnibus cum fari liceret; etiam si non id semper fieret; qua de causa notati sunt aliis litteris potius, quam F; ut indicetur, praeter Fari aliquid etiam fieri licuisse: non absurde mihi facere uideor, si ad Fastos, littera F notatos, qui quidem uere Fasti dici possunt, quod ijs aliud prorsus nihil fiebat, quo Praetor a iure dicendo impediretur, eos quoque dies aggrego, quibus, Fari semper quidem licebat, non tamen, quod liceret, fieri semper solebat. ut omnino tria essent genera, quibus de singulis agetur suo loco; primum Fasti ij, quibus fari semper & liceret, & solet; qui notantur littera F, suntq. omnes XXXIIX. hi & proprie erant Fasti, & toti: proprie quod per eos nisi cum aliquis casus extra ordinem interueniret, numquam Praetorius non dicebat; toti, quod, Fari, horis omnibus liceret. Alterum genus fuit; Fasti ij, qui & ipsi proprie Fasti erant, sed non toti; quod ijs quidem omnibus Fari, non tamen horis omnibus, liceret. erant autem hi, E N. NP. F. P. E N. Q. REX. C. Q. S. T. D. quas litteras infra explanabimus. atque hi erant omnes LXV. Tertium genus Comitiales
fuere

fuere, casu Fasti, non proprie; quia, cum Comititia non haberentur, tunc fari solum Praetor solebat hi modo toti erant Fasti. cum nulla scilicet Comititia haberentur; modo ex parte, cum haberentur illa quidem, sed minime per totum diem. hi CLXXXIV. erant. Nos igitur Fastos omnes uocamus; quibuscumque fari liceret, siue Fasti proprie, siue non proprie, essent. itaque, ab his profecti, paullatim progrediemur diuidendo, ut, qui nobis propositus est huius narrationis finis, eo perueniamus. Omnes Dies aut Fasti sunt, aut Nefasti: & Fasti, partim Festi partim Profesti: Festos plerosque partim Fastos, partim Nefastos fuisse; ut Quirinalia, Lupercalia, Terminalia; ex Kalendario cognoscitur. quibus enim Festis diebus, adscriptum est N, sunt Nefasti simul, & Fasti; Nefasti, priore parte; Fasti, posteriore Dies Feralia adscriptam habet F. qui festus proprie non fuit, sed gestandae ad mortuos cenae dicatus dies. quod quia non hora statuta fiebat; sed ut cuique commodum erat; ideo totus dies potuit esse Fastus. propterea, ut opinor, littera F notabatur. Festis porro diebus, non dubito, quin omnibus haberi Senatim licuerit. cuius rei exempla sunt in Antiquorum libris admodum multa, quam sollemne hoc non erat ut semper Diebus Festis Senatus haberetur; sed legitimum, ut haberi posset. sollemne autem illud, ac statum, ex more maiorum, ut Kalendis, Nonis, Idibus, haberetur. itaque in Kalendario neque Kalendis, neque

Nonis

Nonis, neque Idibus littera C, quae Comitiales dies significabat, per quos haberi senatus non poterat, neque diebus omnino ullis Festis adhaeret Profesti dies aut Fasti erant, aut Nefasti. & omnibus Profestis Nefastis haberi Senatum licebat Profastis autem Fastis non plane omnibus, sed ijs tantum, qui Comitiales non essent. quibus autem Profestis haberi Senatus poterat, ijs omnino Agi cum Populo non poterat. contra, quibus Profestis haberi Senatum non licebat, ijs Agi quidem cum Populo licebat, nec tamen semper agebatur: cum ea res ex eorum voluntate penderet, penes quos Populi cogendi potestas esset. non enim, quod licet, id etiam necesse est. Quod autem dixi, Comitialibus haberi Senatum non licuisse; declarant illa uerba, in epistola Ciceronis ad fratrem, quae
 „ tertia est, lib. II. Consecuti sunt dies Comitiales, per quos Senatus haberi non poterat. & illa
 „ in S.C. quod Coelius ad Ciceronem misit, Ep. sam.
 „ lib. IIX. Vtiq. eius rei causa per dies Comitiales Senatum haberent, S. Q. C. facerent. Quibus
 „ uerbis, quod extra ordinem a Senatu eo S. C. decretum est, id omnino fieri solitum non esse, dilucide constat. ita Senatus Fastis quibusdam haberi poterat, quibusdam non poterat: siquidem Comitiales inter Fastos iam retulimus. Nefastis autem haberi omnibus potuisse, iam diximus. Sane qui me torqueat, nodus est, mihi quidem per difficilis, in epistola ad Atticum lib. I. in qua, cum dixisset iam, Nam, cum dies uenisset rogationi ex
 S. C.

„ S. C.
 „ Sena
 „ ferre
 „ est,
 „ beri
 „ sunt
 „ epist
 „ C. ni
 „ Pison
 „ uiam
 „ & ei
 „ ligion
 „ Comi
 „ fuisse
 „ stimo
 „ enim
 „ mis,
 „ zioni
 „ eius
 „ deo f
 „ nus p
 „ cum
 „ quib
 „ ceret
 „ gem
 „ nobi
 „ rari
 „ tiale
 „ Fasti
 „ non

- » S. C. ferendae ; paucis post uersibus subiunxit
 » Senatus uocatur. quod certe mos maiorum minus
 ferre uidebatur. nam, si Rogationi ferendae dies
 est, certe Comitialis est : quod si Comitialis; ha-
 beri Senatum non licet : cuius rei testimonio
 sunt ea, quae paullo ante recitauimus & ex
 epistola ad fratrem uerba Ciceronis, & e S.
 C. nisi si factum id extra ordinem dicamus ; ut
 Pisonis Consulis iniquissimis conatibus ob-
 uiam iretur : qui cum esset lator rogationis
 & eius Rogationis, quam ex S. C. & de re-
 ligione ferebat ; idem tamen erat dissuasor.
 Comitialium magnus erat numerus : eosque
 fuisse dies Fastos, quod supra dixi, ita exi-
 stimo, ut mihi uidear affirmare posse. non
 enim inani quadam coniectura, sed certa in pri-
 mis, ut puto, ratione commoueor. nam in Ora-
 tionibus Ciceronis, in Pisonem, de Prouin-
 cijs consularibus, pro Sextio, mentionem ui-
 deo fieri ea de lege, qua P. Clodius Tribu-
 nus pl. sanxit, ut omnibus diebus Fastis Agi
 cum Populo liceret. quo fit apertum, Fastis
 quibusdam non id licuisse, quod, ut omnibus li-
 ceret, lege Clodia sancitum est. quam tamen le-
 gem non fuisse obseruatam, demonstratum est a
 nobis in libro de Legibus Romanis. Nec uero mi-
 rari satis possum ; cum Fastos aliquot fuisse Comi-
 tiales, pateat ; qui uenerit in mentem Macrobio
 Fastis, dicere, Lege agi licuisse, cum Populo
 non licuisse ; Comitialibus autem utrumque li-
 cuisse

cuisse. quorum alterum uere dictum constat, Comitibus, inquam, & Lege agi, & cum Populo licuisse: quia scilicet Comitiales erant de numero Fastorum: itaque et illud, omnium Fastorum commune habebant, ut Lege agi posse; et hoc praeter ea proprium, ut etiam cum Populo posset: Alterum autem de Fastis diebus, quibus ait lege agi licuisse, cum populo non licuisse, in prima parte uerum esse uideo; in secunda qui possit non esse falsum, haud facile reperio. qui enim Fastis agi cum populo non licet, cum Comitiales omnes fasti sint &, Comitibus agi licuisse cum populo, iam ostenderim? dixisset hoc modo: Fastis omnibus lege agi licet, cum populo non omnibus licet: nihil erat, quod reprehenderes: siquidem, quod docuimus, quibusdam Fastis agi cum populo poterat, quibusdam non poterat: quibus poterat, eos si quis Fastos, aut Fastos Comitiales diceret, non erraret; cum dies fuerit nullus Comitialis, quin idem & Fastus: sed Comitiales potius, quam Fasti, ut a reliquis Fastis proprio nomine distinguerentur; & Comitiales item potius, quam Fasti Comitiales, breuitatis causa, uocabantur. Verum quia libenter, quantum in me est, Antiquitatem soleo tueri; Macrobius, a quo multa didici, quasi gratiae referendae loco, ita conor excusare: ut cum Fastos nominauit, de ijs tantum intellexerit qui Fasti uulgo dicebantur, non etiam de ijs, qui etsi Fasti ipsi quoque erant, Comitiales tamen appellabantur. spectauit igitur non uerbi uim, quae
dies

dies
sue
conf
bant
quib
uocab
se: cu
cum p
Comit
que. D
die, no
re. cum
iudicib
ro, si u
Iudice
uim
causa
misque
ter aliq
dum es
populo
ijs, qu
non ra
natur
primu
alijs lo
ad Qu
mnes
ge ager
populo

dies omnes, quibus Praetor tria uerba sari posset
 siue Comitiales essent, siue non, complectitur; sed
 consuetudinem loquendi; quod Fastos nomina-
 bant eos, quibus tantum lege agi posset; cum eos
 quibus cum populo posset, Comitiales praecipuo
 uocabulo mallent appellare. Quaeritur hic fortas-
 se: cum Comitiales omnes essent Fasti; ijsq. &
 cum populo, & lege agi posset; cum populo, quia
 Comitiales; lege, quia Fasti; fieret ne simul utrum-
 que. Negatur nam, etsi licebat utrumque eodem
 die, non tamen utrumque poterat eodem tempo-
 re. cum enim Populus in Forum conuenisset, quid
 iudicibus, aut litigantibus loci relinqueretur? por-
 ro, si uacaret locus, qui tamen posset Praetor, aut
 Iudices, in tanto strepitu, quantus coactae in
 unum locum multitudinis solet esse, eorum, qui
 causas agerent, orationes attentis auribus, ani-
 misque, ut par est, excipere sedata mente diligen-
 ter aliquid considerantibus opus est. itaque absur-
 dum est, credere potuisse eodem tempore & cum
 populo agi, & iudicijs operam dari: sicuti Fastis
 ijs, qui Comitiales non erant, eodem quidem die
 non tamen eodem tempore, & Lege actum, & Se-
 natum esse habitum inuenio; sic, ut Lege ageretur
 primum, deinde Senatus haberetur. quod cum ex
 alijs locis, tum ex III. & XII. epistola libri II.
 ad Quinctum fratrem intelligitur. Ergo, cum o-
 mnes Comitiales essent Fasti, non quia semper Le-
 ge ageretur, sed quia semper liceret, si modo cum
 populo non ageretur; (nec enim utrumque simul
 fieri

fieri, iam diximus) ita concludemus: Fastos, littera F in Kalendario notatos, iurisdictionem omnes habuisti; Fastis, littera C notatis, & ius dici, & agi cum populo eodem die, non eodem tamen tempore, potuisse: ideoq. Fastos eos quoq. fuisse dico, non ex eo, quod fieret, sed ex eo, quod liceret. Haec de fastis: supersunt Nefasti. His omnino neque lege agi, neque cum populo licebat. cum enim opponantur Fastis, quorum e numero sunt Comitiales; eo iure, quod omnes Fasti, siue Comitiales, siue non Comitiales, habent, prorsus careant necesse est. Festus etiā sic: Die nefasto apud Praetorem lege agere, religiosum erat. Caussas tamen agi, & Concionem haberi, & Legem promulgari, licebat. nam neque Caussas agi, est Lege agi: neque Concionem haberi; aut, Legem promulgari, est cum Populo agi. quae probare singula magni negotij non est. Agitur lege, cum Praetor tria uerba fatur, Do, Dico, Addico: qui est ultimus iudicij dies: cum uero caussis audiendis Praetor operam dat, Lege tunc non agitur. quare Fastos esse necesse non est omnes dies, quibus aut pro reo, aut contra reum dicitur: sed, Fastum eum quidem esse, necesse est, quo Praetor, aut qui iudicio praeesit, cum consilio Iudicum sententiam ferre debet. itaq. in epistola III. libri II. ad Quinctum fratrem, Ad III. Idus, inquit, dixi pro Bestia, de Ambitu, apud Praetorem Cn. Domitium. Quem tamē diem (est autem III. Idus Februarij) Fastum non fuisse, Kalendariū indicat: notatur enim, ut

Nefastus

Nefastus, littera N nec omnino de octo diebus, qui ab Idibus appellantur mense Februario Fastus ultimus fuit, ultimo tantum die, hoc est Idibus ipsis, excepto; qui Nefastus priore, Fastus posteriore parte fuit: notatur enim sic, NF. Conciones licet ad Populum haberentur, non tamen Comitiali tantum die, sed et fasto qui Comitialis non esset, et Nefasto pariter haberi poterant. nolo enim quicquam in eo falli, quia fortasse, Agi ad Populum, & Agi cum Populo idem esse videatur: quae diversa sunt. nam Agebatur ad Populum, cum ad Populum concione aliquis habebat, ut Gellius docet lib. XIII. c. V. Agebatur autem cum Populo, ut ait Festus, cum magistratus ad Consilium aut Comitiam, vocabatur. quod fieri Comitiali dumtaxat die licebat. Concionari autem omnibus aequis diebus licuisse, exempla demonstrant. itaque quoties aliquod S. C. erat factum, dimisso Senatu, & S. C. ad populum recitato, magistratus aliquis, aut etiam priuatus Senator, Concione ei a magistratu data, ad Populum uerba faciebat. nec tamen is erat dies Comitialis. nam Comitialibus fieri S. C. aut omnino Senatum haberi non potuisse, demonstratum est. et Festus haec aperte distinguit, cum ait Forum est, in quo iudicia fieri, Cum Populo agi, Conciones haberi, soleant. Quo die igitur, Agi cum Populo, eodem, Agi apud Populum, licebat: quo autem Agi apud Populum, eodem, Agi cum Populo, non semper licebat. Exempla sibi quisque notet in legendo: quod facillimum est: sunt enim infinita. utaque puto me facere non inepte, quod is reclamans

quae

quae passim exstant, conterendum mihi tempus
 esse non existimem. Illud addendum unum uide-
 tur: Cum aduocabatur Concio, ut Populus aliquid
 suffragiis, rogante Mag. stratu, scisceret; tunc
 actum esse cum Populo, non ad Populum: cum
 uero Magistratus, aut etiam priuatus aliquis, ma-
 gistratu ei Concionem dante, ad Populum uerba
 faciebat, non ut suffragia deinde ferrentur, sed ut
 al. quid exponeretur; tunc non cum Populo, sed
 ad Populum actum esse. Aliud est igitur, Habere
 Concionem: aliud, Aduocare Concionem. Habere
 Concionem est Agere ad populum: Aduocare con-
 cionem, si aduocatur, ut suffragia ferantur, est
 Agere cum populo. ideo scripta sunt haec, apud
 „ Macrobius lib. i. Sat. Iulius Caesar Auspicio-
 „ rum lib. xvi. neg. ut, Nundinis Concionem ad-
 „ uocari posse, id est, Cum populo agi, ideoq. Nun-
 „ dinis Romanorum haberi Comitia non posse. Ad-
 dita enim sunt illa uerba, Id est, Cum populo agi
 quia non semper, Concione aduocata, cum Populo
 agebatur, sed interdum ad Populum diutaxat
 Nundinis autem, cum Populo quidem agere
 non licuit; ex quo sequebatur, ut Comitia haberi
 non possent: ad Populum autem agere, hoc est con-
 cionem habere, certe licuit. non enim aduersatur
 illud quod a Cicerone scriptum est, lib. i. v. ad At-
 ticum: Ante diem x. Kal. Nundinae: Concio bi-
 duo nulla. Quibus uerbis, id quod factum non est
 non id, quod non licuit, ostenditur. nam, cum habe-
 ri Nundinis comitia non possent, quod non ex
 Macrobio

Macrobio tantum, uerum etiam ex Plinio lib. XIIIX. cap. III. cognoscitur: propterea ne concionandum quidem P. Clodius, Appius, Metellus putauerunt; qui proximis diebus, Comitiorum causa, Conciones habuerant. Superest de Lege promulganda. id enim de tribus, quae proposuimus, erat tertium. Ferendae Legis, et Promulgandae non eadem ratio fuit. Ferebatur die tantum Comitiali; Promulgabatur etiam non Comitiali siue Fastus, siue Nefastus esset. itaque C. Cato Tribunus pl. rogationem de abrogando Lentulo imperio, die non Comitiali, promulgauit. cum enim & post I V. Nonas Februarij, & ante IIX. Idus eiusdem mensis promulgauerit: quod ex epistola I I I. libri I I. ad fratrem colligitur: Comitiali die promulgare non potuit, ac ne Fasto quidem. primi enim duodecim Februarij dies Nefasti omnes fuerunt. Haberi autem Senatum per Nefastos omnes, licebat: nec per omnes tamen sed tantum, cum res postularet, habebatur; eorum Magistratum, quibus id iuris erat, arbitrati. ita Senatus in hoc praestare Populo uidebatur: quod agi cum populo per unum modo dierum genus, hoc est, per Comitiales, quae Fastorum pars erat haberi autem Senatum per duo genera, hoc est, & per Fastos eos, qui Comitiales non essent, & per Nefastos omnes, licebat. Erant praeterea Dies aliquot promiscui; quibus totis lege agi, neque omnino licebat, neque omnino non licebat; sed partim Fasti erant, partim Nefasti. horum tria erant

T genera

genera: alij. prima & postrema diei parte, Nefasti, media Fasti; qui dicebantur Intercisi; et in Kalendario his duabus litteris notatur, EN: quod est Endotercisi, pro Intercisi. Veteres enim Endo pro In usurpabant. itaque dixit Cicero lib. II. de legibus: Quos endo caelum merita uocauerint. Et Festus notat, Endotium pro, initium. Varro autem lib. III. de re Rust. Endo suam domum. Alij priore parte Nefasti, posteriore Fasti: qui notantur ipsi quoque duabus litteris, NP, sed coniunctis, hoc modo NP: quod ualet, Nefastus primo, cuiusmodi fuisse dies fere omnes Festos, inspecto Kalendario, cognoscitur. Nonnulli. priori parte Fasti, posteriore Nefasti: qui notatur sic, F. P. quod, Fastus primo significat. quo ex genere uidemus in Kalendario Vinalia fuisse. Dies eos, qui priore parte aut Fasti erant, aut Nefasti, de Veteribus, quod meminerim, nemo nominat. de Fastis autem media diei parte hoc est de Intercisis, Varro sic lib. V. de lingua Lat. Intercisi dies sunt per quos mane & uesper est Nefas medio tempore, inter hostiam caesam, & exta porrecta fas: a quo, quod fas tum intercedit, Intercisi dies; aut quod Intercisum nefas. Patet iam, his litteris, quae sunt in Kalendario, F. N. C. F. P. NP. EN, sex dierum genera significari, Fastos, Nefastos, Comitiales, Fastos primo, Nefastos primo, Intercisos. Quod si cui ueniat in mentem, hac duarum litterarum conexione N non significari, quod nos diximus, Nefastus primo sed potius, Nefas Praetori: huius opinionem argumen-

gumentum primo e coniectura, uel ex ipsa potius ut ego sentio, ratione ductum, deinde etiam Historiae ueteris infirmat auctoritas. argumentum est hoc. Nemo, cui pauciora sufficiunt, pluribus utitur quid opus erat, ut ij Dies, quibus adscriptum uidemus N, Nefasti esse indicarentur, duas potius litteras, quam unam, apponere? Cui NP, inquam, non N? praesertim cum Nefasti dies omnes hac una littera, N, notentur: sicuti & Fasti, eorum quasi aduersarij, una littera, F, demonstrantur. Age, dicat aliquis, leue hoc esse, planeque nugatorium argumentum. quod sane mihi uidetur contra quid Cicero responderetur? mendacij ne, & falsitatis, quasi teste corruptum, aut inscientem, arguamus non ita, ut opinor, quisquam desipiet. Sunt igitur

„ haec in Epistola, Risi, Ciceronis uerba, libro. II. ad

„ fratrem: Cognosce nunc Idus. Decimus erat Coelio

„ dies. Domitius ad numerum iudices non habuit. Quibus uerbis, cum Idus Februarij de quibus Cicero loquitur, Fastum ex parte diem fuisse, satis constet: quandoquidem eo die Praetor Domitius, ut de reo cognosceret, sententiamque ferret, in Forum descendit: sequitur, ut N, quod Idibus omnium mensium, exceptis Iunijs, in Calendario adscriptum uidemus Nefastus dies omnino significari non possit. Eodem in libro altera est Epistola, quae sic incipit: Sextius noster absolutus est ad 11. Idus Mart. qui dies, si eo die Sextius absolutus est, certe Nefastus plane non fuit, fuit autem, cum ei sit adiunctum, priore quidem parte Nefastus, posteriore autem Fastus: sic

uti & idus Februarij, de quibus proxime diximus. & omnes dies, quibus in Kalendarij NP appositum animaduertimus. Aggrediamur nunc quando & de Dierum ratione, & de litteris, eos significantibus, satis multa, atque etiam, ut arbitramur, satis uera dicta; alias, quae in Kalendario sunt, litteras; aut concisas, eoq. obscuriores editiones interpretari: ut, quos Antiquitas capit eorum commodo pro nostra uirili parte consulamus.

KALEN-

229

KALENDARII. ROMANI
EXPLANATIO

F. *Fastus dies*

C. *Comitialis*

N. *Nefastus*

I A N.

NON. *nonae*

AGON. *Agonalia. Ovidius*

EN. *Endotercisus; pro, Intercisus*

CAR. *Carmentalia: quod sacra tum, & feriae
Carmentis. Varro*

EID. *Idus*

F E B R.

LUPER. *Lupercalia: quod in Lupercali Luper-
ci sacra faciunt. Varro*

QUIR. *Quirinalia: a Quirino; quod huic Deo
feriae ad Q. fratrem lib. 2.*

FERAL. *Feralia. ab inferis, & Ferendo, quod fe-
runt tum Epulas ad sepulcrum, quibus ius ibi Pa-
rentare*

TER. *Terminalia: quod is dies Anni extre-
mus constitutus. duodecimus enim mensis fuit Fe-
bruarius*

REGIF. *Regifugium. Ovidius. quamquam est
inter Cuidium, & Kalendarium, de Die Regifugij
controversia. ille enim assignat ei Februarij diem*

P 3 XXIII

XXIII, in Kalendario autem uideo ad XXIV. esse appositum. nec sane, si modo Regifugij dies N fuit uidetur esse potuisse die XXIII, hoc est Terminalibus; qui N dies fuit. alioqui dies idem & N & N fuisset

EQ. Equiria. Varro, Festus, Ovidius

M A R T.

LIB. Liberalia. Varro

QVIN. Quinquatrus. Varro

TVBIL. Tubilustrū: quod eo die in Atrio sutorio Sacrorum Tubae lustrantur. Varro l. v
Ovidius lib. 2. Fast. & Festus

Q. REX. C. F. Quando Rex Comitauit, Fas. Varro, Festus

A P R.

CIRC. Circenses

FORD. Fordicidia: a Fordis bubus. Bos forda, quae fert in uentre, quod ea die publice immolantur boues praegnantes in Curijs. complures a Fordis caedendis Fordicidia dicta. Varro libro. v.
Ouid. l. 4

CER. Cerialia. Varro

PAR. Parilia: a Pariendo, ut ait Victorinus Afer Alij, Palilia, a Pale; quod eo die Feriae ei deae fiunt. Varro l. v. Ovidius lib. xv. Fast. Festus in uerbo, Pales; & Parilibus. Tibull. el. 6. lib. 2. Propertius in iv.

VIN. Vinalia: a Vino. Varro

ROB.

ROB. Robigalia: dicta ab Robigo, secundum segetes. Varro

FIOR. Floralia. Ovidius, Plinius

M A I.

COMP. Compitalia

LEM. Lemuria. Varro, Ovidius

LYD. MART. IN CIRC. Ludi Marti in Circo. Ovidius

Q. REX. C. F. Quando Rex comitiauit, fas

I V N.

MART. CAR. MONET. Marti, Carnae Deae, Mone-
tae Iunoni. Macrobius, Ovidius

IN. CAPIT. In Capitolio

VEST. N F. PR. Vestae, Nefas Praetori

MAT. Matri Matutae Ovidius

Q. S T. D F. Quando Stercus defertur. Varro, Fe-
stus, Ovidius

I V L.

POPLIF. Poplifugium; pro, Pupulifudium

APOLLIN. Apollinares

MERK. Merkatius

VICT. CAESAR. Victoriae Caesaris

NEPT. Neptunalia

FVR. Furinalia

A V G.

FER. Feralia

HISP. VIC. *Hispaniam uicis*PORT. *Portunalia*VIN. F. P. *Vinalia. Fas Praetori. Varro, Plinius*CONS. *Consualia. Plutarchus*VOLC. *Volcanalia. Varro*OPIC. *Opiconsua. Varro*VOLT. *Volturnalia. Varro*

H. D. ARA. VICTORIAE. IN. CVRIA. DEDIC.

■ ST. *Hoc die Ara Victoriae in Curia dedicata est*

S E P T.

FER. NEP. *Feriae Neptuno*F. EQVOR. PROB. *Feriae Equorum probando-
rum. Valerius Max. lib. II*LVD. CIRC. *Ludi Circenses, in Augusti die na-
tali. Suetonius, Dio*

O C T.

MEDITR. *Meditrinalia*, a *Meditrina Dea*
*Varro*AVGVST. *Augustalia*FONT. *Fontinalia. Varro*ARM. *Armilustrum. Varro*

N O V.

EPVL. INDIGT. *Epulum indictum*LVD. PLEB. IN. CIRC. *Ludi Plebei, in Circo.*
Suetonius

D E C.

AGON. *Agonalia*

S A T.

Explanatio

33

SAT. Saturnalia. Macrobius

OPAL. Opalia. Varro, Macrobius

DIV. Diualia. Diuae Angeronae dies festus. Is
dies a Varrone lib. v. de ling. Lat. appellatur Ange
ronalia, ab Angerona, cui sacrificium fit in curia. Ma
crob. Saturn. l. XII. Kal. Ian. feriae sunt diuae An
geronae cui Pontifices in sacello Volupiae sacrum
faciunt

LAR. Larentinalia. Varro, Ovidius, Plutarchus

DE. VITIATA
V O C A L I V M
A C . D I P H T H O N G O R V M
P R O L A T I O N E

A L D I . P I I . M A N V T I I . R O M A N I

A V I

Πάρεργον

st
7
7
17
ue
ma
ac
no
ell
Na
I i
est
ma
pr
ba
mu
fun
ut
adr
mu
pr
tet
tur
uo
his

Porro
Et son

o c loco non uidetur silentio prae-
 H tereundum, quod de Aⁱ diphthon-
 go hic scribitt, his uerbis. Η γὰρ δὲ
 σει μακρὰ ἐλάττων ὅτι τῆς φύσει μακρᾶς ἐπὶ καὶ Α
 τὸ φύσει μακρὸν μεζὸν ὅτι τῆς Α διφθόγγου τῆς ἐχέουσας
 τὸ Ι ἐκφονέμενον. ὃ γὰρ πρῶτον ἔργον δύο σφραττωτῶν
 ἰσχυροτέρους ὅτιν ἐκείνων. Quandoquidem
 uel hinc colligi potest, Aetate nostra, &
 maiorum, ab hinc annos octingentos,
 ac plus eo, perperam Diphthongos om-
 nes, & pronunciari, & pronunciatum
 esse, praeterquam Au, & Eu, apud Graecos
 Nam apud Nos & illas perperam. Si enim
 I in Aⁱ diphthongo ἐκφωνητέον, ut supra
 est scriptum, uidelicet A natura longum
 maius esse Aⁱ diphthongo, quae I quod
 pronuncietur, habeat, perperam, ac bar-
 bare eam nunc proferimus, cum E legi-
 mus. Nam & A & I in ea sonum habere
 suum debent confusum in unam syllabam
 ut ab A incipias, & in I desinas, quem-
 admodum in Au & Eu diphthongis faci-
 mus. Praeterea, Diphthongos omnes pro-
 prias hoc modo pronunciandum esse, pa-
 tet ipso nomine. Diphthongus enim dici-
 tur, quod duos φθόγγους, hoc est sonos &
 uoces habeat. id quod & Terentianus ait
 his Trochaicis

*Porro uocalem secuta, uim tenet uocalium
 Et sonos utrosque iungit: unde Diphthongos eas
 Graeciae*

*Graeciae dicunt magistri, quod duae iunctae simul
Syllabam sonant in unam, uiq. gemina praeditae*

At si A, E; O, & E, I; & Oυ v, legas ut
nunc barbare legimus, non diphthongos
sed monophthongos pronunciando facies
cum sonum utriusque, quae in diphthon-
go propria est uocalis, iungere debeas in
unam syllabam. Nam I in O, diphthongo
propria ἐκφωνούμενον dicitur a Grammati-
cis: contra ἀκφώνητον in Diphthongo im-
propria. Atqui, si A, E sonat, nec A, nec I
profertur. & etiam in Oυ diphthongo ἐκφω-
νούμενον, quemadmodum in Aυ & in Eυ diph-
thongis, esse debet, ut ab O paruo inci-
pias, & desinas in υ. Sonum autem Oυ
diphthongi, idest V, ut nunc male pronun-
ciamus, & uocalem apud antiquissimos ha-
buisse, existimo. Signum est, quod nunc
quoque, quod Graeci Δύο, nos Duo dici-
mus; & quod illi Μῦς, Θύλη, Ρωμυλος, Nos Sus
Mus, Thule, Romulus dicimus; & alia id
genus sexcenta. Eodem modo H & Ω & E
& O non recte pronunciamus. Nam H &
E proximum, ac paene eundem sonum ha-
bere debent, hoc est E, ut H proferas cla-
rius, & sub palato, E uero minore sono in
guttore. Exempli gratia, ut H proferas ut
E, Latine loquens, in dictione, *Debes*. E
uero, ut E in dictionibus hisce uulgari-
bus, *Che dice, Che pane mangia, Che uino be-*
ne,

ue, cum barbare loqueris, ut nunc uulgus.
Sic Ω magnum proferendum . ut in di-
ctione *Bono*, cum Latine nunc loquimur.
Nam apud Antiquos nostros O breue, &
O longum non eundem sonum habuisse,
existimo; O uero paruum, ut O, in eadem
dictione *Bono*; si, ut uulgus, dixeris, E *bo-
no homo, & mio amico* . Sic eas litteras pro-
nunciari debere, Terentianus praecipit,
cum dicit

*Litteram namque E uidemus esse ad η τ α proximam
Sicut O ϵ , Ω uidentur esse uicinae sibi*

Temporum momenta distant, non soni natiuitas

H praeterea non I, sed E longum, sonare de-
bere, ostendit etiam Eustathius, in Home-
rum, inquiens: $\beta\eta\mu\mu\eta\tau\acute{o}\nu\ \tau\eta\varsigma\ \tau\acute{\alpha}\nu\ \pi\rho\omicron\beta\acute{\alpha}\tau\omega\nu\ \varphi\omega\nu\eta\varsigma$
Idem. $\beta\eta\ \beta\eta\ \varphi\omega\nu\eta\varsigma\ \pi\rho\omicron\beta\acute{\alpha}\tau\omega\nu\ \sigma\eta\mu\alpha\nu\tau\iota\kappa\acute{o}\nu\ .\ \chi\epsilon\iota\ \varphi\acute{\epsilon}\rho\epsilon$
 $\tau\alpha\iota\tau\alpha\rho\ \text{Αἰλῖω Διωνυσίω χρῆσις Κρατίνε τοιαύτη. ὃ$
 $\delta' \eta\lambda\acute{\iota}\theta\iota\omicron\varsigma\ \acute{\omega}\sigma\pi\alpha\rho\ \pi\rho\omicron\beta\acute{\alpha}\tau\omicron\nu\ \beta\eta\ \beta\eta\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega\nu\ \epsilon\alpha\delta\acute{\iota}\zeta\epsilon\iota.$ O-
ues uero non Vi Vi, ut nunc $\beta\eta\ \beta\eta$ bar-
bare pronunciamus, sed Be Be Balant; &
est Balant, pro, Belant, a $\beta\eta$, mutatione
H in A dorice, ut $\mu\eta\tau\eta\rho$, mater. Vnde
& id colligimus, & sic pronuntiandum, ut
B apud Nos profertur, non ut V conso-
nans, uel F digamma Aeoli cum. Alpha igi-
tur, & Beta, & Graecis ipsis dicendum,
ut Nos dicimus, non Alpha, & Vita.
id quod ex Hebraeis acceptum est; qui,
Aleph, & Beth, non Vith dicunt. Sed
de

de his in Fragmentis nostris longe plura.
Vbi etiam, Γ, Κ, Λ, Ν, sequente Ι, uel Υ, uel
Ε; uel Ο, perperam a Graecis nunc pro-
nunciari, ostendimus; sicut apud Nos, &
diphthongos omnes, & C, & G, sequente
Ι, uel Ε, & Ti, sequente uocali

D

A

DE EPISTOLIS
COMMENTARIUS

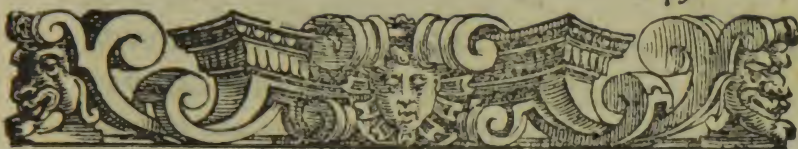
ALDI. MANVTII
PAVLLI. F.
ALDI. N.

Ad M. Antonium Muretum,
amicorum κορυφαῖον .

2

en
pate
med
adm
cni
ri p
i da
rale
niun
uel
cun
str
can
puz
got
rog
fio
nan
nat
fua

PISTOLARVM omnium quae materia sit, quae que nos hortentur saepe, interdum etiam impellant ad scribendum caussae, diu saepe ac perattente cogitavi. artem

enim quasi quandam, quae uiam ad inuentionem patefaceret, inuenire cupiebam. Atque in hoc meditandi studio cum occurrissent plurima, eaq. admodum diuersa; tandem aliquando, inspecta rei cuiusq. natura, atq. ui, adduo quaedam capita referri posse omnia uisum est: quorum alterum Graece ἡθικόν, alterum πραγματικόν, uocatur, nos morale, & negotiale possumus appellare. omnium enim epistolarum argumenta uel a negotio uel ab officio, tamquam a duobus fontibus, deducuntur. Negotiales, quo res in statu sit, siue nostra, siue aliena, siue priuata, siue publica, significant. nec, si quae sunt, in quibus aliqua de re disputatur, ab hoc genere disiungo. nostrum enim negotium uidetur esse, si ultro scribimus; aliorum, si rogati. quamquam disputationes remouet ab Epistola scriptor egregius Demetrius, at non Latini nam Varro quaestiones multas Epistolis explicauit, ut Gellius, & Carisius docent: & Valgius Rufus, ut idem Carisius ostendit, scripsit de rebus per

Q 2 episto-

epistolam quaesitis . *Morales officium potius quam negotium, continent . quod genus late patet. hinc enim emergunt, quaecumque aut humanitatis, aut beneuolentiae , aut alicuius omnino uirtutis aliquam significationem habent; ut commendaticiae, consolatoriae, laetitiam , aut dolorem indicantes, admonentes, hortantes , querentes, obiurgantes, gratias agentes, & , ut summam complectar , quae materiam a negotio non sumunt . Tertium quoddam genus , ex utroque mixtum , reperiri , non negauerim : sed hoc ut aequaliter ex utroque constet , idest ut eae causae, quae ad scribendum adduxere, graues aequae sint , nec morales negotialibus, aut negotiales moralibus uincantur , perquam raro solet euenire quod si morale , aut negotiale in epistola mixta excellet; (quod autem, ut ea scriberetur, uehementius impulit, id dico excellere) quis dubitet, quin, quae res in ea plus habet ponderis, eadem ei nomē tribuat? Non enim in assignādo genere uel partes numerandae sunt, uel longitudinis habenda ratio est : possunt esse plures morales partes, quam negotiales; aut, si pauciores sint, uel una esse longior, quam negotiales omnes: nec tamen ad morale genus epistola pertinebit . quo enim (ut iam dixi) praecipue adducimur ad scribendum, id siue multis, siue paucis uerbis exponatur , epistolas facit aut negotiales, aut morales. At morales quidem in simplici plerumque uersantur argumento; suisq. quasi finibus contentae, negotialem*

gotialem materiam non attingunt: negotiales contra, non quia necesse sit, sed quia deceat, morale saepe aliquid assumunt. Possum probare exemplis, possum auctoritate eorum, qui de epistolis praecepta tradiderunt: sed ipsa quoque in promptu ratio est. quis enim, cum scribit, quod uel sua uel eius, ad quem scribit, interfit, aliquam rei perficiendae cupiditatem non exponit? quis ad ea quae restant, curam, & diligentiam non pollicetur? quis aut, confecto negotio, non laetatur, aut desperato, non dolet? quae interdum grati animi humanitatis quidem semper signa sunt. Moneor etiam non leuiter auctoritate Demetrii, scriptoris accurati in primis, & docti: Πλείστον, αἰτ, ἐχέτω τὸ ἡθικὸν ἢ ὁπισθολὴν, ὥσπερ καὶ ὁ Διάλογος: σχεδὸν γὰρ εἰκόνα ἐκαστος τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφει τὴν ὁπισθολὴν.

Exempla uero Ciceronis ad Lentulum scriptae epistolae suppeditant. negotiales enim omnes fere sunt: & his tamen morales Cicero sententias libenter admiscet, nimirum officii causa; ut, in patriam opera, ac uirtute Lentuli reuocatus, tanti beneficii memoriam, & remunerandi studium declaret. fortasse etiam, ut ingenio ualebat, ad officium artem adhibuit. nam, quia morales in primis ad conciliandam beneuolentiam idoneae sententiae sunt; iccirco, futurum intelligens, ut negotialem primae epistolae partem, id est narrationem, Lentulus non admodum libenter legeret, quippe quae aduersa paene omnia, & inclinatam tem ostenderet; eam molestiam morali principio

Q 3 lemen-

leniendam putauit. ad leniendum autem, si cetera deficient, ipsa tamen amoris, & grati animi significatio multum ualeat. & grata uoluntas societate quadam eiusdem doloris ostenditur. dolor autem Ciceronis, in Lentuli causa susceptus, quod singulari quodam studio ualde tamen non proficiat, cum ex ipsa sententia, & ex hoc toto orationis ambitu, tum uero maxime ex primis uerbis, unde oritur sententia, colligitur. Ego omni officio, ac potius pietate. nā et in, Ego uis est; & augetur in, Omni officio; & cum mulatur demum correctione proxima, Ac potius pietate. officium enim amoris experts esse potest, & communiter in omnes conuenit: nomen autem pietatis quiddam etiam grauius, quam amor, significat: itaque non communiter in omnes sed proprie conuenit in deos, quibus omnia debemus: deinde in patriam, atque in parentes; quorum caritas proxime accedit ad deos: tertio loco, erga omnes propinquos: postremo, erga optime meritos; quos diligere ut propinquos, & colere parentum fere loco, aequum est. quae singula eodem quo proposuimus, ordine probemus. Ac pietas quidem in deos multis cognoscitur exemplis: quorum pauca recitabo. de Nat. de. lib. I. Pietas, sanctitas, religio pure, & caste tribuenda sunt deorum numini. Et infra ibidem: Pietas est iustitia aduersus deos. Et lib. III. de Fin. Nec uero pietas aduersus deos, nec quanta ijs gratia debeat, sine explicatione naturae intelligi potest. Et pro domo:

mo: Nec est ulla erga deos pietas, nisi honesta de nomine eorum, ac mente opinio. Et lib. II. Off. Pietas & sanctitas deos placatos efficiet. Et in Topicis: Aequitas tripartita dicitur esse, una ad superiores deos, altera ad manes, tertia ad homines pertinere. prima pietas, secunda sanctitas, tertia iustitia, aut aequitas nominatur. Quae uero, ad patriam, parentes, propinquos est, licet non bene meritos pertinent, haec sunt. lib. II. de Inuent. Pietas est, quae erga patriam, aut alios sanguine coniunctos officium conservare moneat. Pro Flacco: Nimia pietas, & summus amor in patriam. De somnio Scip. Iustitiam cole, & pietatem: quae cum sit magna in parentibus, & propinquis, tum in patri maxima est. Et in Bruto: Utinam C. Gracchus non tam fratri pietatem, quam patriae, praestare uduisset. Pro Coelio: Pietas in parentes, indulgentiam in liberos. Pro Plancio: Omitto illa, ut uiuat cum suis, primum cum parente: nam pietas fundamentum est omnium uirtutum. Et Acad. lib. II. Almodum adolescens cum fratre, pari pietate, et industria praedito, paternas inimicitias est persecutus. Et ad Att. ep. 3. lib. VI. Cum bellum esse in Syria magnum putetur; uideatur ne pietatis esse meae fratrem relinquere. Pro Quinctio: Si pietate propinquitas colitur; qui affinem prodit, impius sit necesse est. Et ad Thoranium, ep. 20. lib. VI. Hic tui omnes ualent, summaque pietate te desiderant. Atque haec uno loco omnia, in oratione pro Plancio, comprehenduntur. pietas enim desi-

Q 4 nitur

nitur, grata uoluntas in parentes, in patriam, in deos, in amicos: eaq. tribus modis laudatur, ut uirtus, ut uirtus maxima, ut uirtutum reliquarum omnium mater. Exemplum pietatis etiam parentum in filios unum Ciceronis afferam ex ep. 39. lib. XIII. Domo sibi carendum propter matrem, plenam pietatis. Alterum Catulli:

Egregium narras mira pietate parentem,
Qui ipse sui gnati minxerit in gremium.
Deorum in homines.

Statius in Silu. Vera deum pietas.

Extremum restat de pietate in bene meritos. quod ex genere est illud ep. 1. l. 1. Fam. Ego omni officio ac potius pietate erga te. & ibidem ep. 9. Periucunda mihi fuerunt litterae tuae: quibus intellexite perspicere meam in te pietatem: quid enim dicam, bene uolentiam? cum illud ipsum grauissimum, & sanctissimum nomen pietatis leuius mihi meritis erga me tuis esse uideatur. Et in eadem, in extremo sunt enim testes meritorum tuorum erga me, meaeque in te pietatis. Cur autem, cum id quod dijs hominibusque debemus, proprie Pietatis nomine potius exprimatur, non eodem nomine erga Lentulum Cicero uteretur, quem in utraque post reditum oratione non modo parentem, uerum etiam deum suae salutis, uitae, fortunae, memoriae nominisque uocat? Sic in epistola ad Curionem lib. 2. cum Milonem commendat, bis nomen Pietatis usurpat; quod, eo adnitante, patriam recuperauerit. Et alibi saepe. Quod aut in primis quattuor uerbis epistolae

stolae 1. ad *Leit.* Ego omni officio, ac, uocales
 cōcurrere passus est; in eo ē moralis uirtus elucet
 laborare enim uidetur, quod amātissimi hominis
 est, de re potius, quam de uerbis. itaq. hanc indili-
 gentiam non solum a reprehensione uindicat, ue-
 rum etiam cum aliqua laude coniungit in Orato-
 re: Habet, inquit, ille tamquam hiatus, concursu
 uocalium, quasi molle quiddam, quod indicet non
 ingratam negligentiam de re hominis magis,
 quam de uerbis, laborantis. Et in eodem libro, in
 fra: Nemo est tam rusticus, qui uocales nolit con-
 iungere. in quo quidam etiam Theopompum re-
 prehendant, quod eas litteras tantopere fugerit:
 etsi idē magister eius Isocrates, at nō Thucydides
 ne ille quidem haud paullo maior scriptor Pla-
 to. Demosthenes tamen magna ex parte concur-
 sionem uocalium, ut uitiosam, fugit. Sed Graeci
 uiderint: nobis, ne si cupiamus quidem, distrabere
 uocales conceditur. Haec ille: qui tamen paullo
 post, non debere admodum crebro uocales uocali-
 bus occurrere, indicat his uerbis: Hoc idem nostri
 saepius non tulissent, quod Graeci laudare etiam
 solent. Gellius & in poetis hoc probat l. VII. c.
 20. aitq. suauius esse in *Virgilio*, *Vicina Veseuo*,
Ora iugo, quam, Vicina Veseuo Nola iugo: &
 apud *Catullum*, *Ebriosa acino ebriosioris.*
 Dictum est de generibus epistolarū: quibus de mō
 stratis, duplex occurrit animaduersionis, primū
 quae utrique sint aptae generi sententiae; dein de
 quibusnam sententiae uerbis enuncientur. Ac li-
 cet, nisi

cet, nisi fallor, simul utrumque complecti, & ita definire. Epistola consuetudinem fere quotidiani sermonis debet imitari. nam, si, quod inter longe remotos nequaquam vox & lingua praestare potest, id bono litterarum consequimur, ut ijs de rebus, quae uel nostra, uel amicorum intersint, communemus: profecto nihil aliud, quam imago quaedam sermonis, uidetur epistola. idem sensit Artemon ille, qui descripsit epistolas Aristotelis: quem dixisse Demetrius ait, oportere eodem stylo & dialogum scribi, & epistolas: esse enim epistolam dialogi partem. Sententias tamen interdum grauiiores, quam dialogus, & maiorem elegantiam admittit epistola; non modo quia studio curaque maiore scribimus, quam loquimur; uerum etiam, quia, cum ad principes uiros, aut etiam ad ciuitates, litteras mittimus, quod interdum euenire solet, habenda omnino uidetur personarum ratio; & in eo paululum se tollat epistola, non modo licet, uerum etiam necesse est. quales enim putemus fuisse epistolas illas, quibus uiri eloquentes, & docti, atque ipse in primis Aristoteles Alexandrum Magnum, incensum cupiditate uerissimae gloriae, cohortabatur ad decus? iam uero, quae leguntur Demosthenis ad Philippum, habere eas quiddam amplum, longeq. distare a communi sermone, negari non potest. Nec desunt Ciceronis in hoc genere nonnullae, ut illa ad Luceium lib. v. Jam. de sui consulationis historia separatim componenda; & illa ad Dolabellam lib. ix. qua
ei de

ei de sublata columna, & ijs, qui eam Caesari mortuo, tamquam deo, in foro erexerant, supplicio affectis, gratulatur. in illa uero ad Lentulum quae incipit, Periucundae, partes multae sunt, in quibus aliquanto maior uel uerborum copia, uel sententiarum splendor apparet, quam dialogi ratio, & natura postulet. Age, quid in ea dialogo simile reperitur, in qua M. Brutus Ciceronem accusat, quod suppliciter nimis, ac demisse ad Octauium scripsisset? Verum hoc, quidquid est licentiae, prudentia moderatur. tempus, personarum dignitas, res ipsa, quousque progredi liceat, ostendit. Proprie uero & simplici argumento, & simplici stylo contentae sunt epistolae. Recte, & festiue Cicero ad Paetum: Quid tibi ego uideor in epistolis? non ne plebeio sermone agere tecum? nec enim semper eodem modo. quid enim simile habet epistola aut iudicio, aut concioni? quin ipsa iudicia non solemus omnia tractare uno modo: epistolas uero quotidianis uerbis texere solemus. Idem tamen, qui hoc praecipit, non usquequaque seruat suam regulam: indulget enim ingenio non numquam, & epistolas concinnat, atque ornat uerbis aliquanto illustrioribus, quam quae populo familiaria, & communi sermone trita sunt. sed hoc eiusmodi est, ut, immodice, ac temere si fiat, fastidium pariat, et in reprehensionem incurrat; sin modice, & loco, delectet sine satietate, & laudem assequatur. decet igitur idem, et dedecet, pro utentis ingenio; quod alijs quoque rebus contin-
git.

git. hac uirtute uel solus inter Latinos, ut mihi quidem uidetur, uel certe maxime omnium Cicerone excelluit. Demosthenem quidem ita uicit, ut comparatio nulla sit: quod Quintilianus quoque uidit. Breuitas laudatur in epistolis: iure quidem breui enim sermone magis capimur, quam produlo: uerum in omni re modus est: et peccat eodem fere modo, qui multa paucis contrahit, & qui pauca diffundit in multa. Praeclare Gregorius Nazianzenus, qui utroque uitio laborant, eos iaculantibus comparat, ita mittentibus telum, ut uel supra scopum, uel infra feratur. utrique enim errant pariter, licet contrario modo. Hic mihi committendum non puto, quando de epistolis agitur ut fraudentur studiosi pulcherrima ipsius Gregorij, uiri eloquentissimi, epistola, nondum edita: in qua prudenter, & ingeniose, quae ad hoc ipsum scribendi genus attinent, omnia persequitur, sic ut ne Demetrius quidem ille, quem supra appellauimus, uel plura, uel meliora tradiderit.

Γρηγόριος Νικοβέλω.

ΤΩΝ γραφόντων ἐπισολὰς, ἐπειδὴ καὶ τὸ αἰ-
 τεῖς, οἱ μὲν μακρότερα γράφουσιν, ἢ περὶ εἰκὸς: οἱ
 δὲ καὶ λίαν ἐνδεέστερα: καὶ ἀμφοτέρω τῷ μέτρῳ
 διαμαρτάνουσιν, ὥσπερ τὰ σκοπῶ οἱ τοξάοντες,
 ἅντε εἴπω πέμπουσιν, ἅντε ὑπὲρ πέμπωσι. τὸ γὰρ ἀπο-
 τυγχάνειν ἴσον, καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων γίνηται. ἔστι δὲ
 μέτρον ἐπισολῶν ἡ χρεία: καὶ οὔτε μακρότερα γρά-
 πτεον, οὔ μὴ πολλὰ τὰ πράγματα: οὔτε μικρολογι-
 τεον, ἐνθα πολλὰ. τί γὰρ ἢ τῇ Περσικῇ χοίνω μετρεῖ-
 σθαι δὲ τὴν σοφίαν, ἢ παιδικοῖς πήχεσι: καὶ οὕτως ἀτε-
 λῇ γράφειν, ὥς μὴ δὲ γράφειν; ἀλλὰ μιμνῆσθαι τῶν
 τὰς μεσιμβρινὰς, ἢ τῶν κέντρων τὰς κτ' ὑπόσωπον ἀπα-
 τώσας. ὧν σωρίζαντα μὴ κη: καὶ παραφαίνεται μάλ-
 λον, ἢ φαίνεται, τῶν ἄκρων τινὶ γνωρίζόμενα: καὶ ἔστι,
 πῶς ἂν εἴποιμι χαρίως; εἰκασμάτων εἰκασματα. δέον
 ἀμφοτέρων φάγοντα τὴν ἀμετρίαν, τοῦ μέτρου κατα-
 τυγχάνειν. Περὶ μὲν τῆς σωτομίας, ταῦτα γινώσκω.
 Περὶ δὲ σαφηνείας, ἐκείνῳ γινώσκον, ὅτι καὶ φάγοντα
 τὸ λογιζόμενον ἐνδέχεται, μᾶλλον εἰς τὸ λογικώ-
 τερον ἀποκλίνειν, καὶ, ἵν' εἴπω σωτόμως, αὕτη τῇ
 ἐπισολῶν ἀρίστη, καὶ κάλλιστα ἔχουσα, ἢ ἂν καὶ τὸν
 ἰδιώτῃ, καὶ τὸν πεπαιδευμένον: τὸν μὲν, ὡς κατὰ
 τοὺς πολλοὺς οὔσα: τὸν δὲ, ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς: καὶ
 ἢ αὐτόθεν γινώσκον. ὁμοίως γὰρ ἄκακον, καὶ γρήγον
 νοεῖσθαι, καὶ ἐπισολῇ ἐρμηνεύεσθαι. Τρίτον δὲ τῇ
 ἐπισολῶν ἡ χάρις. ταύτῃ δὲ φυλάξομεν, εἰ μήτε
 παντάπασιν ξηρὰ, καὶ ἄχαρι γράφομεν, καὶ ἀκαλ-
 λώπιστα, ἀκόσμητα, καὶ ἀκόρητα, ὅ δ' ἡ λέγεται,
 οἷον δὴ γνώμων, καὶ παροιμιῶν, καὶ ἀποφθεγμάτων
 ἐκτίς: ἔτι δὲ σκομμάτων, καὶ αἰνιγμάτων, οἷς ὁ λό-
 γος καταγλυκύνεται: μήτε λίαν τούτοις φαινοίμεθα
 καταχρῆστοι. τὸ μὲν γὰρ ἄγροικον, τὸ δ' ἀπληστον. καὶ
 τοσαῦτα τούτοις χρῆσθαι, ὅσα καὶ ταῖς πορφύραις ἐν
 τοῖς ὑφάσμασι. τῶν πᾶς δὲ παραδεξόμεθα μὲν, ὀλίγας
 δὲ: καὶ ταῦτας οὐκ ἀναχυνώτως. ἀντίθετα δὲ, καὶ πᾶ-
 ριστα, καὶ ἰσόκωλα, τοῖς σοφισταῖς ἀπορρίψωμεν. εἰ δέ ποτε
 καὶ

καὶ παραλάβοιμεν, ὡς καταπαίζοντες μᾶλλον τοῦτο
 ποιήσωμεν, ἢ σπουδάζοντες. Πέρας τοῦ λόγου: ὁ περὶ τῆς
 κορυφῶν τινος ἠκούσα περὶ τοῦ αἵτου λέγοντος: ὡς καὶ
 ἐκρίνοντο περὶ βασιλείας οἱ ὄρνιθες, καὶ ἄλλος ἄλλως
 ἠκον ἑαυτὸν κοσμήσαντες, ὅτι ἐκείνου κάλλιστον ἦν τὸ
 μὴ οἶσθαι καλὸν ἔσθαι. τοῦτο καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς μαλι-
 σα τηρετέον, τὸ ἀκαλλώπισον, ὅτι ἐγγυτάτω τοῦ
 χυθῶσιν. Τόσαῦτα σοι περὶ ἐπιστολῶν, ὡς δι' ἐπιστολῆς,
 παρ' ἡμῶν: καὶ ταῦτα ἴσως οὐ πρὸς ἡμῶν, οἷς τὰ μείζω
 ἀπεδίδετο. ἄλλα δὲ, αὐτὸς τε φιλοπονίσεις, ἀμα
 θῆς ὢν: καὶ εἰ περὶ ταῦτα κορυφοὶ διδάσκειν.

Quam sic Latine uertimus.

255
GREGORIVS NAZIANZENVS
N I C O B V L O

QVI epistolas scribunt, (quoniam hoc etiam postulas) alij quidem pluribus uerbis, quam deceat, alij uero exsilit admodum scribunt : & utrique modum non seruant quemadmodum qui ad scopum iaculantur, siue infra mittunt, siue supra. errare enim aequale est licet a contrariis fiat. est autem epistolarum modus ipsa res: cum neque pluribus uerbis, ubi non multae sunt res, scribendum sit; neque paucioribus, ubi multae. quid enim oportet uel Persica schoeno, uel puerilibus cubitis sapientiam metiri, atque sic imperfecta scribere, ut nec scribere sed imitari umbrarum meridianas, aut centrorum, in oculos incurrentes, quarum confident longitudines, & obscure potius, quam perspicue, cernuntur, extremo aliquo significatae: suntq. (quo modo apposite dicam?) similitudinum similitudines. cum oporteat, qui utriusque iniustam mensuram uelit euitare, iustam eum consequi. De breuitate igitur haec statuo. De perspicuitate autem illud constat, oportere, qui elaboratum uitet, quantum oporteat, magis ad id, quod communius est inclinare. & ut complectar paucis, optima est & pulcherrima epistola, quae tum indoctum, tum etiam eruditum persuadere possit; indoctum, ut ad multitudinem scripta; eruditum, ut multitudi-

nis

nis captum superans. item, quae sua sponte intelligitur. aequae enim absurdum est, & griphos considerare, & epistolam interpretari. Tertium est epistolarum gratia. hanc porro seruabimus, si neque sicca prorsus, & inuenusta scribamus, & illepidam, & inornatam, et incultam, quod dicitur, ut sine sententijs, & prouerbijs, & dictis, & salibus, & reconditis iocis, quibus sermo conditur; neque ualde his abusi esse uideamur. alterum enim agreste, alterum uero cum satietate. Haec autem eatenus utenda, quatenus & purpuris in textilibus. figuras autem recipiemus quidem & paucas, & has non impudenter. antitheta uero & aequalia, & similiter desinentia rhetoribus dimitemus. sicubi autem assumamus, tamquam iocantes potius hoc faciamus, quam serio agentes. Summa haec est: quod ab eloquente quodam homine de aquila accepi, cum diceret: Quo tempore aues de principatu disceptabant, & aliae aliter exornatae uenerunt, in aquila formosissimum id fuisse, quod nihil formosum esse putaretur. hoc & in epistolis maxime obseruandum, ut minime sint elaboratae: quod proxime ad naturam accedit. Haec tibi de epistolis, tamquam per epistolam, a nobis: nec fortasse nobis conuenienter, qui maiora curamus. Reliqua uero et ipse tibi tuo studio comparabis, cum ingenio ualeas & docebunt ij, qui hoc scientiae genere excellunt

Prouerbia

Proverbia non excludit, sed crebra non probat
 quod Ciceroni quoque placuit : itaque paucis
 utitur . at Demetrius , Κάλλος , inquit , ἐπισολῆς
 πυκναὶ παροιμίαι : δημοτικὸν γὰρ ἔστιν ἡ παροιμία , καὶ
 κοινὴ . Ego seruo , & servabo Gregorii documen-
 tum , ut proverbijs neque numquam , neque saepe
 utar : accedente praejertim Ciceronis exemplo
 quem cum lego , nullius rhetoris praecepta de-
 sidero

R

Επεὶ δὲ καὶ ὁ ὀπισθολικός χαρακτήρ δέσται ἰχνό-
 τητος, καὶ περὶ αὐτοῦ λέξομεν. Ἀρτεμιών μὲν ἔν,
 ὁ τὰς Ἀριστοτέλους ἀναγράφας ὀπισθολὰς φίσιν,
 ὅτι δεῖ ἐν αὐτῷ πρότω διαλογόν τε γράφειν, καὶ
 ὀπισθολὰς: ἔτι γὰρ τὴν ὀπισθολὴν, οἷον τὸ ἔτερον μέρος,
 τοῦ διαλόγου, καὶ λέγει μὲν τίς τις, ὁ μὲν ἅπαν: δεῖ
 γὰρ ὑποκατεσκάαθ' ὅπως μᾶλλον ἢ διαλέγεσθαι τὴν ὀπι-
 σθολὴν: ὁ μὲν γὰρ μιμῆται αὐτὸν σχεδιάζοντα: ἡ δὲ
 γράσσεται καὶ δῶρον πᾶν περὶ τὸν τινα. τίς γοῦν
 ἔτιος ἐν διαλεχθῆναι πρὸς αἶλον, ὥσπερ ὁ Ἀριστοτέλης πρὸς
 Ἀτίτητρον, ἢ πρὸς ἄλλους γράφων ἢ γέροντος, φίσιν;
 εἰ δὲ πρὸς ἀπασας εἴχεται τὰς συγὰς ὅτιος, ὥς μὴ
 καταγιν, δῆλον ὡς τοῖς γε εἰς ἄδ' ἀκατελθεῖν ἐκλογέ-
 νοις, οὐδεὶς φθόνος: ὁ γὰρ οὕτω διαλεγόμενος, ὅτι δι-
 κτυμένον εἶναι μᾶλλον, οὐ λαλῶν τι. καὶ λυσις συγ-
 ναι ὁ ποῖται, οὐ παρέπεσιν ὀπισθολαῖς: ἀσαφὲς γὰρ ἐν γρά-
 φῃ ἢ λυσις, καὶ τὸ μιμητικόν, οὐ γραφὴς οὕτως εἰκείον,
 ὡς ἀγνῶτος οἷον ὡς ἐν τῷ Εὐθυδήμῳ. Τίς βῶ, ὡς Σωκρα-
 τες, ὡς ἄλλος ἢ Λυκίῳ δὲ κλέγῃ; ἢ πολὺς ἡμᾶς ὄχλος πε-
 ρὶ αὐτοῦ, καὶ μικρὸν προσελθὼν ὀπφύρει. Ἀλλὰ καὶ ξέ-
 νος τίς τάντα ἔτι ὅτι δὲ λέγει, τίς βῶ. ἡ γὰρ τοιαυτὴ
 πᾶσα ἑρμηνεία, καὶ μίμησις ὑποκριτῇ παρέπει μᾶλλον,
 οὐ γραφομένης ὅτις λυσις. πλείστον δὲ ἔχεται τὸ ἰδικόν
 ἢ ὀπισθολαῖς, ὡς περὶ καὶ ὁ διάλογος: σχεδὸν γὰρ εἰκόνα ἔκα-
 σις τῆς αὐτῆς ψυχῆς γράφει τὴν ὀπισθολὴν, καὶ ἐσι μὲν
 καὶ ἐξ ἄλλης λόγος πάντος ἰδὲν τὸ ἦθος ἢ γράφοντος:
 ἐξ οὗδεός δὲ οὕτως, ὡς ὀπισθολαῖς. τὸ δὲ μέγεθος σω-
 σάλλω τῆς ὀπισθολαῖς, ὡς περὶ καὶ ἡ λέξις. αἱ δὲ ἄγαν μα-
 κροὶ καὶ προσετιχῆ τὴν ἑρμηνείαν ὀγκοδέσσειν, οὐ μα-
 τὴν ἀλήθειαν ὀπισθολαῖς γῆρυν το αἶν, ἀλλὰ συγγράμ-
 ματα, τὸ χαί ἐνέχοντα προσγεγραμμένον. καταπερ-
 τὰ Πλάτωνος πολλὰ, καὶ ἡ Θεκυδίδης, καὶ τῇ συντά-
 ξει μὲν τὰ λεγύδω μᾶλλον: γελοῖον γὰρ περὶ δόειν,
 ὡς περ

ὡς περ οὐκ ὀπισθολύ, ἀλλὰ δίκην γράφοντα, καὶ οὐδὲ
 γελοῖον μόνον, ἀλλ' οὐδὲ φιλικόν: τὸ γὰρ δὴ χτ' τὴν
 παροιμίαν, τὰ σύκα, σύκα, λεγόμενον, ὀπισθολαῖς ταῦτα
 ὀπιτηθεῖν. εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι οὐχ ἑρμηνεία μόνον,
 ἀλλὰ καὶ πράγματα τῶν ὀπισθολαῖς ἔσιν. Ἀριστοτέ-
 λης γοῦν, ὃς μάλιστα ὀπιτετάχεν, καὶ τὸν τύπον ὀπι-
 σολικοῦ. Τοῦτο δὲ οὐ γράφω σοι: οὐ γὰρ ἡ ὀπι-
 σολικὴ: εἰ γὰρ ἴς ἐν ὀπισθολαῖς σφραγίσματα γράφει καὶ
 φυσιολογίας, γράσσει μὲν, οὐδὲν ὀπισθολύ γράφει: φιλο-
 σοφόν τις γὰρ τις βούλεται εἶναι ὀπισθολή, συντομος, καὶ
 περὶ ἀπλοῦν πράγματα, ἔκθεσις, καὶ ἐν ὀνόμασιν ἀ-
 πλοῖς, κάλλος μὲν: αὐτῆς αἰτε φιλικαὶ φιλοσοφί-
 σεις, καὶ πυκναὶ παροιμίαι ἐνοῦσαι. καὶ τοῦτο γὰρ μόνον
 ἐνέσται αὐτῇ σφρόν: διότι δημοτικὸν τί ὅστις ἡ παροι-
 μία καὶ κοινόν: ὃς γινωσκολογῶν, καὶ προσηγορῶν, οὐ
 δὲ ὀπισθολῆς ἐτι λαλοῦντι ἔοικεν, ἀλλὰ μηχανῆς. Ἀρι-
 στοτέλης μὲν τοι καὶ ἀποδείξει τί περὶ χρητῆται ὀπισθολαῖς:
 οἷον διδάξαι βεβημένους, ὅτι ἰμοίως χρὴ δεῖν εἶναι τὰς
 μεγάλας πόλεις καὶ τὰς μικράς, φησὶν οἱ γὰρ θεοὶ ἐν
 ἀμφοτέροις ἴσοι ὥς περ αἱ χάριτες θεαί, ἴσαι ἀποκεί-
 σονται σοι παρ' ἀμφοτέροις. καὶ γὰρ τὸ ἀποδεικνύμε-
 νον αὐτὸ ὀπισθολικόν, καὶ ἡ ἀπόδειξις αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ καὶ
 πολεσί ποτε καὶ βασιλεύσι γράφοντες, ἔσωσαν τοὶ αὐ-
 τὰ αἱ ὀπισθολαῖ, μικρὸν ἐξηρμέναι πῶς: σοφασέον γὰρ
 καὶ τὸ προσώπῳ, ὃ γράφεται. ἐξηρμένῃ μὲν τοι καὶ οὐχ
 ὥς σὺ γράμμα εἶναι ὀπισθολῆς, ὡς περ αἱ Ἀριστοτέ-
 λους πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς τοὺς Δίονος οἰκέτας ἢ
 Πλάτωνα. καὶ δόλε δὲ μεμίσχθω ἡ ὀπισθολὴ χτ' τὴν ἑρ-
 μηνείαν ἐκ δυοῖν χαρακτήρων τούτων, τοῦ τε χαρίεν-
 τος καὶ τοῦ ἱχνυῶ. Καὶ περὶ ὀπισθολῆς μὲν τὸ σῆμα, καὶ
 ἅμα περὶ χαρακτήρος τοῦ ἱχνυῶ.

EPISTOLARVM character cum exsili-
tate indigeat, & de ipso dicemus. Artemo
igitur, qui Aristotelis epistolas collegit, ac
in lucem protulit, eodem modo dialogum & epi-
stolas oportere scribere asserit: eo quod epistola
fere tamquam altera dialogi pars, non tamen om-
nis esse uideatur. Nihilominus opus est epistolam
magis quam dialogum exornare. nam hic, incon-
siderate ac improuide facientem imitatur; illa ue-
ro scribitur, et quodam modo dono mittitur. Quis
enim, ad amicam litteras dans, eo dicendi genere
utatur, quo Aristoteles ad Antipatrum, de quo-
dam sene extorre scribens, utitur? dum inquit
„ Si hic autem ad omnia abiit exsilia, adeo ut in pa-
„ triam ullo pacto reduci reuocariq. non possit; per-
„ spicuum est, neminem ad inferos descendere uo-
„ lentibus inuidere. Nam; qui ita sermocinatur, de
monstranti potius, quam loquenti, similis esse ui-
detur: & solutiones tantopere exsiles sunt, ut epi-
stolis nequaquam congruant. Solutio etenim in
scriptione est res perobscura. Et illud sane, quod
ad imitandum pertinet, non est tam scriptionis
quam certaminis proprium, ac peculiare, ueluti
„ in Euthydemo: Quis nam ille erat, o Socrates, qui
„ cum heri in Lycio disputabas? frequens profecto
„ turba circumstabat. Et paullulum procedens, in-
„ fert: At mihi peregrinus uidebatur, deinde cum
„ quo disputabas, quisnam erat? Omnis enim e us-
modi

modi elocutio & imitatio, histrionem inagis, quā
 epistolas scribentem, decet. Plurimum etiam mo-
 ralitatis contineat epistola, quemadmodum &
 dialogus. nam quilibet imaginem sui prope ipsius
 animi, scribit epistolam. Et ex alio quidem dicen-
 di genere, licet etiam scribentis morem, seminge-
 nij indolem omnino cognoscere, sed ex nullo alio
 magis & melius, quam ex epistola. Magnitudo
 autem epistolae, ueluti & elocutio, contrahatur.
 Nam, quae sunt nimis longae, & ad haec per lo-
 cutionem tumidiores efficiuntur: quae profecto re-
 uera epistolae non sunt, at opera potius, episto-
 lae inscriptionem, Saluere, habentia. quemadmo-
 dum Platonis, & Thucydidis plurima. Verum
 constructione nimirum magis dissoluatur. Nam
 per periodos ire, tamquam non epistolam, sed in-
 dicium scribentem, supra quam dici possit, ridicu-
 lum est; & non solum ridiculum, sed & amici-
 tiae nequaquam conueniens. In scribendis enim
 epistolis, illud, quod in prouerbio dicitur, Ficus fi-
 cus, sectari ac comminisci oportet. Insuper scire
 itidem opus est, quod non solum elocutio, uerum
 etiam res quaedam sunt epistolarum propriae.
 Itaque Aristoteles id, quod epistolis conuenit, ea-
 rumq. proprium est, uidetur maxime consecutus
 esse. non enim inquit, Hoc tibi scribo; eo quod epi-
 stolae non congrueret. nam, si quispiam sophisma-
 ta, & de natura disputationes, epistola comple-
 teretur, scriberet quidem, sed epistolam ne-
 quaquam. In epistola enim quae breuis, & de re

R 3 simplici

*simplici narratio esse debet, & simplicibus nomi-
 nibus confici, comitas quaedam requiritur atque
 festiuitas. Pulchritudo autem ipsius est, amica be-
 nignitas: ac, si frequentia in ea fuerint prouerbia
 hoc plane scitum, cum sit commune, & uulgo sa-
 tisfaciat, solum insit epistolae. Qui uero senten-
 tias & cohortationes scribit, non per epistolam
 sed per artificium & machinationem loquenti
 similis admodum uidetur. Aristoteles sane et de
 monstrationibus in modum ferme epistolae uti-
 tur. sicut cum uult docere; similiter magnis
 et paruis ciuitatibus benefaciendum esse, inquit:
 „ Dū utique in ambabus aequales sunt. igitur quā
 „ do deae gratiae aequales sunt, & apud ambas ti-
 „ bi residebunt, ambas beneficio oportet afficere.
 Etenim, quod ab ipso demonstratum est, & demō-
 stratio ipsa, epistolarum est propria. Et, quoniam
 ad ciuitates aliquando, interdum ad reges scribi-
 mus, eiusmodi epistolae sint etiam aliquo modo
 parum eleuatae. Consideranda item est persona
 cui scribitur, ut eleuata sit epistola, si opus est
 non tamen pro epistola uolumen scribatur: quem
 admodum Aristotelis ad Alexandrum epistolae
 & ad Dionis familiares Platonis epistola. Vni-
 uersae autem ex his duobus characteribus per
 elocutionem commisceantur epistolae; ex urbano
 scilicet, & ex fili. Et de epistola quidem, & de te-
 nu simul caractere, haec dicta sufficiant*

C O D I-

CODICILLORVM usus antiquissimus
 fuit iam ante chartam in uentā. itaq. scri-
 psit Homerus Il lib. 2. pag. 66: Beller-
 phonti in Lycia codicillos esse datos. quo argumē-
 to, nondum eo tempore inuentam esse chartam,
 Plinius lib. XIII. cap. 13. probare cona-
 ur. et si
 aliter sentire uideatur eiusdem libri cap. XI. qui
 chartam Alexandri Magni uictoria reper-
 tam, condita in Aegypto Alexandria, scribit
 Codicilli autem, dicti a Caudicibus, idest, arbo-
 rū libris: plures enim lignae tabellae glutino in-
 gebantur, item ut iunguntur hodie nostrates libri
 Sed ante, quam in arborum libris, palmarum in
 folijs esse scriptum, idem Plinius auctor est, eo-
 dem libro, & eodem cap. & haec subiungit: Pu-
 blica postea monumenta plumbeis uoluminibus
 mox & priuata linteis confici coepta, aut ceris
 pugillariū enim usum fuisse, etiam ante Troiana
 tempora, inuenimus apud Homerum. Quibus uer-
 bis Pugillaria significat codicillos esse, idest, tabel-
 las cera illitas, in quibus pungendo, stylo impres-
 so, scriberetur: unde Pugillaris nomen. Verum
 etsi ante chartam fuere, post eandem tamen in-
 uentam mansere Codicilli, commodi scilicet caus-
 sa: quoniam, ubi charta, et atramentum non ades-
 set, ut in itinere, in cena, in senatu, Codicilli, stylo
 scripti, mittebantur. itaque Cicero, Fam. ep. 18.
 lib. VI. Quaesui, inquit, e Balbo, per codicillos
 quid esset in lege. & Sulpicius, ep. 12. lib. IV.
 Puer Acidini mihi obuiam uenit, cum codicillis

R 4

Interdum

*Interdum ipsi codicilli non mittebantur, sed scri-
bebatur in ijs, quod in chartam deinde trāslatum
mitteretur. propterea, Harum exemplum in codi-
cillis exaravi, ait Cicero, lib. IX. Fam. ep. ult.*

NON

Nō eodē modo libri apud ueteres, et epistolae
 scribebātur. libri enim pluribus paginis cōscri-
 pti, circa lignum, aut aliquid osseum, ut ait Por-
 phyrus, uel corneum, terētis formae, inuolueban-
 tur. id appellabant *Vmbilicum*: quod, ut umbili-
 cus in medio uentre, item illud, libro iam circa
 inuoluto, medium. extremae partes a similitudi-
 ne uocabantur *Cornua*, ut multis poetarum exem-
 plis intelligitur. Epistolae autem nec semper una
 pluribus ue, sed modo una, modo pluribus conscri-
 bebantur paginis; nec inuoluebantur, sed compli-
 cabantur. complicatis, linoq. traiectis, qui merca-
 torum hodie mos est, anulus imprimebatur. Obij-
 cietur illud, ex epist. 7. lib. III. Fam. Appiani
 mihi uolumen a te reddiderunt. quod de una epi-
 stola dictum esse, eo constat, quia sequitur, Eadem
 epistola petebas. Sed, *Volumen*, dixit Cicero non
 de inuoluta epistola, sed de longissima, quae uolu-
 minis instar esset. Quod si epistolas conseruari o-
 pus esset; alia ratio erat. tunc enim non complica-
 bantur, sed inuoluebantur; quotq. epistolarum li-
 bri, tot uolumina fiebant. unde illud ad Tironem
 epist. 17. lib. XVI. Video, quid agas. tuas quo-
 que epistolas uis referam in uolumina. Et ad At-
 ticum, epistol. 30. lib. XII. Euolui uolumen
 epistolarum tuarum. Ad Cornificium autem, epi-
 stola ultima lib. XII. cum scripsit, Non te episto-
 lis, sed uoluminibus, lacefferem: non de multis epi-
 stolis dixit, sed de longissimis, quae uolumen sin-
 gulae conficere posse uiderentur. Plinius etiam
 singu-

singulos historiae suae libros Volumina appellat lib. XII. cap. 3. cap. 25. cap. 26. cap. 32. Nunc dicendum aliquid est de pagellis epistolarum. Latitudo non omnium eadem erat: quod Plinij testimonio comprobatur: qui lib. XIII. cap. 13. maximam latitudinem ait fuisse tredecim digitorum. id Cicero ipse Fam. ep. 13. lib. II. ad Coelium significat. ait enim: Extrema pagella pupigit me tuo chirographo: cum tamen eae Coelij litterae, quibus Cicero respondet, quarum lib. II. initium est, Non dubito, satis longae sint. Idem lib. XII. epist. 25. ad Brutum, dixit in extremo Altera iam pagella procedit. nec tamen tota illa epistola, quam non ceperat unica pagella, quartam illius Coelianae partem aequat. ergo haec, qua scripsit Cicero ad Brutum, angusta pagina, illa uero latior, qua Coelius ad Ciceronem. Quae etiam potest ab una tantum parte, an utrimque scriberentur epistolarum, et librorum paginae. Utrimque non puto. quod uel unico illius ad Brutum epistolae argumento cognoscitur, cuius proxime facta mentio est. nam, si angustam eam pagellam fuisse constat, quae tantulam epistolam non ceperit: quanto angustiore fuisse necesse esset, quae utrimque scripta tamen non sufficeret?

QVINCT.

Quint. lib. ix.

Est ante omnia oratio alia iuncta, atq. contex-
 ta, soluta alia, qualis in sermone & epistolis,
 nisi cū aliquid supra naturā suam tractant, ut de
 philosophia, de rep. similibusque. Quod non eo
 dico, quia non illud quoque solutum habeat suos
 quosdam, & forsan difficiliores etiam pedes. neq.
 enim aut hiare semper uocalibus, aut destitui tem-
 poribus uolunt sermo, & epistola, sed non fluunt
 nec cohaerent, nec uerba de uerbis trahunt; ut po-
 tius laxiora in his uincula, quam nulla, sint

D. Hier. ep. 42. ad Niceam

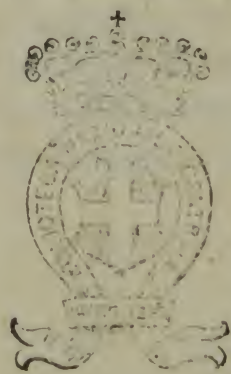
TVRPILIVS, Comicus, tractans de uicissitudine litterarum, sola, inquit, res est, quae homines absentes praesentes facit

Ibidem

RVDES illi Italiae homines, quas Cascos Ennius appellat, qui sibi, ut in Rhetoricis ait Cicero, ritu serino uictum querebant, ante Chartae, & Membranarū, usum, aut in dedolatis eligno codicillis, aut in corticibus arborum, mutua epistolarum alloquia missitabāt. unde et Portitores earum Tabellarios; & scriptores, a libris arborum Librarios uocauere.

Cicero Fam. lib. 11. ep. 4

EPISTOLARVM genera multa esse non ignoras, sed unum illud certissimum, cuius causa inuenta res ipsa est, ut certiores faceremus absentes, si quid esset, quod eos scire, aut nostra, aut ipsorum interesset. reliqua sunt epistolarum genera duo, quae me magnopere delectant. unum, familiare, & iocosum; alterum, seuerum, & graue

5814546

ciſſi
e ho

unius
icero,
e, &
o codi
piſto-
res ea
orum

in igno
ſta in-
abſen-
ut ipſo
genera
ſami-
ue

1.1

